

UNIVERZITA JANA AMOSE KOMENSKÉHO PRAHA

BAKALÁŘSKÉ KOMBINOVANÉ STUDIUM

2020-2021

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Hana Abrahámová

Aktuální problémy v náhradní rodinné péči

Praha 2021

Vedoucí bakalářské práce: doc. PhDr. Dobromila Trpišovská, CSc.

JAN AMOS KOMENSKY UNIVERSITY PRAGUE

BACHELOR COMBINED (PART TIME) STUDIES

2020-2021

BACHELOR THESIS

Hana Abrahámová

The current problems in substitute family care

Prague 2021

The Bachelor Thesis Work Supervisor: doc. PhDr. Dobromila
Trpišovská, CSc.

Prohlášení

Prohlašuji, že předložená bakalářská práce je mým původním autorským dílem, které jsem vypracovala samostatně. Veškerou literaturu a další zdroje, z nichž jsem při zpracování čerpala, v práci řádně cituji a jsou uvedeny v seznamu použitých zdrojů.

Souhlasím s prezenčním zpřístupněním své práce v univerzitní knihovně.

V Praze dne 23. 2. 2021

Hana Abrahámová .....

Poděkování

Děkuji doc. PhDr. Dobromile Trpišovské, CSc. za vedení mé bakalářské práce, vstřícný přístup, odborné rady a cenné připomínky, které mi poskytla.

Dále bych chtěla poděkovat všem, kteří se podíleli na mém výzkumu a pomohli mi k získání potřebných informací.

Anotace

Bakalářská práce se zaměřuje na aktuální problémy v náhradní rodinné péči s konkrétním zaměřením na pěstounskou péči. Cílem práce je zjistit, s jakými problémy se setkávají pěstouni v rámci výkonu pěstounské péče. Teoretická část se věnuje popisu systému náhradní rodinné péče, pěstounské péče a jednotlivým problémům, na které můžeme narazit – informovanost, proces zprostředkování, doprovázení, vzdělávání, finanční ohodnocení a kontakt s biologickou rodinou. Praktická část je zpracována formou kvalitativního výzkumu, prostřednictvím polostrukturovaných rozhovorů s pěstouny a sociálními pracovníci doprovázejících organizací.

Klíčová slova

Doprovázení pěstounů, finanční ohodnocení, informovanost, kontakt s biologickou rodinou, pěstounská péče, proces zprostředkování, systém náhradní rodinné péče, vzdělávání pěstounů

Annotation

The bachelor thesis focuses on the current problems in substitute family care with a specific intent on foster care. The aim of the work is to find out which problems the foster parents face in the performance of foster care. The theoretical part describes the system of substitute family care, foster care and the individual problems, which we may encounter - the information, the process of mediation, the accompanying, the education, the financial appraisal and the contact with the biological family. The practical part is processed in the form of qualitative research, through semi-structured interviews with foster parents and social workers of accompanying organizations

Keywords

Accompanying of foster parents, contact with the biological family, education of foster parents, financial appraisal, informations, proces of mediation, system of substitute family care

ÚVOD.....	9
TEORETICKÁ ČÁST.....	10
1 SYSTÉM NÁHRADNÍ RODINNÉ PÉČE	10
1.1 Aktéři náhradní rodinné péče.....	10
1.2 Formy náhradní rodinné péče	12
2 PĚSTOUNSKÁ PÉČE.....	15
2.1 Typy pěstounské péče	15
2.2 Práva a povinnosti pěstounů	17
2.3 Dávky pěstounské péče.....	18
3 VYSKYTUJÍCÍ SE PROBLÉMY V NÁHRADNÍ RODINNÉ PÉČI.....	21
3.1 Problémy související se zprostředkováním a vedením pěstounů.....	21
3.2 Problémy po přijetí dítěte do péče	28
PRAKTICKÁ ČÁST	34
4 VÝZKUMNÝ VZOREK	34
5 METODA A PRACOVNÍ POSTUP	35
6 VÝSLEDKY VÝZKUMU	37
6.1 Podpora blízkých při rozhodování	37
6.2 Informovanost.....	38
6.3 Proces zprostředkování	40
6.4 Příprava.....	43
6.5 Sžívání s dítětem, problémy po přijetí	45
6.6 Doprovázející organizace	46
6.7 Kontakt s biologickým rodičem.....	48
6.8 Vzdělávání	50
6.9 Finanční ohodnocení.....	52
7 DISKUZE	54
ZÁVĚR	57
SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ.....	59
SEZNAM ZKRATEK	62

SEZNAM OBRÁZKŮ, TABULEK A GRAFŮ	63
SEZNAM PŘÍLOH.....	64

ÚVOD

Je společností dáno, že základem státu je rodina. Rodina je vůbec první sociální činitel, s kterým se člověk setkává a kterým je ovlivněn. Je to místo, kde se můžeme cítit milováni a v bezpečí. Rodiče už od narození vedou dítě k samostatnosti, zodpovědnosti a dodávají mu pocit lásky. Bohužel někteří děti rodiče z různých důvodů nemají nebo se o ně rodiče nedokáží postarat. Naopak ne každému dospělému je dopřáno mít vlastní dítě. Proto zde existují různé formy náhradní péče.

Jednou z forem náhradní péče je velmi diskutovatelná pěstounská péče. Je třeba říci, že výkon pěstounské péče je velmi psychicky náročný. Pěstouni jsou během péče o dítě, ale i v období před přijetím dítěte, vystavováni různým situacím, které jsou pro ně zcela nové a musí se s nimi vypořádat. Jedná se často o nátlak z okolí, kdy čelí útokům, že vše dělají pouze kvůli penězům, dále se mohou setkat s nedůvěrou blízkých, že se o dítě nedokáží postarat. Musí absolvovat velmi náročný proces zprostředkování, který se může táhnout i více než rok a i tak nemají jistotu, že budou zařazeni do evidence vhodných pěstounů a že jim bude nalezeno nějaké dítě, pro které by byli vhodní náhradní rodiče. Po dlouhém čekání, kdy se konečně dočkají a kdy se najde dítě, pro které by byli vhodní, se jim otáčí život a nastává úplně nový způsob života.. Najednou se pěstouni musí sžít s novou situací, kdy přijímají cizí dítě do péče, a musí se pokusit být dobrým náhradním rodičem. Nastávají obavy, zda je dítě přijme a najde si k nim cestu. Navíc musí být připraveni na ze začátku ne zcela přiměřené projevy dítěte, které zkusí, co si může dovolit. Zároveň musí absolvovat několik hodin povinného vzdělávání pěstounů. To jim na druhou stranu může pomoci pochopit chování jedince. Během tohoto procesu jsou navíc neustále pod dohledem úřadů a musí podporovat kontakt dítěte s biologickými rodiči, i když ne vždy je to v jeho zájmu.

Proto si autorka práce vytyčila za cíl zjistit, jaké jsou aktuální problémy v náhradní rodinné péči, s bližším zaměřením na pěstounskou péči. Výstupy z práce by následně mohly sloužit jako základ pro vytvoření manuálu osobám, které by měly o pěstounskou péči zájem. Díky tomu by se mohli připravit na situace, s kterými se mohou setkat během celého procesu zprostředkování a během samotného výkonu pěstounské péče.

TEORETICKÁ ČÁST

1 SYSTÉM NÁHRADNÍ RODINNÉ PÉČE

Do náhradní rodinné péče je dítě přijímáno v situacích, kdy se o něj jeho rodiče nemohou, nechtějí nebo neumějí starat. Jejím cílem je poskytnout dítěti klidné a bezpečné sociální prostředí, kde může vyrůstat. Při svěřování dítěte do náhradní péče se nejdříve hledá osoba, která by se o dítě postarala v okruhu příbuzných a blízkých dítěte. Až pokud nikdo neprojeví zájem, je hledáno mezi osobami, které dítě nezná. (Asociace poskytovatelů sociálních služeb ČR, 2018, s. 19-20)

Následující podkapitoly se zaměřují na popis aktérů v náhradní rodinné péči a následně na popis forem náhradní rodinné péče.

1.1 AKTÉŘI NÁHRADNÍ RODINNÉ PÉČE

Aktérů v náhradní rodinné péči je spousta. Poněvadž je bakalářská práce zaměřená převážně na pěstounskou péči, uvádí autorka pouze některé z nich.

DÍTĚ

Dítětem se z hlediska náhradní rodinné péče myslí osoba, která nedovršila 18 let. Sociálně-právní ochrana může být poskytnuta všem dětem na území České republiky bez ohledu na státní občanství. Zaměřuje se zejména na děti, jejichž rodiče zemřeli, neplní své rodičovské povinnosti nebo zneužívají práva z nich plynoucí. Další velkou skupinou dětí jsou ti, kteří vedou nemravný život, zanedbávají školní docházku a utíkají z domova. Posledním okruhem dětí jsou děti, u kterých je ohrožen vývoj, kteří byli obětí trestného činu či jsou ohroženi násilím mezi rodiči. (Bubleová, 2011, s. 32)

RODIČE

Rodičům je ze zákona přidělena rodičovská zodpovědnost, ta zahrnuje veškerá práva a povinnosti vůči dítěti. Jedná se zejména o péči o nezletilé dítě, jeho zastupování a správu jeho jmění. Dále rodiče musí chránit zájmy dítěte, usměrňovat jeho chování a vykonávat nad ním dohled. Pokud rodič řádně nevykonává své povinnosti, které mu jsou

rodičovskou odpovědností stanovené, soud mu může tuto odpovědnost pozastavit, omezit nebo zcela zbavit. (Bubleová, 2011, s. 58-60)

NÁHRADNÍ RODIČ (PĚSTOUN, OSVOJITEL, PORUČNÍK)

Jak je zmíněno výše, rodičům může být rodičovská odpovědnost pozastavena, omezena či zcela odebrána. V takovém případě se hledá osoba, která by se mohla o dítě postarat a která by na sebe převzala částečně nebo zcela rodičovskou odpovědnost (zde záleží, o jakou formu náhradní péče se jedná).

Aby se člověk mohl stát náhradním rodičem, musí splňovat určité podmínky. Mezi základní řadíme bezúhonnost a svéprávnost. Jelikož je potřeba vytvoření pevného vztahu mezi dítětem a náhradním rodičem, je dále zkoumána schopnost budování vztahů v sociálním prostředí náhradního rodiče. Následně je nahlíženo na jeho bytové podmínky a zjištění, zda může náhradní rodič dítěti poskytnout stabilní prostředí pro jeho vývoj. V neposlední řadě se hodnotí schopnosti a dovednosti postarat se o dítě a jeho naplnění potřeb. (Mertová, 2019, s. 8-16)

ORGÁN SOCIÁLNĚ-PRÁVNÍ OCHRANY DĚTÍ

Dle § 4 odst. 1 Zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, v aktuálním znění, jsou orgány sociálně-právní ochrany dětí:

- a) *krajské úřady,*
- b) *obecní úřady obcí s rozšířenou působností,*
- c) *obecní úřady a újezdní úřady,*
- d) *ministerstvo,*
- e) *Úřad,*
- f) *Úřad práce České republiky – krajské pobočky a pobočka pro hlavní město Prahu.*

Dále sociálně právní ochranu zajišťují:

- a) *obce v samostatné působnosti;*
- b) *kraje v samostatné působnosti;*
- c) *komise pro sociálně-právní ochranu dětí;*

d) *další právnické a fyzické osoby, jsou-li výkonem sociálně-právní ochrany pověřeny*“.

(Zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, v platném znění)

Pro každý výše uvedený orgán platí jiné kompetence. Je na místě v rámci tématu bakalářské práce zmínit dohled na výkon pěstounské péče, doprovázení pěstouna (možnost zprostředkování psychologické, terapeutické či jiné odborné pomoci), zprostředkování a zajištění bezplatné možnosti povinného vzdělávání. (Praktický průvodce doprovázením pěstounské péče, 2015, s. 5-6)

DOPROVÁZEJÍCÍ ORGANIZACE

Doprovázející organizace mají poskytovat pěstounům podporu a pomoc v řešení jejich nepříznivé situace. Jejich hlavním cíli jsou činnosti, které vedou k:

- zajištění bezpečného a vhodného prostředí pro dítě svěřené v pěstounské péči,
- poskytnutí podpory a pomoci pěstounům,
- zajištění potřeb pěstounů,
- provádění pravidelné revize poskytované péče,
- kontrole samotného výkonu pěstounské péče.

(Nadační fond J&T, 2015, s. 8)

1.2 FORMY NÁHRADNÍ RODINNÉ PÉČE

OSVOJENÍ

Pojem osvojení je veřejnosti znám pod používanějším slovem adopce. Jde o nejčastěji využívanou formu náhradní rodinné péče, kdy její jednoznačná výhoda je spatřována v tom, že na osvojitele přechází veškerá rodičovská práva a povinnosti, které měli do té doby biologičtí rodiče. Těm naopak rodičovská odpovědnost zaniká. K osvojení dítěte může dojít pouze za předpokladu, že je dítě tzv. právně volné. To znamená, že zde musí být písemný souhlas rodičů/zákonných zástupců, že s osvojením jejich dítěte souhlasí nebo rozhodnutí soudu, že je dítě vhodné do evidence dětí vhodných k osvojení. (Gabriel, 2008, s. 42-43)

PĚSTOUNSKÁ PÉČE

Pěstounská péče je formou náhradní rodinné péče, kdy je pěstoun odpovědný za péči a výchovu dítěte. Na rozdíl od osvojení nevzniká pěstounovi vyživovací povinnost k dítěti. Ta nadále zůstává biologickým rodičům, kteří ji platí k rukám úřadu. Pěstoun dítě zastupuje pouze v běžných záležitostech a spravuje jmění dítěte. V ostatních situacích musí spolupracovat se zákonným zástupcem, případně se soudem. Soud může v některých případech rozšířit práva pěstouna. (Bubleová, 2014, s. 7)

Do pěstounské péče bývá dítě svěřeno, jestliže není zajištěna jeho výchova a zájem dítěte si takové svěřeni žádá. Dítě může být svěřené jak jednotlivci, tak manželům. Při hledání se upřednostňují příbuzné osoby. Pokud je dítě, které je svěřováno do pěstounské péče přiměřeného věku a dokáže racionálně přemýšlet, musí být brán ohled i na jeho přání. (Asociace poskytovatelů sociálních služeb ČR, 2018, s. 21)

Podrobnější zpracování tohoto tématu se nachází v kapitole 2.

PORUČENSTVÍ

Poručenství je velmi podobné pěstounské péči. V tomto případě je však poručník brán jako zákonný zástupce dítěte. Tato forma náhradní péče se stanovuje v případě, že rodiče dítěte zemřeli, byli zbaveni rodičovské odpovědnosti, nebo byl výkon jejich rodičovské odpovědnosti pozastaven či nejsou způsobilý jednat za dítě v právních věcech. Poručníkovi jsou stanoveny stejná práva a povinnosti jako rodiči, avšak s rozdílem, že nemá vůči dítěti vyživovací povinnost a je odpovědný soudu. (Asociace poskytovatelů sociálních služeb ČR, 2018, s. 24)

SVĚŘENÍ DÍTĚTE DO PÉČE JINÉ OSOBY (CIZÍ PÉČE)

Svěření dítěte do péče jiné osoby přichází v úvahu v situaci, kdy žádný z rodičů ani poručník nemůže osobně pečovat o dítě. V takovém případě určí soud jinou osobu, které bude dítě svěřeno, vždy zde musí být hleděno na zájem dítěte. (Zákon č. 89/2012 Sb., § 953)

Soud vždy upřednostňuje svěření dítěte do péče osoby příbuzné nebo blízké. Nejčastější skupinou, kde se můžeme setkat s cizí péčí, jsou prarodiče dítěte. Osoba,

které je svěřeno dítě nepobírá žádné dávky ze systému sociálního zabezpečení. Zákon ale stanovuje povinnost rodičům dítěte platit výživné k rukám pečující osoby. V případě neplacení může pečující osoba výživné vymáhat. (Romančáková, 2015, s. 78)

OPATROVNICTVÍ

Opatrovník je soudem určen dítěti v případě, kdy dochází ke střetu zájmu dítěte na jedné straně a jiné osoby na straně druhé, dále v situaci, kdy zákonný zástupce dostatečně nehájí zájmy dítěte. V rámci rozhodnutí soud uvede důvod, proč je opatrovník jmenován, na jak dlouho je stanoven a jaká má práva a povinnosti vůči dítěti, ale také vůči soudu. Dále se opatrovník stanovuje, jestliže se jedná o správu jmění dítěte. Soud stanoví rozsah jmění, které bude spravováno a zároveň určí, jak by mělo být s jednotlivými částmi jmění nakládáno. (Zákon č. 89/2012 Sb., § 943-948)

2 PĚSTOUNSKÁ PÉČE

2.1 TYPY PĚSTOUNSKÉ PÉČE

Pěstounskou péčí můžeme dělit dle různých kritérií. Nejčastěji dle příbuznosti, počtu dětí a délky pobytu dítěte v pěstounské rodině. Dle příbuznosti se pěstounská péče dělí na zprostředkovanou a příbuzenskou. V případě zprostředkované pěstounské péče je dítě umístěno do nepříbuzenské rodiny tzv. klasické rodiny. Naopak u příbuzenské pěstounské péče je dítě svěřeno někomu z jeho širší rodiny, nejčastěji prarodiči. (Asociace poskytovatelů sociálních služeb, 2018, s. 23)

Nejčastějším rozlišením dle Matějčka (1999) je rozdělení dle počtu dětí a to na individuální a skupinovou. Individuální pěstounská péče je taková, kdy je v rámci jejího výkonu pečováno o jedno až dvě děti. Ve skupinové pěstounské péči se naopak setkáváme s péčí o více dětí, s tím se můžeme setkat ve velkých pěstounských rodinách v čele s manželským párem nebo matkou pěstounkou (SOS vesničky). (Matějček, 1999, s. 35)

Posledním kritériem rozdělení pěstounské péče je dle délky pobytu dítěte v pěstounské rodině. V tomto případě se dělí na dlouhodobou pěstounskou péči, kdy jak z názvu vyplývá, jsou děti umístěny v této formě péče dlouhodobě z důvodu, že jejich biologičtí rodiče k nim ztratí rodičovskou odpovědnost nebo ji mají, ale velmi omezenou a krátkodobou pěstounskou péči neboli pěstounskou péči na přechodnou dobu, kdy je dítě do rodiny svěřeno pouze dočasně, jelikož se předpokládá rychlé řešení jeho situace – nalezení jiné formy náhradní rodinné péče nebo návrat do původní rodiny. (Asociace poskytovatelů sociálních služeb, 2018, s. 23)

DLOUHODOBÁ PĚSTOUNSKÁ PÉČE

Jak již bylo zmíněno výše, u dlouhodobé pěstounské péče se předpokládá, že dítě bude mimo svoji biologickou rodinu delší dobu. V praxi se jedná o dobu, která je delší než jeden rok. Zároveň musí být zřejmé, že biologičtí rodiče se v nejbližší době nebudou schopni o dítě postarat a nebudou moci převzít dítě nazpět do své péče. Současně nesmí být vysloven souhlas k adopci.

Do této formy mohou být umístovány děti až do jejich zletilosti či splnění podmínky nezaopatřenosti. Nicméně v praxi se setkáváme, s tím že ve funkčních pěstounských rodinách dítě zůstává i dlouho poté. Děti zde často zůstávají až do doby, dokud nedostudují nebo nezískají práci a zcela se neosamostatní. V těchto funkčních rodinách mají svěřené děti často podobnou pozici jako vlastní děti pěstounů. (Asociace poskytovatelů sociálních služeb, 2018, s. 23)

PĚSTOUNSKÁ PÉČE NA PŘECHODNOU DOBU

Pěstounská péče na přechodnou dobu je omezena maximální dobou pobytu dítěte na jeden rok. Tato forma péče je nejčastěji využívána u dětí, které jsou v kojeneckém či batolecím věku a které se nachází v krizové situaci. Dítě se do pěstounské péče na přechodnou dobu svěřuje na dobu, než tým odborníků pomůže biologické rodině zajistit podmínky a bezpečné prostředí pro návrat dítěte, anebo zajistí jiné řešení jeho situace, jako je například svěření dítěte do péče příbuzných, osvojitelů nebo dlouhodobých pěstounů. (J&T, online, cit. 2021-02-02)

Pěstounská péče na přechodnou dobu je tedy brána jen jako dočasné, krátkodobé řešení situace dítěte. Proto je zde potřeba speciální školení osob, které poskytují tuto formu péče. To je zaměřené na přípravu náročné krátkodobosti péče a zvládnutí připoutání k dítěti a odpoutání se od něj. V neposlední řadě také na to, aby po odchodu dítěte, byli schopni přijmout další takové, které je bude potřebovat. (Folda, 2010, s. 6)

Narídit svěření dítěte do pěstounské péče na přechodnou dobu může pouze soud, a to na návrh orgánu sociálně-právní ochrany dětí. V případě svěření je soud povinen minimálně jednou za tři měsíce zjistit, zda skutečnosti, kvůli nimž bylo dítě svěřeno do pěstounské péče, stále trvají. (Bubleová, 2014, s. 10)

PŘÍBUZENSKÁ PĚSTOUNSKÁ PÉČE

Příbuzenská pěstounská péče je v České republice nejvyužívanější formou. Je to zejména z důvodu, že se upřednostňuje pobyt dítěte v širší rodině, kterou zná, než aby bylo dítě svěřeno do cizího prostředí a bylo tak vystaveno dalšímu stresu.

Motivace k příbuzenské pěstounské péči jsou zcela odlišné od té klasické dlouhodobé, kdy se pěstouni dlouhodobě rozhodují, zda přijmou cizí dítě, prochází procesem rozhodování, pochybností, získáváním informací a přípravou. Příbuzenští pěstouni tímto procesem neprocházejí. To je způsobeno také tím, že příbuzní dítěte často musí jednat náhle a pod tlakem v situaci, která v jejich rodině nastala. Může jít o úmrtí v rodině, ale také o dlouhodobé vyústění problémů, kdy se biologičtí rodiče dlouhodobě nedokázali postarat o své dítě a příbuzní se na to již nechtěli dívat. (Uhlířová, 2010, s. 4-6)

SOS VESNIČKY

Zvláštním zařízením pro výkon pěstounské péče jsou SOS vesničky. SOS vesnička je tvořena 10-12 domy, kdy v každém z nich žije matka-pěstounka s 6 a více dětmi různého věku a pohlaví. Tyto děti jsou často jiného etnika, větší sourozenecké skupiny či děti se zdravotním postižením. Matce pěstounce zde pomáhá s výchovou a vedením domácnosti další žena tzv. teta. (Matějček, 2002, s. 16)

Tyto rodiny mají pozoruhodnou stabilitu. Matka pěstounka má silnou rodičovskou identitu a velmi se blíží matce adoptivní. Výkon péče bere jako svoji životní úlohu, která je neměnná a definitivní. Díky velkému počtu dětí je zde snížené riziko přilnutí k jednomu dítěti. (Matějček, 1999, s. 48-49)

2.2 PRÁVA A POVINNOSTI PĚSTOUNŮ

Aby nedocházelo ke zneužívání výkonu pěstounské péče a selhání výchovy dítěte či osobnímu vyhoření pěstouna, je potřeba stanovení práv a povinností pěstounů. Ty jsou stanoveny zákonem a jsou zahrnuty v dohodě o výkonu pěstounské péče.

PRÁVA PĚSTOUNŮ

Pěstoun má právo, aby mu byla zprostředkována v případě potřeby psychologická, terapeutická či jiná odborná pomoc, a to alespoň jednou za 6 měsíců. Dále má právo na zprostředkování a zajištění bezplatného vzdělávání v oblasti výchovy a péče o dítě. V neposlední řadě mu také musí být poskytnutá pomoc při plnění povinností vyplývajících z individuálního plánu ochrany dítěte, včetně pomoci při zprostředkování kontaktu s biologickým rodičem v neutrálním prostředí. (MPSV, online, cit. 2021-02-02)

V situacích, kdy je pěstoun v pracovní neschopnosti nebo potřebuje vyřídit nezbytné osobní záležitosti či dojde k úmrtí blízké osoby, má pěstoun právo na poskytnutí trvalé nebo dočasné pomoci při zajištění osobní péče o svěřené dítě. Dále má právo na pomoc se zajištěním celodenní péče o dítě, v rozsahu alespoň 14 kalendářních dnů, pokud dítě dosáhlo věku alespoň dvou let. (MPSV, online, cit. 2021-02-02)

POVINNOSTI PĚSTOUNŮ

Pěstounovi ze zákona vzniká povinnost osobně pečovat a vychovávat svěřené dítě přiměřeně k právům a povinnostem rodičů. Pěstoun je oprávněn spravovat jmění dítěte a rozhodovat pouze v běžných záležitostech, pokud to soudem není stanovené jinak. Dále musí udržovat, prohlubovat a rozvíjet sounáležitost dítěte s jeho rodiči, širší rodinou a osobami blízkými. Pokud to bude v zájmu dítěte, musí dítěti umožnit styk s biologickými rodiči. (MPSV, online, cit. 2021-02-02)

Podepsáním dohody o výkonu pěstounské péče vzniká pěstounovi také povinnost zvyšovat si své znalosti a dovednosti v oblasti výchovy a péče o dítě v rozsahu 24 hodin v období 12 kalendářních měsíců po sobě jdoucích. Z této dohody také vyplývá povinnost umožnění sledování naplňování pěstounské péče subjektům, s nimiž byla tato dohoda uzavřena, a to minimálně jednou za dva měsíce, dále také povinnost spolupracovat se zaměstnanci obecního úřadu obce s rozšířenou působností a dovolit jim kontrolu vývoje dítěte svěřeného do péče jednou za půl roku. (tamtéž)

2.3 DÁVKY PĚSTOUNSKÉ PÉČE

Smyslem dávek pěstounské péče je finanční podpora pěstounských rodin. Jejich cílem je zabezpečit dítě, ale zároveň i náležitě ohodnotit náročnou péči o dítě. Z tohoto důvodu zde existuje systém sociálního zabezpečení, který umožňuje pobírání dávek pěstounské péče. Tyto dávky vyplácí úřady práce.

PŘÍSPĚVEK PŘI PŘEVZETÍ DÍTĚTE

Příspěvek při převzetí dítěte je jednorázová dávka, která je vyplácena pěstounovi při svěřením dítěte do pěstounské péče. Hlavním smyslem této dávky je poskytnutí

peněžních prostředků pěstounovi na pokrytí jednorázových nákladů spojených s příchodem dítěte. Výše této dávky se mění v závislosti na věku dítěte:

- do 6 let dítěte – 8 000 Kč
- 6-12 let dítěte – 9 000 Kč
- 12-18 let dítěte – 10 000 Kč

(Kaczor, 2015, s. 171)

PŘÍSPĚVEK NA ÚHRADU POTŘEB DÍTĚTE

Účelem této dávky je kompenzace nákladů spojených s výživou a výchovou dítěte v pěstounské péči, jelikož je zřejmé, že pěstounům během péče o dítě vzniká celá řada nákladů spojených se stravováním, oblékáním, kulturním či sportovním vyžitím dítěte. Jde o dávku opakovanou, která je vyplácena každý měsíc a její výše se odvíjí od věku a zdravotního stavu dítěte. (Kaczor, 2015, s. 171)

ODMĚNA PĚSTOUNA

Odměna pěstouna je dávka, která náleží osobě vychovávající pěstounské dítě jako uznání za jeho práci. Poněvadž se řada pěstounů věnuje péči o dítě jako jediné aktivitě, jde o jakousi měsíční náhradu mzdy. Proto je také odměna pěstouna považována za příjem ze závislé činnosti a podléhá tedy zdanění a odvodům sociálního a zdravotního pojištění. (Kaczor, 2015, s. 172)

Výše odměny pěstouna se odvíjí od počtu dětí, které jsou pěstounovi svěřeny:

- péče o jedno dítě – 12 000 Kč
- péče o dvě děti – 18 000 Kč
- péče o tři děti, nebo dítě závislé na pomoci jiné osoby – 30 000 Kč

Při výkonu pěstounské péče na přechodnou dobu, náleží těmto pěstounům pevná částka 20 000 Kč, a to i v případě kdy nemají v péči žádné dítě. (MPSV, online, cit. 2021-02-04)

PŘÍSPĚVEK NA ZAKOUPENÍ OSOBNÍHO MOTOROVÉHO VOZIDLA

Nárok na příspěvek na zakoupení osobního motorového vozidla vzniká pěstounovi, který má ve své péči alespoň 3 děti. Zakoupené vozidlo se ale nesmí využívat pro výdělečnou činnost. Hlavním smyslem poskytnutí této dávky je usnadnit pěstounovi péči a podpořit jeho mobilitu v rámci volnočasových aktivit a dopravy k lékaři.

Výše toho příspěvku je 70% pořizovací ceny zakoupeného vozidla anebo prokázaných výdajů na jeho opravu, nejvýše však do výše 100 000 Kč. Součet těchto příspěvků za období posledních 10 let před podáním žádosti nesmí být větší než 200 000 Kč. V případě prodeje či darování vozidla do pěti let ode dne, kdy byl pěstounovi příspěvek poskytnut, musí dojít k vrácení poměrné části příspěvku. (Kaczor, 2015, s. 173)

PŘÍSPĚVEK PŘI UKONČENÍ PĚSTOUNSKÉ PÉČE

Poslední dávkou pěstounské péče je příspěvek při ukončení pěstounské péče. Ten je poskytnut dítěti, které bylo v pěstounské péči a dosáhlo zletilosti či pro něj přestala platit podmínka nezaopatřenosti. Příspěvek je poskytnut ke dni zániku pěstounské péče ve výši 25 000 Kč a je poskytnut jednorázově. (Kaczor, 2015, s. 173)

3 VYSKYTUJÍCÍ SE PROBLÉMY V NÁHRADNÍ RODINNÉ PÉČI

Vyskytujících se problémů v systému náhradní rodinné péče je velké množství. Dle Rotreklové a Hofrové (2008) jsou za nejvíce kritická místa v náhradní rodinné péči považována: zařazení dítěte do evidence náhradní rodinné péče, zařazení potencionálních pěstounů do evidence osob vhodných stát se pěstouny, proces zprostředkování a s ním související odborná příprava a následné odborné vedení. (Rotreklová, Hofrová, 2008, s. 10)

Autorka práce se rozhodla problémy rozdělit na dvě části. V první se věnuje popisu problémů souvisejících se zprostředkováním a vedením pěstounů. V druhé popisuje problémy, se kterými se pěstouni potýkají po přijetí dítěte do péče.

3.1 PROBLÉMY SOUVISEJÍCÍ SE ZPROSTŘEDKOVÁNÍM A VEDENÍM PĚSTOUNŮ

INFORMOVANOST

Základem pro to, aby se člověk mohl stát pěstounem, je povědomí o tom, co to vůbec pěstounská péče je a co vše její výkon obnáší.

Z výzkumů, které realizovalo Středisko náhradní rodinné péče ve třinácti krajích ve spolupráci se zástupci státních a nestátních organizací, vyplývá, že se informovanost o náhradní rodinné péči za poslední roky výrazně zlepšila. Vznikla spousta nových informačních materiálů, kde si mohou budoucí žadatelé dohledat informace týkající se požadavků na výkon konkrétní dané formy náhradní péče. Tyto materiály vydává například MPSV, Středisko náhradní rodinné péče nebo například neziskové organizace jako jsou Rozum a Cit či Amalthea. Osvěta této problematiky je také podporována besedami s širokou veřejností, ale třeba i pořádáním besed pro děti na školách. (Středisko náhradní rodinné péče, 2016, s. 6)

Ačkoli se propagace náhradní rodinné péče zlepšila, stále je zde mnoho problémů. Hlavní problém je spatřován v nejednotné koncepci, kde chybí koordinovaná celostátní

spolupráce na získávání nových pěstounů. Poněvadž dochází k častým změnám v legislativě, nestíhá se vytvořit nová metodika, a tudíž se mohou k potenciálním uchazečům dostávat neúplné a zastaralé informace. Budoucí pěstouni jsou pak nejistí a zmatení. Navíc i přes veškerou snahu dostat do povědomí základní informace, má pěstounská péče stále malou prestiž a o další propagaci mezi veřejností není velký zájem. Z výzkumů také vyplývá, že je dlouhodobě nedostatek dlouhodobých pěstounů. (Středisko náhradní rodinné péče, 2016, str. 7)

PROCES ZPROSTŘEDKOVÁNÍ PĚSTOUNSKÉ PÉČE

Hned na úvod této kapitoly je potřeba zmínit, že proces zprostředkování pěstounské péče je velice zdoluhavý a psychicky náročný. Spousta žadatelů nevydrží a vzdá to hned během čekání na zařazení do evidence. Proto by si žadatelé měli dobře rozmyslet, zda tento proces opravdu chtějí absolvovat. Měli by především zvážit, zda jsou schopni zajistit dítěti prostředí, ve kterém se bude dítě cítit dobře, zda zvládnou situaci po finanční stránce a v neposlední řadě, zda jsou plně připraveni se o dítě postarat. V případě, že jsou rozhodnutí a odhodláni k přijmutí dítěte do své péče, může celý proces začít.

Podání žádosti

Celý proces začíná podáním žádosti žadatelů na obecní úřad s rozšířenou působností dle trvalého pobytu žadatele, konkrétně na oddělení sociálně-právní ochrany dětí. V rámci podání žádosti s nimi sociální pracovnice, která je bude v budoucnu doprovázet, absolvuje úvodní seznamovací pohovor. V něm se zaměří především na motivaci potenciálních pěstounů k převzetí dítěte do své péče a typ náhradní rodinné péče, kterou požadují. Vyjasní si, o jaké dítě mají žadatelé zájem – v jakém věku by mělo dítě být, jakého by mělo být etnika, zda mají požadavek z hlediska pohlaví, případně zda by jim nevadilo dítě se zdravotními obtížemi. Následně jim předá formuláře, které jsou potřeba k vyřízení žádosti vyplnit a sdělí jim, co je potřeba ještě dodat do spisové dokumentace. (Matějček a kol., 2002, s. 22-23)

Spisová dokumentace by měla obsahovat veškeré údaje o žadatelích, aby mohlo dojít k co nejlepšímu posouzení. Měla by zahrnovat: doklad o státním občanství, fotografie žadatele/žadatelů, zprávu o zdravotním stavu, potvrzení o stálém příjmu

od zaměstnavatele a pokud možno i jeho posudek, vypracovanou zprávu sociální pracovníci o sociálních poměrech, opis z rejstříku trestu, písemný souhlas s absolvováním přípravy pro přijetí dítěte a posudek obecního úřadu. (Gabriel, 2008, s. 75-79)

V případě, že je spisová dokumentace kompletní, je celá složka odeslána k příslušnému krajskému úřadu, který bude s informacemi nadále pracovat.

Příprava a posouzení krajským úřadem

Poté, co krajský úřad dostane složku o potenciálních pěstunech, posoudí zdravotní stav uchazečů, na základě kterého zajistí absolvování přípravy pro přijetí dítěte. Zde jsou patrné rozdíly napříč kraji. Polovina krajů zajišťuje přípravu sama, druhá tuto úlohu nechává na nestátních organizacích. (Macela, 2015, s. 10)

Celá příprava by měla obsahovat minimálně 48 hodin u žadatelů o osvojení a pěstounskou péči a 72 hodin pro osoby, které žádají o pěstounskou péči na přechodnou dobu. Je třeba také zmínit, že žadatelé, kteří chtějí dítě do příbuzenské pěstounské péče, přípravu neabsolvují. Nicméně je vhodné a doporučované, aby témata, která jsou probírána na přípravě, zařadily do začátku svého povinného vzdělávání, které musí absolvovat na základě povinností, které jim jsou jako pěstounům uloženy.

Cílem přípravy je budoucím pěstounům/ osvojitelům předat odborné vědomosti týkající se specifických otázek náhradní rodinné péče, zprostředkovat informace o potřebách dítěte, které přichází z cizí rodiny a v neposlední řadě získat informace o žadatelích, jejich myšlení a dispozice k přijetí a výchově dítěte. (Matějček, 2002, s. 24)

Celá příprava pro přijetí dítěte do péče se skládá, jak z teoretické, tak praktické části. Teoretická část je prováděna formou přednášek. Praktická část se zaměřuje na osvojení dovedností, které mohli žadatelé získat právě během přednášek. Velmi často je pro její realizaci využíváno víkendových pobytů, kde je větší prostor pro vzájemnou spolupráci. Praktická část obsahuje interaktivní bloky, kdy dochází formou diskusí k aktivnímu zapojení žadatelů. Dále se můžeme setkat s uplatňováním zážitkových metod, jejichž pomocí si může žadatel vyzkoušet, jak by řešil některé problémy, výsledky může porovnat s řešením ostatních a probrat, co je na jejich řešení správné a na co by si měl dát

pozor. Na závěr příprav se ukázalo jako efektivní setkání s osobami, které už mají dítě svěřené do své péče a kteří mohou žadatelům zodpovědět otázky, které by je zajímaly přímo z praxe. Mohou upozornit na určitá úskalí, se kterými se sami setkali a rozšířit tak povědomí budoucích pěstounů či osvojitelů. (Gabriel, 2008, s. 81-83)

Aby mohli být žadatelé zařazeni do evidence pěstounů či osvojitelů, musí mimo absolvování přípravy také podstoupit psychologické vyšetření. Zde je potřeba zdůraznit, že ačkoli se příbuzní pěstouni, jak již bylo zmíněno, nemusí účastnit přípravy, psychologického vyšetření se zúčastnit musí.

Psychologické vyšetření probíhá ve více sezeních. Na prvním sezení se psycholog seznamuje se situací potenciálního náhradního rodiče. Sám se představuje a snaží se uvolnit napětí a nervozitu a získat si důvěru žadatele, aby ho žadatel nechal nahlédnout na své pravé já. Během tohoto sezení probíhá také pomocí testů zmapování osobnostních dispozic a vyloučení psychických poruch. Je to sice zdlouhavé, ale nezbytné pro další spolupráci. Následující sezení probíhá převážně formou podrobného rozhovoru, díky kterému by mělo být patrné, zda jsou výsledky z předchozího testování stejné. Nakonec by měl psycholog seznámit žadatele s jeho psychologickým výsledkem a dát mu prostor vyjádření se k věcem, s kterými nesouhlasí. (Navrátilová, 2015, s. 127)

V konečném psychologickém posouzení by se měla objevit motivace žadatelů, jejich představy o svěřeném dítěti, predispozice k výchově dítěte, zhodnocení jejich vyspělosti, sociálních dovedností a prostředí, kde bude dítě vyrůstat. V neposlední řadě by zde také mělo být uvedeno, jaké dítě by mu mohlo být svěřeno. (tamtéž, s. 127)

Po absolvování přípravy a psychologického vyšetření dochází k odbornému posouzení na krajském úřadě. To vychází z informací a výsledků vyšetření, které byly během celé přípravy shromážděny. Nechybí zde zprávy od odborníků z oblasti psychologie, pedagogiky, ale také doporučení od sociálního pracovníka, který měl možnost poznat nejen žadatele ale i sociální zázemí, kde se žadatelé pohybují.

V případě, že je žadatel posouzen kladně, obdrží správní rozhodnutí, ve kterém je uvedeno, že je zařazen do evidence žadatelů vhodných stát se pěstounem. V opačném

případě se může odvolat do 15 dnů ode dne doručení k Ministerstvu práce a sociálních věcí. (Gabriel, 2008, s. 54)

Na tomto místě je také potřeba zmínit, že bezprostředně po ukončení přípravy je potřeba v rámci monitoringu kvality vyplnit žadateli a odborníky, kteří se na přípravě podíleli, dotazník se zpětnou vazbou. Toto hodnocení se zaměřuje především na kvalitu samotné přípravy. Systematické hodnocení, zda byla příprava efektivní pro samotnou praxi žadatelů, bohužel v České republice zatím neexistuje. To je dáno tím, že krajské úřady zodpovídají pouze za zprostředkování náhradní péče, ale za dohled nad náhradními rodiči, kterým bylo dítě přiděleno, zodpovídají obecní úřady obcí s rozšířenou působností. Pro jeho realizaci by byla potřebná soustavná spolupráce mezi těmito dvěma institucemi. Od roku 2015 se na monitoringu, který zasahuje i do oblasti příprav začala podílet Inspekce kvality sociálně-právní ochrany dětí. (Institut projektového řízení, 2017, s. 8-9)

Čekání na nabídku dítěte

Následuje nejdelší období celého procesu. V tomto období budoucí pěstouni čekají, než se najde nějaké dítě, pro které by byli vhodnými rodiči. Tuto dobu mohou věnovat přípravě na dítě, zařizování dětského pokoje, dále třeba mohou využít čas k rozšiřování svých znalostí ohledně přijetí a výchovy dítěte za pomoci studia literatury. (Matějček, 2002, s. 24-25)

Vyhledávání vhodného rodiče pro dítě provádí krajský úřad. Dříve tuto funkci zastupovaly poradní sbory, po novelizaci zákona o sociálně-právní ochraně dětí je to zcela v kompetenci krajského úřadu. Analýza však zjistila, že napříč kraji i nadále fungují alternativy připomínající poradní sbory. Jde například o pracovní skupiny, kolegia, a podobně. (Mertová, 2019, s. 14) Tyto skupiny by měly tvořit vždy minimálně pět členů a měli by mezi nimi být zástupci z oboru psychologie, pedagogiky, pediatrie a zaměstnanci krajského a obecního úřadu s rozšířenou působností z oblasti sociálně-právní ochrany dětí.

Kontakt s dítětem a jeho převzetí do péče

V případě, že je nalezeno dítě, pro které by byl potenciální rodič vhodný, dochází k pozvání na krajský úřad. Zde jsou žadatelé seznámeni se všemi informacemi, které jsou

o dítěti známy. Jedná se především o zdravotní a psychický stav, rodinnou anamnézu (je-li známa) a sociálně právní otázky. Během tohoto pohovoru by měl být účastněn psycholog, pediatr nebo také sociální pracovníce, kteří mohou budoucím pěstounům zodpovědět otázky ohledně dítěte, ve kterých si nejsou jisti. Dále mohou pomoci žadateli v prvním kontaktu s dítětem a poukázat na některé situace, jak by mohlo dítě zareagovat. (Matějček, 2002, s. 25)

V případě, kdy se žadatelé rozhodnou po prostudování všech informací o dítěti, k jeho návštěvě, dostanou potvrzení od krajského úřadu, na základě kterého je návštěva možná. Během návštěvy se sleduje chování žadatelů k dítěti a naopak i reakce dítěte na ně. Je dáno, že čím je dítě starší, tím potřebuje více času na seznámení se s budoucími náhradními rodiči. Poté, co je navázán vztah mezi pěstouny a dítětem, je dítě svěřeno pěstounům do předpěstounské péče. Pokud se vztah vyvíjí jak má a nejsou zde známy žádné překážky, soud následně může vydat rozhodnutí o svěřeni dítěte do péče. Je třeba upozornit, že i vydání rozhodnutí trvá velmi dlouho, avšak i přes to může zůstat dítě v péči pěstounů, pokud se mu zde daří dobře. (Gabriel, 2008, s. 93-97)

Nejčastější problémy spojené s procesem zprostředkování

Z výzkumů, které provedlo Středisko náhradní rodinné péče, vyplývá, že žadatelé mívají problémy s uvolňováním ze zaměstnání, aby se mohli účastnit přípravy, s místní dostupností příprav, kdy musí dojíždět, se špatnou zkušeností přístupu lektorů či se samotnou obavou z toho, zda jsou vůbec vhodné a projdou odborným posouzením. Na některých místech České republiky není ani možnost výběru v oblasti příprav a samotné čekací doby pro přijetí jsou velmi zdoluhavé. (Středisko náhradní rodinné péče, 2016, s. 8)

Neshody také panují v názorech na samotnou formu příprav, a to zda mají být přípravy smíšené, či společné. Dle neziskových organizací v klasické přípravě chybí techniky, které mohou dát potenciálním náhradním rodičům přehled o teorii attachmentu a porozumění potřebám dítěte. V důsledku toho nejsou zejména pěstouni na přechodnou dobu připraveni na svou roli v přijímání dětí se složitou anamnézou. (tamtéž, s. 7)

Dalším značným problémem se ukázala nejednotnost v kritériích při posuzování žadatelů. Není dána obecně forma psychologického vyšetření, a tak se mohou formy vyšetření lišit. Navíc se u psychologů objevila absence dřívějšího metodického vedení a pracovních porad na MPSV. (Středisko náhradní rodinné péče, 2016, s. 7)

DOPROVÁZENÍ PĚSTOUNŮ

Po převzetí dítěte do pěstounské péče musejí pěstouni do 30 dnů uzavřít Dohodu o výkonu pěstounské péče. Tuto smlouvu mohou pěstouni uzavřít buď s orgánem pro sociálně-právní ochranu dětí, nebo například s některou neziskovou organizací. Na základě podepsané smlouvy je rodině přidělen klíčový pracovník, který ji bude doprovázet a pomáhat překonávat nástrahy. (Zezulová, 2015, 201-202)

Klíčový pracovník následně každé dva měsíce pravidelně dochází do domácnosti pěstounské rodiny. Během těchto návštěv se snaží pomoci pěstounům s problémy, se kterými se potýkají, v návaznosti na to jim podává odborné poradenství a doporučuje různé služby, které by mohli využít. Je třeba říci, že kontakt neprobíhá vždy jen osobně, ale lze využít i telefonických konzultací nebo třeba kontaktu prostřednictvím e-mailu. Klíčový pracovník by se měl během návštěvy zaměřit nejen na pěstouna, ale také na vývoj dítěte, které mu je svěřeno. Mezi povinnosti klíčového pracovníka patří také zprostředkování povinného vzdělávání pěstounům. (Zezulová, 2015, 201-202)

Problémy v doprovázení pěstounů

Z výzkumu vyplynulo, že systém doprovázení by měl fungovat dobře, avšak problém je spíš spatřován ve spolupráci mezi neziskovými organizacemi a orgánem pro sociálně-právní ochranu dětí. OSPOD občas není spokojen s kvalitou služeb a zpráv od neziskových organizací a často se hovoří o konkurenčním boji právě mezi těmito institucemi, které se snaží navzájem si přetáhnout klienty. Navíc je v poslední době nedostatek odborníků na problémy v náhradní rodinné péči. Velkým problémem během doprovázení se ukázalo zajištění povinného kontaktu s biologickými rodiči dítěte. Zde chybí opět pracovníci, kteří by zvládli roli zprostředkovatele a občas dochází k tomu, že se snaží brát do popředí právo biologického rodiče a nehledí se už na zájem dítěte. (Středisko náhradní rodinné péče, 2016, s. 13)

3.2 PROBLÉMY PO PŘIJETÍ DÍTĚTE DO PÉČE

VZDĚLÁVÁNÍ PĚSTOUNŮ

Jakmile pěstouni dostanou rozhodnutí od soudu a podepíší smlouvu s doprovázející organizací, vznikají jim povinnosti, které vycházejí ze zákona 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí. Jednou z nich je právě povinné vzdělávání. V §47a tohoto zákona konkrétně v písmenu f) je tato povinnost popsána následovně: „*Osoba pečující a osoba v evidenci má povinnost zvyšovat si znalosti a dovednosti v oblasti výchovy a péče o dítě v rozsahu 24 hodin v době 12 kalendářních měsíců po sobě jdoucích.*“ (Zákon č.359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí)

Toto vzdělávání by mělo být bezplatné a mělo by pěstounům pomoci získat ucelené informace o situaci, ve které se nachází. Okruhy vzdělávacích seminářů/kurzů se zaměřují na informace v oblasti péče o dítě, znalosti a dovednosti při péči o specifické skupiny dětí (dítě s handicapem, dítě odlišného etnika, týrané děti,...), zaměření na jednotlivé fáze dítěte a jeho změny, které tyto fáze doprovázejí nebo například příprava dítěte na osamostatnění se. (Asociace poskytovatelů sociálních služeb ČR, 2018, s. 105-106)

Vzdělávání pěstounům pomáhá zprostředkovávat klíčový pracovník, který s nimi stanovuje cíle, které vychází ze vzdělávacích potřeb pěstounů. Následně monitoruje jeho efektivitu a přínos a pomáhá pěstounům k jejich rozvoji. (Nadační fond J&T,2015, s. 10)

Formy vzdělávacích seminářů

Vzdělávací semináře pro pěstouny jsou realizovány hned v několika formách. Je to dáno tím, že každému vyhovuje jiný způsob vzdělávání. Někdo upřednostňuje prezenční semináře, někomu to však nemusí vyhovovat z časového hlediska, nebo mu to nedovoluje životní situace, a proto se zaměřuje na formy, které může absolvovat z domova. Mezi formy vzdělávání řadíme víkendové pobyty s doprovodnými aktivitami pro děti, vzdělávání formou samostudia literatury, e-learningové vzdělávání nebo již zmíněné prezenční semináře. Každá z těchto forem má svoje určité specifikace. (Asociace poskytovatelů sociálních služeb ČR, 2018, s. 107-108)

Vzhledem ke vzájemnému sdílení zkušeností, možnosti zaměření na problém a zpětné vazbě, by nikdy neměly převládat individuální formy vzdělávání nad těmi skupinovými. (Institut projektového řízení, 2017, s. 35)

Víkendové a týdenní pobyty pro pěstouny umožňují pěstounům splnění více hodin povinného vzdělávání. Tento program je intenzivnější, na druhou stranu si zde i pěstouni mohou odpočinout, jelikož je na vzdělávacích pobytech zajištěn program pro děti například formou animačních programů. (Vzdělávání pěstounů, online, cit. 2020-12-21) Tato forma vzdělávání je brána jako nejefektivnější, dochází zde ke sdílení společných zkušeností, vytváření přátelských vazeb mezi pěstounskými rodinami a vzájemné podpoře. (Asociace poskytovatelů sociálních služeb ČR, 2018, s. 107) Tyto programy jsou velmi často realizovány v přírodě, na horách nebo také u moře.

Vzdělávání formou samostudia literatury je umožňováno v případě, že se pěstoun nemůže účastnit prezenčních seminářů. Je zde nutné uvést, že pěstouni musí prokázat znalosti z prostudované literatury, a to formou testu nebo rozhovoru. (Samostudium literatury, online, cit. 2020-12-21) Pěstoun si může vybrat pouze knihu, která je schválená doprovázející organizací a úzce souvisí s problematikou péče o dítě. Vyplněný test nebo záznam z rozhovoru musí sociální pracovník založit do spisu jako důkaz o splnění podmínek. (Asociace poskytovatelů sociálních služeb ČR, 2018, s. 107-108)

E-learningové vzdělávání má obdobnou podobu jako samostudium literatury. V tomto případě pěstoun studuje materiály online. Téma vzdělání musí odpovídat tématům z vyhlášky. Po prostudování materiálů pěstoun absolvuje test. V případě úspěšného ukončení testu, je pěstounovi vydáno osvědčení, které je následně zařazeno do jeho složky. (Asociace poskytovatelů sociálních služeb ČR, 2018, s. 107-108)

Poslední a asi nejvíce využívané formy jsou prezenční semináře. Ty jsou obvykle poskytovány v časové dotaci 6-8 hodin, v nabídce jsou samozřejmě i kratší semináře, ty však nejsou z hlediska času efektivní. Nezbyde totiž většinou prostor na propojení přednášky s vlastními zkušenostmi. Tyto přednášky jsou vedeny odbornými lektory. (tamtéž, s. 107-108)

Vzdělávání očima pěstounů

Povinnost vzdělávání je dána pěstounům od roku 2013, kdy vyšla v platnost novela zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí. Na tuto povinnost je v průběhu let očima pěstounů nahlíženo různě. Zatímco na začátku jejího uzákonění k ní měla většina pěstounů negativní postoj, nyní se pohled mění k lepšímu a pěstouni tuto povinnost vítají.

S velkým nezájmem jsme se zprvu mohli setkat u příbuzných pěstounů, jelikož se tato skupina vnitřně jako pěstouni necítí. S uplynulými lety však dochází i z jejich pohledu k akceptovatelnosti, poněvadž jsou na tuto povinnost upozorněni sociální pracovníci, která je doprovází hned při začátku výkonu pěstounské péče.

V praxi se můžeme setkat s různými způsoby obcházení splnění této povinnosti. Někteří chodí pozdě na přednášky, nebo naopak odchází v půlce kurzu s různými výmluvami. V jiném případě se pěstouni mezi sebou domluví a podepisují se falešně na prezenčních listinách. Některé doprovázející organizace bohužel toto chování kryjí a akceptují. V tom případě se jedná o značné selhání sociálního pracovníka, který má agendu vzdělávání na starost. Někdy se také můžeme setkat s případem, kdy pěstouni střídají doprovázející organizace a tvrdí, že vzdělávání mají splněno.

Na závěr je třeba uvést, že za správné provedení a včasné absolvování vzdělání je zcela zodpovědný klíčový sociální pracovník. Ten by měl průběžně kontrolovat vzdělávací potřeby pěstouna, navrhopvat mu různé formy vzdělávání, upravovat jeho vzdělávací plán a dohlížet na to, aby byla povinnost splněna včas.

(Asociace poskytovatelů sociálních služeb ČR, 2018, s. 106-107)

STYK S BIOLOGICKÝM RODIČEM

Jak již bylo zmíněno, pěstoun má povinnost udržovat, rozvíjet a prohlubovat sounáležitost mezi dítětem a osobami jemu blízkými, zejména rodiči. Musí umožnit styk dítěte s jeho rodiči, pokud tomu soud nestanoví jinak. Vše ale záleží na vyhodnocení situace, ve které se dítě nachází a také na názoru dítěte samotného. Vždy musí být rozhodnuto tak, aby konečné rozhodnutí bylo v zájmu dítěte. (Amalthea, 2015, s. 24)

V případě, že styku dítěte s biologickým rodičem nic nebrání, určí se způsob, jakým se rodič může s dítětem kontaktovat. Kontakt může být písemný, telefonický či osobní. Písemný kontakt děti velmi často využívají prostřednictvím internetu a sociálních sítí. Při využívání sociálních sítí a internetu je vhodné, aby pěstouni byli o této skutečnosti informováni a mohli vědět, s kým si dítě píše. Je totiž potřeba, aby pěstoun věděl, zda dítě komunikace příliš nezatěžuje, zda není dítěti sdělováno něco nevhodného, nebo zda mu rodič neslibuje něco, co následně nedodrží. V důsledku toho je vhodné, když sám pěstoun dítěti pomůže rodiče vyhledat a kontakt mu zprostředkovat, dítě pak má pocit, že je podporováno a nebojí se pěstounovi sdělit, že si s rodičem psal. (Amalthea, 2015, s. 24)

Dalším způsobem, jak je možné podpořit kontakt dítěte s rodinou, je kontakt po telefonu. Zde také není na škodu, když pěstoun o kontaktu ví a může ho regulovat, pokud by dítě zatěžoval. Zároveň může dítěti poskytnout oporu, když je telefonát pro dítě náročný a potřebuje se svěřit nebo podpořit. Někdy není na škodu domluvit se, aby měl rodič číslo pouze na pěstouna, a ten mohl zhodnotit, zda je příbuzný ve stavu, kdy je vhodné, aby s dítětem komunikoval. V případě nepřetržitých telefonů ze strany příbuzného je potřeba stanovit pravidla, kdy může příbuzný volat. (tamtéž, s. 24)

Posledním způsobem kontaktu je osobní kontakt. Ten může být realizovaný formou návštěvy dítěte v prostředí, kde dítě žije, na neutrální půdě nebo v prostředí, kde žije rodič. Podporovanou formou jsou také vycházky nebo výlety dítěte s rodičem. V návaznosti na to, jaký je vztah dítěte s rodičem, je následně určeno, zda tento kontakt bude za přítomnosti sociálního pracovníka nebo bez. (Uhlířová, 2015, s. 267)

Velmi efektivní se ukázalo seznámení pěstouna s rodičem bez přítomnosti dítěte ještě před první schůzkou biologického rodiče s dítětem. Na tomto setkání si pěstoun s rodičem mohou domluvit podmínky, za kterých budou schůzky s dítětem probíhat. Se stanovením těchto podmínek může pomoci sociální pracovník. Vše je následně sepsáno do písemné dohody, která se stává součástí individuálního plánu dítěte, který vypracovává příslušný orgán pro sociálně-právní ochranu dětí. Předmětem této dohody by mělo být, jak často se bude dítě s rodičem stýkat, za jakých podmínek, na jakém místě, případně vhodnost dárků či přítomnost další osoby. (Bubleová, 2018, s. 21-22)

Pokud je stanoveno, že při setkání rodiče s dítětem bude i sociální pracovník, je dopředu domluveno, co by na setkání dítě chtělo dělat. Sociální pracovník při tomto kontaktu pomáhá překonat dítěti i příbuznému počáteční rozpaky a následně dohlíží na samotný průběh schůzky. (Amaltea, 2015, s. 25)

V situaci, kdy by kontakt s rodinou dítěti neprospíval či poškozoval jeho zájmy, může se pěstoun obrátit na soud, aby došlo ke změně kontaktu, jeho omezení nebo úplnému zakázání. (Bubleová, 2018, s. 22)

Problémy při kontaktu dítěte s rodičem

Velký problém nastává při kontaktu biologického rodiče s dítětem, které je umístěno do příbuzenské pěstounské péče. Příbuzenští pěstouni jsou často biologickým rodičem využíváni, poněvadž mu pěstouni nedokáží odepřít pomoc, protože by je mohly přepadnout výčitky svědomí, že svému blízkému nepodali pomocnou ruku. Rodič si žije svůj život, neozývá se, občas napíše dítěti zprávu, jak ho má rád a že zase brzo budou spolu, ale slib nikdy nedodrží. Někdy o tom dítě pěstouna informuje, což je dobře, jelikož na danou skutečnost může pěstoun zareagovat, někdy ne a dítě se skrytě trápí. Když se pak rodič na krátký čas objeví, dochází k obviňování pěstounů, že mu dítě ukradli a vznikají hádky, kterým dítě musí přihlížet. V jiném případě se rodič objeví, když potřebuje peníze na drogy nebo dluhy a příbuzný pěstoun se mu pokusí pomoci a nechá ho u sebe přespat, zaplatí dluhy nebo vyhledá odbornou pomoc. Rodič však jenom dané situace využije a po krátkém čase opět zmizí. Děti jsou po jeho odchodu zklamané, rozrušené, zmatené a neví, co se děje a kam najednou jejich rodič zmizel. Proto je potřeba, aby byla přesně stanovená pravidla a podmínky, za kterých se dítě může s rodičem setkat. (Uhlířová, 2010, s. 40)

Tyto pocity jsou ale obvyklé i u dětí, svěřených do jiných forem pěstounské péče.

Vzhledem k tomu, že pěstoun může zastupovat dítě jenom v běžných situacích, je potřeba, aby byl rodič dostupný. Jeho podpis je totiž potřebný na mnoha dokumentech, při vyřizování pasu, přestupování na jinou školu či například při udělení souhlasu k lékařskému zákroku. To se bohužel v praxi neděje a rodič je občas těžce dohledatelný, nespolupracuje nebo nerespektuje zájmy dítěte. Z toho důvodu, je třeba, aby zasáhl soud

a pokud je to v zájmu dítěte rozšířil práva pěstounům v těchto záležitostech, aby jim celý proces urychlil a pomohl zvládnout. (Bubleová, 2018, s. 22-23)

FINANČNÍ OHODNOCENÍ PĚSTOUNŮ

Pěstouni jsou ze strany veřejnosti často napadáni tím, že vše dělají jen z důvodu peněžitě odměny. Je pravdou, že jsou pěstouni finančně ohodnoceni, ale v žádném případě nejde o částku, na které by měli zbohatnout. Když vezmeme v potaz, že pěstouni absolvují s dětmi zdlouhavá lékařská vyšetření, hospitalizace či různé terapie, neúnavně podávají povinné zprávy o vývoji dítěte soudu, podporují kontakt s biologickým rodičem, čelí kontrolám z OSPOD, nechávají nahlížet do svého soukromí a plní si své povinné vzdělávání a další věci spojené s výkonem pěstounské péče, je tato odměna absolutně neodpovídající úsilí, které při péči vynakládají. (Janoušková, online, cit. 2021-02-08)

I přes to, že je pěstounská péče pro stát výrazně levnější než ústavní péče pro dítě a má na dítě pozitivní a uzdravující vliv, je stále podceňována a velmi málo podporována ze strany státu. Přechodných a dlouhodobých pěstounů tedy ubývá. Pro to aby se tato situace zlepšila, je třeba zrekonstruovat zastaralý systém pěstounství a dát mu nový směr. Je třeba, aby odměna pěstouna byla navázána na minimální mzdu a pravidelně se valorizovala. Ačkoli je nyní minimální mzda 15 200,- Kč, odměna pěstouna je výrazně nižší. Podobná situace je i u přechodných pěstounů, kterým se odměna nezvýšila od roku 2012. Pěstoun kromě výdajů spojených s péčí o svěřené dítě musí provádět údržbu a nákup spotřebičů ve své vlastní režii. (Krejčíková, online, cit. 2021-02-08)

Pro lepší představu si uveďme tabulku, jakých částek odměn by pěstouni mohli dosáhnout, pokud by se odměna zvyšovala stejně jako nárůst platů státních zaměstnanců.

Tabulka 1: Odměna pěstouna v případě pravidelné valorizace

časové období	nárůst platů dle tabulek	dlouhodobá PP 8000,-	dlouhodobá PP 12 000,-	přechodná PP 20 000,-
k 01. 07. 2017	23%	9 840,-	-	24 600,-
k 01. 11. 2017	10-15% ve výpočtu 10%	10 824,-	-	27 060,-
k 01. 01. 2019	7%	11 582,-	12 840,-	28 954,-
k 01. 01. 2020	1 500,-	13 082,-	14 340,-	30 454,-
k 01. 01. 2021	10%	14 390,-	15 774,-	33 500,-

Zdroj: Aliance náhradních rodin ČR, online, cit. 2021-02-08

PRAKTICKÁ ČÁST

V praktické části se autorka práce snaží pomocí provedeného kvalitativního výzkumu odhalit problémy, se kterými se pěstouni setkávají při výkonu pěstounské péče. Jelikož z teoretické části práce vyplývá hned několik problémů, se kterými se pěstouni potýkají, rozhodla se autorka prověřit, zda se shodují s těmi, které uvádí samotní pěstouni a pracovníci z doprovázejících organizací.

Cílem práce je tedy zjistit odpověď na otázku: „*S jakými problémy jste se setkali v pěstounské péči?*“.

4 VÝZKUMNÝ VZOREK

Autorka využila záměrného výběru respondentů, který je charakterizován relevantními znaky základního souboru, které jsou podstatné pro daný výzkum. Tyto znaky byly stanoveny na základě teorie a zkušenosti.

Výzkumu se zúčastnilo 9 respondentů z řad pěstounů, kteří vykonávají pěstounskou péči a 3 respondenti, kteří pracují v různých doprovázejících organizacích. V rámci výstupů z rozhovorů uvede autorka tyto názory do porovnání, aby bylo zřejmé, zda pěstouni pocítují stejné problémy jako sociální pracovníci, které je mají na starosti a které by jim měly být během celého procesu průvodcem a oporou.

Před realizací rozhovoru, byla respondentům z řad pěstounů i doprovázejících organizací zajištěna anonymita podpisem obdrženého informovaného souhlasu o účasti na výzkumu.

5 METODA A PRACOVNÍ POSTUP

Jelikož je práce zaměřená na zkušenosti a poznatky z praxe, rozhodla se autorka práce využít kvalitativního výzkumu prostřednictvím polostrukturovaných rozhovorů s pěstouny a pracovníky z doprovázejících organizací.

Autorka práce si zvolila sběr dat prostřednictvím polostrukturovaných hloubkových rozhovorů, které probíhaly osobně, nebo telefonicky přes aplikace, kde se s respondenty mohla vidět.

Autorka práce pro tento výzkum stanovila dva okruhy, kterým by se chtěla věnovat a následující otázky s nimi související:

- **Problémy související se zprostředkováním a vedením pěstounů (Pěstoun)**
  - Kde jste se o pěstounské péči dozvěděli? Odkud jste čerpali informace?
  - Jak jste byli spokojeni s přístupem sociální pracovníce při podání žádosti? (přístup, podpora, informovanost)
  - S jakými problémy jste se setkali v průběhu vyřizování žádosti a o pěstounskou péči?
  - Jak jste byli spokojeni s přípravou? Dala Vám, co jste si představovali, pomohla Vám? Jak hodnotíte lektory?
  - Jak dlouhá byla Vaše čekací doba?
  - Jak byste ohodnotili přístup doprovázející organizace či OSPOD?
- **Problémy po přijetí dítěte (Pěstoun)**
  - Jaké bylo Vaše sžívání s dítětem, objevily se nějaké problémy? Pomohl Vám je někdo řešit?
  - Řešíte nyní nějaký problém?
  - Jak pohlížíte na povinnost vzdělávání? Jakých forem nejraději využíváte?
  - Myslíte si, že jsou pěstouni dostatečně ohodnoceni?
  - Jaké máte zkušenosti s kontaktem s biologickými rodiči?
  - Který z problémů, se kterými jste se setkali, považujete za nejpodstatnější?

- **Problémy související se zprostředkováním a vedením pěstounů (Sociální pracovník)**
  - Přichází budoucí pěstouni při podání žádosti dostatečně informováni? Odkud žadatelé čerpají informace? Jaké si myslíte, že je povědomí veřejnosti o pěstounské péči?
  - Obrací se pěstouni během zprostředkování o pomoc? Na jaké problémy během procesu nejčastěji naráží?
  - Myslíte si, že je příprava pro pěstouny přínosem? Jaké jsou její nedostatky, se kterými se pěstouni během ní potýkají? Je dostatek lektorů?
  - Jak dlouhá je průměrně čekací doba na svěřeni dítěte?
  - Které služby doprovázející organizace využívají pěstouni nejvíce?

- **Problémy po přijetí dítěte (Sociální pracovník)**
  - Jaké problémy pěstouni řeší při sžívání s dítětem a následně? Řeknou si o pomoc?
  - Jak pohlíží pěstouni na povinnost vzdělávání? Jakých forem nejčastěji využívají?
  - Myslíte si, že jsou pěstouni dostatečně ohodnoceni?
  - Jaké problémy se vyskytují při kontaktu s biologickým rodičem?
  - Jaké si myslíte, že jsou nejzávažnější problémy, se kterými se můžeme setkat v rámci pěstounské péče?

6 VÝSLEDKY VÝZKUMU

V této kapitole se autorka práce věnuje vyhodnocení získaných dat z rozhovorů. Výsledky jsou rozvržené do jednotlivých kategorií, které vyplynuly z rozhovorů s pěstouny a sociálními pracovníci.

6.1 PODPORA BLÍZKÝCH PŘI ROZHODOVÁNÍ

Tato podkapitola se zabývá podporou blízkých a okolí pěstouna během doby, kdy se rozhodoval, zda do náhradní rodinné péče půjde.

Tabulka 2: Podpora blízkých při rozhodování

PODPORA BLÍZKÝCH PŘI ROZHODOVÁNÍ	PĚSTOUNI	SOCIÁLNÍ PRACOVNICE
	Žádná podpora, tajné jednání	Ve většině případů podpora, občas upozornění - předsudky
	Žádná podpora, zbytečnost, nejdřív své děti, jiné etnikum	Nepochopení okolím – komplikace života Podpora v nejbližší rodině
	Okolí neřešila, syn podpora	Dle postavení člověka, odrazování, předsudky
	Podpora v rodičích, pomoc s hlídáním, souhlas vlastních dětí	
	Žádná podpora, předsudky – romské děti, problémové děti, odrazování, strach Změna názoru – opatrnost	
	Podpora, pomoc, žádné výhrady	
	Podpora, obavy, jediná podmínka – ne romské dítě (stud)	
	Žádná podpora – následná změna (oblíbenost, společné prázdniny)	
	Žádná podpora – neshody, nyní změna (ale stále odstup)	

Zdroj: autor práce, 2021(vlastní šetření)

Podpora rodiny a blízkých by měla být nedílnou součástí při jakémkoli rozhodování. V případě náhradní rodinné péče se ale setkáváme s případy, kdy tomu tak někdy není. Hlavní příčinou se z rozhovorů ukázaly předsudky, které jsou zažité ve společnosti. Mezi ty patří domněnka, že děti v náhradní rodině jsou nezvladatelné a problematické a nedá se s nimi spolupracovat. Dále se také setkáváme se silnými předsudky vůči dětem jiného etnika. Uvedme si to na konkrétních příkladech z rozhovorů, které byly v rámci bakalářské práce realizovány.

„99% lidí, nebo spíš 100% lidí nám v rodině říkalo, co blbneme, že máme být rádi, že máme jedno své dítě a ať si uvědomíme, že to jsou problematické děti. A hlavně ať nepřivedeme cikánské dítě, a když jsme to s našimi rodiči řešili, tak nám říkali, ať nepočítáme, že nám budou takové nějaké dítě hlídat.“

„Moje děti, když jim bylo 14-15, trvaly na tom, že nechtějí, abychom přijali romské dítě, že by se za něj styděly. To byla teda jediná podmínka, že to nesmí být romské dítě. Mně by to sice nevadilo, ale mým dětem ano.“

„Takže jako, že by nás podporovali to vůbec. Babičky třeba říkaly, je tohle nutný, že budeme mít jednou svoje děti a tak dále. Ale jako když jsme si trvali na svém, tak jim nezbývalo než to akceptovat.“

Na druhou stranu se ukázalo, že i když zpočátku panovaly obavy z nové situace, blízcí pěstounů se se situací ve většině případů smířili a přijaté dítě začali brát jako člena rodiny, ač jsou někdy ještě stále opatrní.

V jiných případech pěstouny rodina podporovala od samého začátku, za což byli moc vděční.

Z odpovědí sociálních pracovníků je patrná shoda, že většinou rodina podporuje své blízké v rozhodování, což je velice důležité. Pěstouni se díky tomu mohou utvrdit v tom, že to co chtějí, je správné. I když si sociální pracovníci myslí, že ve většině případů podpora je, vidí zároveň, že jsou i případy, kdy jsou pěstouni zrazováni od rozhodnutí a kdy je rodina ovlivněna předsudky panujícími ve společnosti. Vše záleží na konkrétním případě.

6.2 INFORMOVANOST

Tato podkapitola se zabývá informovaností pěstounů. Zaměřuje se na to, kde pěstouni získávali informace ohledně pěstounské péče, než se stali pěstouny.

Tabulka 3: Informovanost

INFORMOVANOST	PĚSTOUNI	SOCIÁLNÍ PRACOVNICE
	Časopis, knihy, semináře, přípravný kurz, sami	Nízká informovanost, starší generace – horší informovanost
	Zaměstnání, sami, OSPOD	Nevyhovující, zkreslené, neúplné informace, slabé povědomí veřejnosti
	Pěstouni, zaměstnání, doporučená organizace	Malá, dostatek informací od doprovázející organizace
	Internet, televize, příprava, knihy pěstounů	
	Dřívější vzdělávání, pěstouni	
	Špatná informovanost, předsudky	
	Minulost, zaměstnání	
	Ředitelka kojeneckého ústavu	
	Semináře, doprovázející organizace, sama	
Ostatní pěstouni, dokumenty		

Zdroj: autor práce, 2021(vlastní šetření)

Informovanost pěstounů a vůbec celé veřejnosti se ukázala jako problematická. Pěstouni se ve vyhledávání informací často spoléhají sami na sebe, což nemusí být vždy dobře, jelikož se k nim mohou dostávat informace, které nemusí být pravdivé. Informace nejčastěji získávají z internetu, knih, televize, ale také dochází například na semináře určené pro veřejnost.

Budoucí pěstouni prahnou často po praktických informacích ze života, a proto se velmi často spojují s jinými pěstouny, kteří už mají zkušenosti a kteří se mohou podělit o své zážitky. Budoucí pěstouni si díky tomu mohou lépe představit, jak výkon pěstounské péče probíhá v praxi. Během samotného výzkumu bylo zjištěno, že spousta pěstounů vychází ze svých pracovních zkušeností nebo dosaženého vzdělání, kdy se pohybovali ve sféře, kde se s těmito dětmi mohou setkat. To je také ovlivnilo v jejich rozhodnutí, že do pěstounské péče chtějí jít.

„Moje motivace byla taková, že jsem sestra v kojeňáku, takže prostě ty děti tam mám, že jo. A od těch 18, co jsem tam nastoupila, jsem si vždy někoho oblíbila. A tady toho kloučka jsme si oblíbili.“

„Jelikož jsem pracovala v dětském domově, tak jsem tyhle děti znala. Přirostli mi k srdci dva sourozenci, tak jsme se rozhodli, že si je vezmeme, jelikož možnost, že se dostanou do své rodiny, byla mizivá.“

Dle sociálních pracovníků je veřejnost velmi málo informovaná. „Největší slabinu asi tu finanční odměnu a malou informovanost, protože strašně málo lidí z veřejnosti o tý pěstounský péči ví nějaký podrobnější věci. Vědí, že něco podobného funguje, ale kdyby se na něco podobného měli ptát, nebo kde získají informace, to už spousta z nich neví. Chtělo by to lepší prezentaci tý pěstounský péče, aby se dostala do širší veřejnosti.“ I když se v poslední době toto téma začíná řešit, stále stojí na okraji společnosti. Občas se vyskytnou žadatelé, kteří přijdou a mají zkrácené informace a nedovedou si úplně představit, co vše pěstounská péče zahrnuje. Co se týče informovanosti o právech, které pěstouni mají, ty se jim snaží sociální pracovníci z doprovodných organizací neustále připomínat.

„Většinou se jim tady ty práva snažíme připomínat i my. A hodně záleží, bych řekla na věku těch jednotlivých pěstounů. Třeba když je dítě svěřeno do pěstounské péče babičce, která jakoby neovládá úplně počítačovou technologii, tak je tam samozřejmě trošku horší ta informovanost.“

Jak již bylo zmíněno v předchozí podkapitole, spousta lidí je ovlivněna předsudky, které ve společnosti s náhradní rodinnou péčí jsou. To také může ovlivňovat potencionální pěstouny, kdy se pěstouni mohou leknot a myšlenky na pěstounskou péči zavrhnou místo toho, aby hledali informace z relevantních zdrojů.

6.3 PROCES ZPROSTŘEDKOVÁNÍ

Tato podkapitola pojednává o získaných výsledcích zaměřených na problémy při zprostředkování pěstounské péče, konkrétně na podání žádosti, přístup sociální pracovníci při podání žádosti a čekací dobu pěstounů, než jim bylo svěřené dítě.

Tabulka 4: Proces zprostředkování

PROCES ZPROSTŘEDKOVÁNÍ	PĚSTOUNI	SOCIÁLNÍ PRACOVNICE
	Paní zaskočená, neorientovaná – nakonec paní se zkušenostmi Proces dlouhý a chaotický, málo žadatelů, zbytečné papírování, dokládání nesmyslných zpráv Čekací doba 1 týden od schválení	Dlouhé čekací lhůty, odkládání soudů (koronavirus), dlouhé předávání informací
	Sociální pracovníce – odrazování, nepochopení, žádný vstřícný přístup Odsouzení – požadavek jiného etnika, mládí žadatelů Špatné párování, řešení – na základě přeskočení jiskry Čekací doba – do půl roku, kratší o půl roku, návštěvy před schválením	Zdlouhavost, noví žadatelé - zkrácení informací
	Sociální pracovníce - podpora, vstřícnost, ochota, nadšení, informovanost Proces - bez problémů Čekací doba – rok příprava + 2 měsíce do svěřeni	Problém – psycholog,, zdlouhavost Čekací doba – 1-2 roky
	Sociální pracovníce – neznalost, podpora Proces - časově dlouhá, uhánění pracovníce, nešťastný výběr dítěte (shoda jmen dětí), protahování OSPODem, dlouhé čekání na soud - bezradnost v řešení zdravotních věcí Čekací doba – 3 roky	
	Sociální pracovníce – zklamání, odrazování, výsměch Proces - nejtěžší část, vhodní osvojitelé, ne pěstouni, protichůdné názory, neschválení, odvolání, nespolečenská krajů Řešení – zprostředkování vlastní cestou (přes přechodnou pěstounku)	
	Sociální pracovníce – milá Problém s psycholožkou, prodlužování procesu, dítě jiného etnika, soud – dlouhé čekání Čekací doba – 9 měsíců	
	Sociální pracovníce – spokojenost Problémy s neschválením, nespokojenost s psychiatrickou, špatná spolupráce mezi kraji, čekání na schválení krajem, zamítnutí dítěte – handicap, jiný kraj Odvolání – bez odpovědi, zadržování, stížnost Čekací doba – rok	
	Sociální pracovníce – spokojenost, znalost, informovanost, upozornění Proces – časová náročnost, zdlouhavost soudů, poměrná spokojenost Čekací doba - asi dva roky	
	Sociální pracovníce – puntičkářka, odstup, nejistota, částečná podpora Proces – nespokojenost s psychologem – protahování, složitost, špatné skloubení s prací Čekací doba – rok příprava + rok a půl čekání	

Zdroj: autor práce, 2021(vlastní šetření)

S celým procesem zprostředkování jsou budoucí pěstouni seznamováni hned v úvodu při podání žádosti. Celý proces je nejen psychicky náročný, poněvadž obsahuje spoustu

vyšetření, ale také časově náročný, což mohou potvrdit výpovědi, jak pěstounů, tak sociálních pracovníků. Od podání žádosti až do svěřeni dítěte do péče to může trvat až několik let. Proto velmi často dochází k situacím, že si potencionální pěstouni péči hned ze začátku nebo v průběhu procesu rozmyslí.

Průvodcem a podporou při vyřizování žádosti, ale i během celého procesu, by měla být sociální pracovníce příslušného orgánu sociálně-právní ochrany dětí. Tato pracovníce by měla podat základní informace potencionálním pěstounům, měla by jim vysvětlit věci, v kterých si žadatelé nejsou jisti a především by je neměla od jejich rozhodnutí odrazovat. Bohužel v praxi to tak ne vždy chodí. *„Absolutně vůbec nás nepodporovali. Úplně stejná podpora jak od těch blízkých, ptali se nás, zda je to nutné a ten přístup nebyl teda vůbec vstřícný.“* V těchto situacích však záleží, na koho zrovna člověk narazí. Kolikrát první dojem může být mylný a z pracovníce, kterou při prvním setkání žadatelé považují za neznalou a nesympatickou, se ukáže pracovníce, která má spoustu zkušeností a poradí. *„Sociální pracovníce byla zaskočená a neorientovaná. Vytáhla hodně zaprášené desky s papíry k žádosti a předala nám je. Jak se ukázalo, tak ne všechno, protože za tři dny přišel dopis s dalšími papíry a další papíry jsme dodávali ještě po telefonu, takže na 3x. No prostě hrůza, to si dovedete představit. Až nás to překvapilo. I když to ze začátku vůbec nevypadalo, z paní sociální se vyklubala praktická žena, která měla spoustu zkušeností s pěstounskými rodinami, změnili jsme na ni názor. Holt asi tolik žadatelů nechodí, aby se desky nezaprášily.“*

Jako problém, který souvisí se zprostředkováním, se ukázala spolupráce mezi kraji navzájem. Kraje se této spolupráci brání, jelikož by se staly pouze prostředníky. *„Jen na tom kraji prostě, jelikož je ta holčička z jiného kraje, tak nám řekli, že ne. Je to tam i takhle napsané v tom jejich vyjádření, že je to tam napsané, že by se prostě stali jenom prostředníkem a přitom vždyť o to jde, oni se mají přece stát prostředníkem, aby nám umožnili kontakt. Já to nechápu.“*

V případě neschválení žadatelů se pěstouni mohou odvolat. To mohou učinit do 15 dnů od obdržení rozhodnutí. Ačkoli se pěstouni po této lhůtě nemohou už odvolat, odvolací institut nemá stanovené žádné lhůty, do kdy musí odvolání prošetřit a dát na něj odpověď. Celý proces se tím velmi oddaluje.

Další skutečností, která se na procesu zprostředkování ukázala jako problematická a na které se shodli pěstouni a pracovnice, jsou dlouhé čekací lhůty na soudech a vůbec na přidělení dítěte, pro které jsou žadatelé vhodní. Průměrná čekací doba v rámci výzkumu se ukázala kolem roku. Vše je opět velmi individuální, jelikož každý má jiné nároky na dítě a snáz se bude hledat dítě, které má nějaké znevýhodnění, než dítě které je úplně zdravé. Dobu na čekání na dítě mohou pěstouni využít k sebevzdělávání a zjišťování nových skutečností. Naopak dlouhé čekací doby na soud si člověk moc zpříjemnit nemůže, jelikož to jsou situace, které musí řešit a bez potvrzení soudu bohužel nemůže nic dělat.

6.4 PŘÍPRAVA

Tato podkapitola se zabývá samotnou přípravou, která je součástí procesu zprostředkování. Autorka se zde zaměřuje na spokojenost pěstounů s realizovanou přípravou a spokojenost s lektory, kteří přípravu vedou.

Tabulka 5: Příprava

	PĚSTOUNI	SOCIÁLNÍ PRACOVNICE
PŘÍPRAVA	Sami, spokojenost, zaměření na konkrétní téma, kraj – nekvalitní, spokojenost s lektory	Smišené názory pěstounů, připraví
	Kurzy - neabsolvovali – uznaná z práce, účast na psychotestech, na lektory nepamatuje	Dobrá, zkvalitnění, nespokojenost s psychology, řešení situací
	Pomoc, získání informací, klad, spokojenost s lektory	Problém – psycholog, málo lektorů
	Špatná, suchopádná, nespokojenost, žádné nové informace, nespokojenost s lektory	
	Nesmyslné otázky na dceru, rýpání psychologů, analyzování psychologem – neustálé zápisy Informace dobré, metodika pride, málo praxe, pouze základ, zlepšení témat, přítomnost jiných pěstounů – klad Lektoři - odborníci pouze na teorii	
	Neznalost psycholožky – odrážení osobních problémů, neprofesionální přístup, trauma dítěti Neznalost školitelů, nepravdivé informace – opravování ve faktech, nespokojenost, zklamání	
	Jednoduchá, tři školení, rychlé ukončení, klad - setkání s pěstouny	
	Spokojenost, nové informace, více podrobnější - praxe Lektoři – spokojenost	
	Nespokojenost s psychologem- zbytečné natahování Nedostatek prostoru pro vyjádření, některá sezení zbytečná, malý přínos Lektoři – částečná spokojenost	

Zdroj: autor práce, 2021(vlastní šetření)

Jak již bylo zmíněno, příprava je nedílnou součástí celého procesu zprostředkování. Příprava by měla, jak již z názvu vyplývá, nachystat pěstouna na situace, s kterými se může setkat a zároveň by měla pomoci budoucím pěstounům pochopit chování pěstounských dětí. Z výzkumu vyplynulo, že pro někoho byla příprava velkým přínosem a pro někoho naopak hořké zklamání.

„S přípravou jsme byli víceméně spokojeni, dozvěděli jsme se spoustu nových informací a mohli se zeptat, na věci, které nás zajímaly.“

„Pro mě to bylo dost velké zklamání, protože opravdu místo toho, abych něco zjistila, tak jsem zjistila, že vlastně nikdo nic neví.“

Nespokojenost často plynula z nedostatku prostoru pro vyjádření a přílišného zaměření na teorii, kdy chybělo propojení s praxí. V některých případech se také nespokojenost odvíjela od neznalosti lektorů, kdy sám pěstoun toho věděl kolikrát víc než samotní školitelé.

Co se ukázalo jako další vyskytující se problém, jsou problémy s psychologem, kdy se psycholog choval neprofesionálně nebo celý proces natahoval. *„Potom ta psycholožka, to byl velký problém, protože vlastně, jak řešila svoje osobní věci, kdy ztrácela svoje děti, tak řekla dost nevhodně dítěti, že ho nebude mít nikdy rád rodič, což je něco, co si nemůže dovolit říct ani staršímu dítěti a on v té době byl teprve předškolák.“*

Největším přínosem z celé přípravy se ukázalo setkání s pěstounem, který už je ve výkonu pěstounské péče a může se podělit o praktické informace a zkušenosti. Sociální pracovníci se s tvrzením shodují.

6.5 SŽÍVÁNÍ S DÍTĚTEM, PROBLÉMY PO PŘIJETÍ

Tato podkapitola se věnuje problémům, se kterými se pěstouni setkávají bezprostředně po přijetí dítěte a v období následovným.

Tabulka 6: Sžívání s dítětem, problémy po přijetí dítěte

SŽÍVÁNÍ S DÍTĚTEM PROBLÉMY PO PŘIJETÍ DÍTĚTE	PĚSTOUNI	SOCIÁLNÍ PRACOVNICE
	Začátek – těžký, řízení doporučením, citová deprivace, porucha attachmentu	Kontakt s rodičem Podpora
	Přesun - Zhrzenost, zlobení, nadšení, adaptace bez problémů Časem – anarchie, nespolupráce, lenost, urážky, odchod z domu, problém se školou, výchovný ústav, ovlivněn geny, bez zodpovědnosti, neváží si ničeho, utrácí	Zprostředkování psychologa Impulzivní chování – zkoušení hranic Citová deprivace Klad stanovení pravidel
	Těžké, záleží na informacích	Psychické problémy, zlobení, nedostatek psychologů
	Problémové chování, neshody mezi dětmi – oddělení pokojů, psychické problémy biologické dcery – léčba, nevybavení dítěte z DD Strach z návratu do DD, špatné zkušenosti z biologické rodiny Vztah mezi dětmi - zlepšení, ovlivnění koronavirovou situací – nové problémy	
	Strach biologické dcery, vše si sedlo, parťáci Scházení před svěřením – navázání Zkoušení hranic, tendence chci nechci - nastavení pravidel	
	Klasické problémy, neznalost obejmutí a pomazlení	
	Bezprostřednost, bez problémů, citová plochost Výkyvy nálad, nepochopitelné chování, hlídání, psychiatrická léčebna	
	Deprivace dítěte, návštěvy psychologa, poměrně rychlá adaptace	
	Těšení, problém - kontakt s rodiči, výkyvy nálad	

Zdroj: autor práce, 2021(vlastní šetření)

Velmi těžkým, psychicky náročným obdobím je období bezprostředně po přijetí dítěte a období následující. V této době si pěstouni i dítě prochází složitým procesem, kdy si na sebe navzájem navykají a snaží se ztotožnit s novou situací. Pěstouni musí řešit psychické problémy, které si dítě nese z biologické rodiny, musí s ním začít pracovat a je-li to potřeba sehnat i psychologickou pomoc odborníka. To je v dnešní době však velmi těžké, jelikož odborných psychologů je nedostatek. Když už se nějaký najde tak jsou dlouhé čekací lhůty, což v situaci, kdy má pěstoun doma dítě, které nutně potřebuje pomoc, je velmi špatné.

„Jo a od toho okamžiku, kdy vlastně mi ta doprovodka sehnala tu terapeutku a měla jsem se komu vypovídat, měla jsem to s kým řešit, tak se to mnohem zlepšilo. Jako fakt, protože ten první rok to bylo de facto všechno na mě samotné. Jo holky se mi rozpadaly. Moje biologická dcera se mi rozpadala. Toto dítě bylo velmi problémové a já jsem na to všechno byla prostě sama.“

„Dětských psychologů je hrozný nedostatek, tady jsou, co vím na celý kraj asi dva. Takže opravdu nedostatek. Objednací lhůty jsou 2-3 měsíce, což je problém, když třeba máte dítě, které se sebepoškozuje jo, tak prostě 2-3 měsíce, tam se ty deprese a všechno rychle prolínají a myslím si, že tři měsíce je dlouhá doba.“

Dítě se snaží navyknout na nové prostředí, a proto je důležité postupovat pomalu a nic neuspěchat. Z výsledků vyplynulo, že děti, které již byly dlouhodobě v kontaktu s pěstounskou rodinou a pěstouni si je brali na hostitelskou péči, se adaptují lépe.

Jelikož si sebou dítě nese svůj příběh z biologické rodiny, kde byla špatně nastavená pravidla. Dítě může být ze začátku klidné a následně neví, co si může vše dovolit a zkouší, co mu tedy projde. Proto je dobré, když si pěstouni s dítětem stanoví hned po příchodu dítěte pravidla, která u nich budou platit. Jak tato pravidla pojmu a stanoví, je čistě na dohodě. V praxi se například osvědčila určitá „smlouva“ mezi pěstounem a dítětem. *„Hodné klientů si s dětmi uzavřou takovou smlouvu, co nemají dělat a děti se pod to sami podepíší. V rámci této smlouvy se stanoví i odměny a potrestání.“*

Z výzkumu vyplynulo, že sžívání s dítětem také velmi ovlivňuje kontakt s biologickým rodičem, jelikož si dítě často nese trauma z biologické rodiny. V této situaci dochází k horší adaptaci, jelikož se dítě od táhlých psychických problémů nedokáže odprostit.

6.6 DOPROVÁZEJÍCÍ ORGANIZACE

Tato kapitola pojednává o spokojenosti pěstounů s doprovázející organizací.

Tabulka 7: Doprovázející organizace

DORPOVÁZEJÍCÍ ORGANIZACE	PĚSTOUNI	SOCIÁLNÍ PRACOVNICE
	Změna – vyskytující se zmatky, chaos Po změně - podpora, spokojenost, pokrok Pomoc se vzděláváním	Podpora, pomoc s doučováním, kluby, kontakt s rodičem – korigování, nabídka vzdělávání
	Bez podpory, zásah do soukromí, spoléhání na sebe samotné Klíčová pracovníce – dříve nespokojenost – odtazitost, formální vztah, překrucování, odškrťování, kvůli penězům Poslední kl. pracovníce - spokojenost	Poradenství, podpora, zprostředkování kontaktů, kontakt s OSPOD, kontakt s rodiči, vzdělávání
	Pomoc, bez problému	Doučování, proplacení odlehčovacího pobytu, využití psychologa
	Řešení problémů na vlastní kůži Doporučení terapeutky – úleva Spokojenost, podpora, vycházení vstříc	
	Řešení problémů – sama, kamarádky, psycholog Doprovodná organizace spokojena	
	Změna – dříve chaotická, nyní – výborná	
	Každé dva měsíce kontrola, pomoc, vyhledání psychologa, spokojenost, kladné doporučení pro PP, zásah do soukromí, zbytečnost	
	Spokojenost, získání nových informací, pomoc s rodiči, lidský přístup	
	Pomoc - s rodiči, pomoc – se soudy, půjčení knih, poradenství Vzdělávání – vstřícný přístup	

Zdroj: autor práce, 2021(vlastní šetření)

Doprovázející organizace jsou důležitou součástí pěstounské péče. Díky doprovázejícím organizacím je pěstounům zajištěna podpora a pomoc ve složitých situacích, do kterých se dostávají při výkonu pěstounství. Prostřednictvím těchto organizací je pěstounům poskytnuto základní poradenství, celkový dohled, pomoc se zprostředkováním psychologa nebo terapeuta, pomoc s dítětem, zprostředkování bezplatného povinného vzdělávání nebo například podpora při složitém kontaktu s biologickým rodičem. V případě, že jsou pěstouni s doprovázející organizací nespokojeni, mohou si zvolit jinou, která jim bude vyhovovat víc.

V tomto bodě došlo na značnou shodu, že na doprovázení je nahlíženo kladně. Ve výjimečných případech se pěstouni domnívají, že jsou doprovázející organizace zbytečné a že zasahují do soukromí rodiny. Navíc odsuzují i formálnost sociálních pracovníků na šetřeních v domácnostech.

6.7 KONTAKT S BIOLOGICKÝM RODIČEM

Tato podkapitola je zaměřená na problém kontaktu biologického rodiče s dítětem, ale i s pěstouny. Autorka zde popisuje, jak pěstouni vidí spolupráci s biologickými rodiči a zda má tento kontakt na dítě dopad.

Tabulka 8: Kontakt s biologickým rodičem

KONTAKT S BIOLOGICKÝM RODIČEM	PĚSTOUNI	SOCIÁLNÍ PRACOVNICE
	Bez kontaktu, nezáměr, soud, rozšířená práva	V režii pěstouna, doprovodná organizace – kontrola Vyjádření dítěte, telefonický kontakt Spolupráce – dle rozsudku, nalezení řešení
	Návštěvy před svěřením, zbavení rodičovských práv, poručníci, výhrůžky kontaktem – nesplněno ozývání po 18. roku – spoření, účty	Vliv na dítě, naschvály, důležitost nastaveného kontaktu zastupování dítěte – rozšířená práva, těžká spolupráce
	Bez problému - štěstí	Bez kontaktu, přes organizaci
	Přes OSPOD, časově náročná spolupráce Nevhodné místo na scházení, dopad na psychiku, odvolání schůzek, kontakt přes technologie Počáteční rivalita mezi sourozenci – žalování, dirigování Nyní scházení s bratry – hostitelská péče, společné dovolené	
	Oddělení sourozenců – chyba úřadů, styk s bratrem, matka – nezvládnutí výchovy a péče Setkání bez malého – informační schůzka, stanovení pravidel Komunikace bez problému Komunikace s dítětem – osobně, přes pěstounku Psychické problémy z rodičů, spolupráce s ostatními pěstouny sourozenců Matka alkohol, otec agresor	
	Mají kontakt, možná spolupráce, pochopení, maminka nepřijde – ovlivnění dětí, rodiče nemocní (drogy) – pochopení dětmi	
	Umožnění styku – špatná zkušenost, rodiče alkoholici, zbavení rodičovské odpovědnosti, podivný, kontakt přes OSPOD	
	Rozšířená práva, dlouhá spolupráce, přes OSPOD	
	Pravidelné návštěvy, neutrální místo, odstup rodičů	

Zdroj: autor práce, 2021(vlastní šetření)

Velmi individuální je kontakt dítěte s biologickou rodinou. Tento problém je jeden z nejčastějších a nejobtížněji řešených. Ovlivňuje totiž všechny aktéry náhradní rodinné péče – biologické rodiče, děti, pěstouny, ale i OSPOD a doprovázející organizace. Velmi zde záleží, zda je kontakt nastavený správně. Vždy by měl probíhat ale tak, aby byl

v zájmu dítěte. Proto je potřeba stanovit jasná pravidla, za kterých se bude moci rodič s dítětem stýkat. V rámci pravidel se bere zřetel na četnost kontaktu, místo kontaktu a samotnou formu kontaktu. *„Tak my jsme se s nima setkali jen jednou, proběhlo to všechno v pohodě, bylo to první setkání a nechtěli jsme do toho tahat malýho, ... takže jsme se sešli s maminkou a řekli jsme si takové ty organizační věci, jak se budeme stýkat a tak.“*

Nejčastěji využívané formy kontaktu jsou telefonický kontakt a osobní kontakt.

Ukázalo se, že kontakt dítěte s biologickým rodičem často zanechává v dítěti pocit nejistoty. Rodiče totiž slíbí, že dorazí, ale nakonec schůzku několikrát opakovaně zruší. Dítě je pak rozpačité a neví, co se děje, proč se rodiče neozývají a často si myslí, že ono samotné něco provedlo. *„Matka třeba slíbí kontakt, holka se těší, protože u té matky de facto 8 let žila, takže je to pro ni hodně blízká osoba. Těší se, matka to zruší, že ji bolí noha nebo ruka, že musí do práce nebo něco. Neustále nějaké výmluvy, takže je holka z toho smutná.“*

Zároveň se však ukázalo, že ač dítě trpí, když rodiče nedodrží schůzku, zároveň mu to pomáhá se v celé situaci orientovat. *„Samozřejmě děti to ovlivňuje, když maminka řekne, že přijde a ona nepřijde a nepřijde pětkrát, tak to nesou hůř, na druhou stranu jim to pomáhá té situaci rozumět.“*

Dítě však může také trpět tím, kde se daná schůzka odehrává. Jelikož jsou děti často traumatizované z biologické rodiny, není vhodné, aby se vraceli na místo, kde jim bylo ubližováno. *„Matka tohle to přestupuje, holku tam bere do toho bytu, je tam ještě i ten přítel, který ty děti týral vlastně. Pořád to řešíme, máme s tím velké problémy.“* V tomto případě dítě trpí a vrací se psychicky zpátky. Proto je potřeba, aby v tomto případě došlo ke spolupráci s OSPODem či doprovázející organizací a pokusili se nastavit jiná vhodnější pravidla.

Tvrzení sociálních pracovníků potvrzuje, že dítě je velmi ovlivněno kontaktem s biologickým rodičem, pakliže je tento kontakt špatně nastaven. Proto je potřeba na celý tento proces dohlížet, aby se nejednalo v zájmu rodičů, ale v zájmu dítěte. Problém, který také pracovníci vidí, je zastupování dítěte. Pěstoun může dítě zastupovat

pouze v běžných věcech a náhle, když je potřeba řešit třeba zdravotní stav nebo školu, musí mít souhlas rodiče. To může být často běh na dlouhou trať a kolikrát to může mít neblahý dopad. Proto i jedna ze sociálních pracovníček uvedla, že: „*Myslím, že by mělo být zákonem automaticky dané, že jakmile jde vidět, že rodiče jsou komplikovaní, je s nima těžká domluva, práva by se měla rozšiřovat automaticky při svěřování dítěte, protože vše je pak na dlouhou trať.*“

6.8 VZDĚLÁVÁNÍ

Následující podkapitola pojednává o vzdělávání na základě získaných dat z rozhovorů. Autorka se zaměřila na názory respondentů ohledně kvality výuky, kvality lektorů, samotné nabídky vzdělání a nejčastěji využívané formy.

Tabulka 9: Vzdělávání

VZDĚLÁVÁNÍ	PĚSTOUNI	SOCIÁLNÍ PRACOVNICE
	Špatné vymezení a ukotvení, nešťastné, opakující se témata, ztráta času, špatná kvalita	Pro někoho přítěž – prarodiče Těžká motivace Dvě skupiny – baví x nebaví
	Zbytečnost, žádný přínos, otrávení, odsezení	Půl na půl, nejčastěji víkendové pobyty Opakující se témata - rozšíření
	Pozitivní pohled, využití víkendových školení, neuvolnění v práci	Nešťastné, ne 24 hodin, započítávání e-learningu, nabídka nyní nedostatečná, využití víkendových seminářů
	Zbytečnost, opakující se témata, odsezení, nespokojenost s lektory Klad – setkávání pěstounů a víkendové semináře	
	Velký zájem o vzdělání, klíčová věc, porozumění klukovi, vlastní výběr, spokojenost s nabídkou	
	Málo zkušených školitelů, výběr sama, školení výborná nebo na odsezení, pobytové semináře, online	
	Přednášející, přínosné i nepřínosné, odsezení, zbytečnost, informace od známých, malý prostor pro vyjádření Řešení – sešlosti pro pěstouny	
	Spokojenost – výběr dle sebe, upřednostnění literatury či menších seminářů	
	Nespokojenost, nebohacující, ztráta času	

Zdroj: autor práce, 2021(vlastní šetření)

Po analýze výsledků se vzdělávání ukázalo u velké části respondentů jako obtěžující. „*Nešťastná to povinnost. Ano vzdělávání, ale lépe vymezené a ukotvené. Dokola opakující se témata, které máme dávno načtené, je promarněný čas.*“ Respondenti na vzdělávání

pohlíží, jako na zbytečnost a ztrátu času. V samotné nabídce vzdělávání se neustále opakují témata, která si pěstouni chodí odsedět, jenom proto, že musí splnit 24 hodin povinného vzdělávání. Nalezení nových zajímavých témat je velmi obtížné. Člověk musí postupně vypozerovat, jaké semináře a od koho mu vyhovují. Na samotné lektory je pohlíženo jako na teoretiky, kteří ale nevěnují tolik pozornosti praxi. To pěstouny často odradí, jelikož by chtěli vědět, jak se v jakých situacích mají zachovat a místo toho poslouchají jenom teorii.

Z toho také vyplývá, že nejvíce upřednostňovanou formou vzdělávání, jsou víkendové nebo pobytové semináře, které se zaměřují právě na aktivizaci pěstounů a sdílení vzájemných problémů. Toto tvrzení doplníme opět konkrétními příklady.

„Hodně využívám víkendové školení, kde si popovídám s ostatními pěstounkami a probere se nejenom povinné téma a je to o zkušenostech a praxi.“

„Nejčastěji asi využívám víkendové pobyty, kde jsem v kontaktu i s jinými pěstouny a můžeme si vyměňovat zkušenosti. Nyní při korona krizi využívám online semináře.“

Nemůžeme však jednoznačně říct, že by na vzdělávání všichni pohlíželi negativně. Jsou i lidé, kteří jsou vzděláváním nadšeni, a které tato povinnost naplňuje. *„Tak i když já mám vystudovanou sociální školu a snažím se vzdělávat dál a mám nějaký rodičovský zkušenosti, tak si rozhodně nemyslím, že dělám všechno dobře. Proto se chci dál více vzdělávat a stýkat s ostatními pěstouny a zjišťovat, jak oni to dělají, jaké metody fungují a nefungují. Vidím to jako nekonečný proces seberozvojení, dělám to hlavně pro toho kluka, chci, aby se měl dobře, a to bez toho vzdělání prostě nejde, to je prostě klíčová věc.“*

Z výpovědí sociálních pracovníků vzešlo podobné tvrzení jako od pěstounů. Máme tu dvě skupiny pěstounů, kteří se buď rádi vzdělávají, nebo naopak. Vše je však velmi individuální. Sociální pracovníci se setkávají s problémem, kdy se špatně vymýšlí motivace. Snaží se pěstounům nalézt určitou nabídku, která by jim byla ušita na míru a kterou nebudou mít problém splnit. Velký problém také spatřují v nedostatečné nabídce, kdy se neustále opakují ta samá témata.

6.9 FINANČNÍ OHODNOCENÍ

Následující podkapitola se zabývá velmi diskutovatelným odměňováním pěstounů. V posledních měsících se s tímto tématem můžeme setkat u připravované novely zákona, která by měla pěstounům přidat.

Tabulka 10: Finanční ohodnocení

FINANČNÍ OHODNOCENÍ	PĚSTOUNI	SOCIÁLNÍ PRACOVNICE
	Špatné, potřeba vylepšení, valorizace	Nedostatečné, nedocenená práce, odrazení potencionálních pěstounů
	Finanční nezaujatost, zpříjemnění, dobré pro nepracující lidi, zneužitelné	Neodpovídající, podléhání valorizaci
	Bídne ohodnocení, nezvyšování, stagnace	Dostačující, průměr
	Špatné, mizerné, doporučení – větší podpora v prvním roce	
	Nepotřebnost, bez názoru	
	Nedostatečné, pouze přilepšení, dostatečné při více dětech, další práce	
	Špatné, přivydělávání	
	Nedostatečné, urážející	
	Nedostatečné, smutné, odrazující	

Zdroj: autor práce, 2021(vlastní šetření)

Co se týče finančního ohodnocení pěstounů, tak zde panuje poměrně jednoznačný názor, že pěstouni nejsou dostatečně finančně doceněni. Většina z pěstounů musí chodit ještě do práce, aby si přivydělala. Jejich finanční ohodnocení se totiž nezvyšuje, ale přitom se v obchodech vše zdražuje.

„To rozhodně nejsou. Podle mě by odměna pěstouna měla být vázána na částku minimální mzdy, která se pravidelně valorizuje. A ne aby měli pěstouni několik let stejnou částku, i když se vše zdražuje.“

„Bohužel je to na dnešní dobu dost bídně hodnocené. Vše se zdražuje a náš plat je stále stejný.“

Pěstouni navrhují, aby se částka odvíjela od minimální mzdy a pravidelně se valorizovala. Vyskytl se zde i názor, že by byla potřeba podpora pěstounů zejména v prvním roce, kdy pěstouni přijmou dítě, než se dítě stabilizuje. Pěstoun by si pak mohl dovolit pracovat jen na půl úvazku a mohl by se plně věnovat svěřeným dětem.

Sociální pracovníce s tvrzením finanční nedocenenosti také souhlasí. Dle nich by se částka také měla valorizovat. Třeba by pak přibylo i potencionálních pěstounů, jelikož finanční stránka je často odradí, poněvadž se bojí, že by dítě nemuseli uživit. Pěstounská péče si rozhodně zaslouží větší ohodnocení, jelikož je to velmi neoceněná práce.

Na druhou stranu při navýšení odměny pěstouna, se objevil i názor, že by mohla být pěstounská péče více zneužitelná. „*Může to být lehce zneužitelný, vezmou si 3-4 děti, aby měli slušnou odměnu, dostanou auto a ty děti z toho ve finále nic nemají.*“ Aby se tomuto předešlo, je potřeba, aby docházelo ke správnému vyhodnocování vhodnosti pěstounů.

7 DISKUZE

Cílem této práce bylo zjistit, s jakými problémy se nejčastěji pěstouni setkávají při výkonu pěstounské péče. Jelikož si často potencionální pěstouni nedovedou představit, jaké nástrahy na ně mohou čekat. Výsledky, které byly zjištěny, budou použity jako základ pro vytvoření manuálu pro budoucí pěstouny, kteří se budou moci s nejčastějšími problémy seznámit. Ač existuje spousta publikací, které se věnují pěstounské péči z teoretické stránky, tak publikací, které by popisovaly souhrn praktických problémů, je velmi málo. Ve většině případů je všude popisováno jen to hezké, ale pak když žadatelé vstoupí do celého procesu, který je velmi zdlouhavý, zjistí, že vše není tak růžové, jak vypadá.

Než se dostaneme k diskuzi samotných problémů při zprostředkování a výkonu pěstounské péče, je třeba zmínit, že je velmi málo pěstounů a spousta dětí v ústavní péči. Příčinou může být i špatná povědomost veřejnosti o problematice pěstounství, ač se tato informovanost za poslední roky zlepšila, stále to není ono, což vyplynulo i z výzkumu. Budoucí pěstouni ve vyhledávání informací často spoléhají sami na sebe, a tudíž se k nim mohou dostat zkreslené informace, které nemusí být vždy pravdivé. Navíc se setkáváme s obrovskými předsudky vůči dětem v náhradní péči. Na tyto děti je automaticky pohlíženo jako na problémové, nepřizpůsobivé. Veřejnost však nevidí, že za to ty děti nemohou, že toto chování je způsobené selháním rodičů a navíc to často může být obranný mechanismus, aby jim již nebylo ubližováno. Ale jak tedy zvýšit povědomost a odbourat předsudky společnosti? Po celé České republice existují různé kampaně na osvětu pěstounství, avšak chtělo by to ještě zlepšit. Dle *Závěrečné zprávy ze setkání zástupců OSPOD a NNO poskytujících služby v NRP ve 13 krajích České republiky* (Konečná et al., 2016) by byla řešením celostátní mediální kampaň. Autorka práce si myslí, že k tomu, aby tato kampaň fungovala, je potřeba výrazná spolupráce mezi kraji, která bohužel zatím není.

Co se týče samotného procesu zprostředkování, ve výzkumu se objevily dvě odpovědi, z kterých plyne, že výběr dítěte, pro které by byli potencionální pěstouni vhodní, není vždy takový, jaký by měl správně být. V jednom případě došlo ke spárování dítěte s rodinou, kde v této rodině již měli dítě se stejným jménem a v druhém případě

se vyskytl názor, že se velmi často děje párování dle sympatií. Jak ale zamezit tomuto? V tomto případě se autorka práce ztotožňuje s odpovědí jedné z respondentek. „*Myslím si, že kdyby to fungovalo tak, že ty žadatelé se jdou podívat do děčáku nebo kojeňáku a tam přeskochí jiskra, tak by to bylo mnohem účinnější a úspěšnější.*“ Mohlo by to být úspěšnější z toho hlediska, že i když si pěstouni původně přáli třeba blond'atého kloučka, dojdou se nejdříve na děti podívat a třeba si padnou do oka úplně s jiným dítětem, než si původně vysnili. Mohlo by se tak zamezit situaci, že si původně vysněné dítě s blond'atými vlásky nebude ve finále s pěstouny rozumět.

Velkým problémem v procesu zprostředkování se ukázala časová náročnost. Průměrná čekací doba od začátku přípravy po svěření dítěte, byla u respondentů 1,5 roku. Tato doba je velmi dlouhá a někteří z žadatelů už mohou přestat i doufat, že se dítě, pro které by byli vhodní, najde. Tato doba je však velmi individuální. Může být ovlivněna momentálním počtem žadatelů, nebo třeba samotným průběhem procesu. V jednom z případů realizovaných s respondenty se dokonce ukázalo, že pěstounka musela mít nejdříve dítě na tzv. dlouhodobé návštěvě (půl roku), aby dokázala dobrou vůli, že se pro pěstounskou péči nerozhodla jen kvůli financím.

Samotné ohodnocování pěstounů je spatřováno jako slabina v systému pěstounské péče. Občas se totiž může stát, že dávky pěstounské péče jsou spatřovány jako hlavní motiv k přijetí dítěte a může tak docházet k jejich zneužívání. K tomu však dochází podle *Závěrečné zprávy ze setkání zástupců OSPOD a NNO poskytujících služby v NRP ve 13 krajích České republiky* (Konečná et al., 2016) převážně u příbuzenské pěstounské péče. Většina respondentů, ale i sociálních pracovníků si myslí, že by se mělo finanční ohodnocení zvětšit, jelikož pěstounská péče je nedocenená. Jak tedy zařídit to, aby dávky nebyly zneužitelné? V tomto případě nezbyvá než důkladné prověření žadatelů, jiné východisko autorka nevidí.

Dalšími problémy, které vyplynuly z rozhovorů, jsou: nedostatek psychologů a terapeutů, kteří by podávali dětem odbornou pomoc, s tímto se bohužel podle autorky nedá nic moc dělat, maximálně více motivovat mladé lidi ke studiu a neznalost pedagogů problematiky práce s pěstounskými dětmi. Tím se opět dostáváme k již zmíněné informovanosti. Pokud by byla celorepubliková kampaň, mohlo by se v rámci ní spolupracovat více i s odborníky, zejména pedagogy, psychology či lékaři,

kteří přicházejí do styku s těmito dětmi a mohlo by se zamezit situacím, kdy si například pedagogové nevědí s dítětem rady.

V poslední řadě by se chtěla autorka vyjádřit ke kontaktu dítěte s biologickým rodičem. Ačkoli se tomuto tématu věnovala autorka už při výsledcích, považuje za důležité ho zmínit i zde, jelikož kontakt s rodičem je někdy opravdu problematický a záleží na tom, jak probíhá a zda je ku prospěchu dítěte či nikoli. Zde je potřeba, aby dohled nad tímto kontaktem korigovala částečně i doprovázející organizace či OSPOD, aby se opravdu zamezilo citové újmě dítěte.

ZÁVĚR

Cílem bakalářské práce bylo zjistit, jaké jsou nejčastější problémy v náhradní rodinné péči, s konkrétním zaměřením na pěstounskou péči. Tyto výsledky budou sloužit jako určitý základ k vytvoření manuálu pro budoucí pěstouny. Ten by jim měl pomoci si představit nejen pozitiva pěstounské péče, ale také negativa, o kterých se nikde moc nepíše.

V teoretické části práce autorka popsal systém náhradní rodinné péče – jeho aktéry a formy. Druhá kapitola byla věnována podrobnějšímu popisu pěstounské péče se zaměřením na typy pěstounské péče, práva a povinnosti pěstounů a dávky pěstounské péče. Poslední kapitola potom byla věnována samotným problémům vyskytujícím se v náhradní rodinné péči. Zde si autorka rozdělila problémy na problémy související se zprostředkováním a vedením pěstounů a problémy po přijetí dítěte. Studium odborné literatury sloužilo k vytvoření otázek pro samotný výzkum.

Praktická část práce byla zpracována formou kvalitativního výzkumu za pomoci polostrukturovaných rozhovorů s 9 pěstouny a 3 sociálními pracovníci z doprovázejících organizací. Tuto formu autorka zvolila z důvodu, aby se mohla lépe zaměřit na příběhy jedinců a lépe tak popsat jejich prožitky. To by například výzkum pomocí dotazníků neumožnil a mohlo by tak dojít ke zkreslení výsledků. Výsledky autorka získala z přepisu a následného okódování rozhovorů.

Z výzkumu vyplynulo, že problémů, s kterými se mohou pěstouni setkat při výkonu pěstounské péče, je nespočet. Proto se autorka zaměřila jenom na některé, jelikož popsání všech by v rámci rozsahu bakalářské práce nebylo možné. Z realizovaných rozhovorů vzešlo najevo, že velmi často se pěstouni v době rozhodování nesetkávají s podporou blízkých, kterou by si představovali. To je dáno strachem z neznámého a také předsudky, které jsou ve společnosti zabudované. Dále se ukázalo, že informovanost o pěstounské péči je malá, a proto se často budoucí pěstouni při vyhledávání informací spoléhají sami na sebe. Vůbec nejsložitější a nejnáročnější se ukázal celý proces zprostředkování. Pěstouni musí absolvovat hromadu vyšetření – psychologických a zdravotnických, samotnou přípravu, která jim moc nedala a mnohdy s ní nebyli spokojeni a následné čekání na najetí dítěte, pro které by byli vhodným náhradním rodičem. Celý tento proces

trvá velmi dlouho a i tak kolikrát nemají jistotu, že se nějaké dítě najde. Nakonec to ještě může znepríjemnit dlouhé protahování úřadů a soudů, které mají na vše dlouhé lhůty.

Po přijetí dítěte do péče však trable nekončí. Hned na začátku na pěstouny čeká složité sžívání se se svěřeným dítětem, které je velmi často psychicky poznamenáno z biologické rodiny. Nastává čas zkoušení hranic a nastavování pravidel. S těmito problémy by jim měla pomoci doprovodná organizace, která by mohla zprostředkovat odbornou pomoc. Někteří pěstouni to ale považují za zbytečnost a zásah do soukromí, vždyť přece do normálních rodin také nikdo nechodí dohlížet na to, zda jsou děti vhodně vychovávány a zda si uklízí pokojíček. Do celého tohoto procesu peripetií navíc přibývá povinnost vzdělávání. To většina pěstounů odsuzuje, jelikož jim to často nic nedá a přijde jim to zbytečné. O co ale je ve vzdělávání pěstounů zájem, jsou víkendové pobyty, kdy dochází ke sdílení zkušeností. To berou pěstouni jako velmi přínosné. Není to totiž pouze o teorii, ale také o praxi, po které prahnou. Během toho všeho pěstouni musejí umožnit dítěti kontakt s biologickým rodičem, což ne vždy je ku prospěchu. A za to vše, co absolvují a u toho ještě chodí do práce si přivydělávat, jim náleží nízká finanční odměna, která zdaleka nepokryje vše, co by bylo potřeba.

Autorka práce se také zaměřila na pohled pěstouna a sociálního pracovníka, v tomto ohledu musí konstatovat, že ač to nepředpokládala, ve většině informací se pěstouni a pracovníci shodli.

Na základě získaných informací se autorka domnívá, že splnila vytyčený cíl, který si stanovila při práci na tomto výzkumu.

SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

Seznam použitých českých zdrojů

AMALTHEA, *Kontakt dítěte s biologickými rodiči. In Pěstounství je profese.* Praha: Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR, 2015. ISBN 978-80-7421-115-7.

BUBLEOVÁ, Věduna, Alena VÁVROVÁ, Lucie VRÁNOVÁ a Jana FRANTÍKOVÁ. *Základní informace o náhradní rodinné péči.* Praha: Středisko náhradní rodinné péče, 2011. ISBN 978-80-87455-01-2

BUBLEOVÁ, Věduna. *Základní informace o pěstounské péči a péči poručníka.* 3., přeprac. vyd. Praha: Středisko náhradní rodinné péče, 2014. ISBN 978-80-87455-19-7.

BUBLEOVÁ, Věduna. *Základní informace o pěstounské péči a péči poručníka.* 4., přeprac. vyd. Praha: Středisko náhradní rodinné péče, 2018. ISBN 978-80-87455-30-2.

Dobrý pěstoun: náhradní rodinná péče v ČR. Tábor: Asociace poskytovatelů sociálních služeb ČR, 2018. ISBN 978-80-907053-2-6.

FOLDA, Jan, ed. *Otázky z oblasti pěstounské péče: vzdělávání pro pěstouny a zájemce o pěstounskou péči.* Praha: [Jalna], 2010. ISBN 978-80-86396-55-2.

GABRIEL, Zbyněk a Tomáš NOVÁK. *Psychologické poradenství v náhradní rodinné péči.* Praha: Grada, 2008. Psyché (Grada). ISBN 978-80-247-1788-3.

HOFROVÁ, Veronika a Eva ROTREKLOVÁ, 2009. *Odborná příprava budoucích pěstounů a osvojitelů.* Brno: Triada. ISBN 978-80-254-4588-4.

KACZOR, Pavel. *Sociální politika a sociální systém ČR.* Praha: Oeconomica, nakladatelství VŠE, 2015. ISBN 978-80-245-2096-4.

KOLUCHOVÁ, Jarmila, MATĚJČEK, Zdeněk, ed. *Osvojení a pěstounská péče.* Praha: Portál, 2002. ISBN 80-7178-637-3.

MATĚJČEK, Zdeněk. 1999. *Náhradní rodinná péče: průvodce pro odborníky, osvojitele a pěstouny.* Praha: Portál. ISBN 80-7178-304-8.

MERTOVIÁ, Johana a Bohuslava JANKŮ. *Manuál postupů pro zprostředkování náhradní rodinné péče*. Praha: Ministerstvo práce a sociálních věcí, 2019. Právo na dětství. ISBN 978-80-7421-181-2.)

NAVRÁTILOVÁ, Jana. *Práce s žadatelem v průběhu zprostředkování: Průběh a vyhodnocení odborného posouzení žadatelů v kontextu budoucího zprostředkování*. In: *Sborník příspěvků k aktuálním tématům náhradní péče*. Praha: Ministerstvo práce a sociálních věcí, 2015, s. 127. ISBN 978-80-7421-103-4.

ROMANČÁKOVÁ, Kateřina. *Svěření dítěte do péče jiné osoby*. In: *Sborník příspěvků k aktuálním tématům náhradní rodinné péče*. Praha: Ministerstvo práce a sociálních věcí, 2015, s. 78. ISBN 978-80-7421-103-4

UHLÍŘOVÁ, Veronika. *Biologická rodina dítěte v náhradní rodinné péči*. In: *Sborník příspěvků k aktuálním tématům náhradní rodinné péče*. Praha: Ministerstvo práce a sociálních věcí, 2015, s. 267. ISBN 978-80-7421-103-4

ZEZULOVÁ, Dagmar. *Podpora náhradní rodiny*. In: *Sborník příspěvků k aktuálním tématům náhradní rodinné péče*. Praha: Ministerstvo práce a sociálních věcí, 2015, s. 201-202. ISBN 978-80-7421-103-4

Seznam použitých internetových zdrojů

INSTITUT PROJEKTOVÉHO ŘÍZENÍ, *Analýza kvality příprav žadatelů o náhradní rodinnou péči a jejich následného vzdělávání*[online]. 2017 [cit. 21. 12. 2020]. Dostupné z: <http://www.pravonadetstvi.cz/stahnout-soubor/analyza-kvality-priprav-zadatelu-o-nahradni-rodinnou-peci-a-jejich-nasledneho-vzdelavani>

JANOŠKOVÁ, Jitka. *5 nejčastějších mýtů o pěstounské péči. Jak se věci doopravdy mají?*. [online]. 2021 [cit. 8. 2. 2021]. Dostupné z: <https://rozumacit.org/index.php/blog/116-5-nejcastejsich-mytu-o-pestounske-peci-jak-se-veci-doopravdy-maji>

KONEČNÁ, Hana, Alena VÁVROVÁ, Věduna BUBLEOVÁ a Markéta SUDOVÁ. *Závěrečná zpráva ze setkání zástupců OSPOD a NNO poskytujících služby v NRP ve 13 krajích České republiky*. [online]. 2016 [cit. 4. 2. 2021]. Dostupné z: https://www.nahradnirodina.cz/sites/default/files/zaverecna_zprava_ze_setkani_zastupcu_ospod_a_nno.pdf

KREJČÍKOVÁ, Bohumila. *Vyjádření k současné situaci novely zákona o sociálně-právní ochraně dětí č. 359/1999 Sb.* [online]. 2021 [cit.4. 2. 2021]. Dostupné z: <https://www.anrcr.cz/vyjadreni-k-soucasne-situaci-novely-zakona-o-socialne-pravni-ochrane-deti-c-359-1999-sb/>

MPSV. *Odměna pěstouna.* [online][cit.4. 2. 2021] Dostupné z: <https://www.mpsv.cz/-/odmena-pestouna>

MPSV. *Formy náhradní rodinné péče.* [online]. 2019 [cit.2. 2. 2021] Dostupné z: <https://www.mpsv.cz/formy-nahradni-rodinne-pece>

Nadační fond J&T. *Na cestě ke specializaci náhradní rodinné péče.* [online]. 2015 [cit.2.2.2021]. Dostupné z: <http://www.knihovnanrp.cz/wp-content/uploads/2017/03/publikace-189.pdf>

Podzámčí, *Samostudium literatury: Povinné vzdělávání pěstounů.* [online]. [cit. 21. 12. 2020]. Dostupné z: <https://www.podzamci.cz/samostudium-literatury/ms-1294/p1=1109>

Skleněnka, z.s. *Vzdělávání pěstounů.* [online].2018 [cit. 21.12.2020]. Dostupné z: <http://duhovasklenenka.cz/vzdelavani-pestounu/>

UHLÍŘOVÁ, Veronika a kol., *Dítě ve výchově příbuzných.* [online]. 2010 [cit.2.2.2021]. Dostupné z: <http://www.knihovnanrp.cz/wp-content/uploads/2017/01/dite-ve-vychove-pribuznych.pdf>

VLČKOVÁ, Kateřina. *Výběr výzkumného vzorku.* [online]. [cit.8.2.2021]. Dostupné z: <https://slideplayer.cz/slide/13242319/>

Zákon č. 89/2012 Sb., Občanský zákoník (nový). *Zákony pro lidi – Sbírka zákonů ČR v aktuálním konsolidovaném znění.* [online]. [cit. 21. 12. 2020]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2012-89>

Zákon č. 359 ze dne 30. prosince 1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí. In: *Zákony pro lidi - Sbírka zákonů ČR v aktuálním konsolidovaném znění* [online].[cit. 21.12.2020]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1999-359/zneni-20180101>

SEZNAM ZKRATEK

MPSV - Ministerstvo práce a sociálních věcí

NRP - Náhradní rodinná péče

OSPOD - Orgán sociálně-právní ochrany dětí

PP - Pěstounská péče

SEZNAM OBRÁZKŮ, TABULEK A GRAFŮ

Seznam tabulek

Tabulka 1: Odměna pěstouna v případě pravidelné valorizace	33
Tabulka 2: Podpora blízkých při rozhodování	37
Tabulka 3: Informovanost	39
Tabulka 4: Proces zprostředkování	41
Tabulka 5: Příprava	43
Tabulka 6: Sžívání s dítětem, problémy po přijetí dítěte	45
Tabulka 7: Doprovázející organizace	47
Tabulka 8: Kontakt s biologickým rodičem	48
Tabulka 9: Vzdělávání	50
Tabulka 10: Finanční ohodnocení	52

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha A - Rozhovor 1 - pěstoun	I
Příloha B - Rozhovor 2 - pěstoun	IV
Příloha C - Rozhovor 3 - pěstoun	XI
Příloha D - Rozhovor 4 - pěstoun	XIV
Příloha E - Rozhovor 5 – pěstoun	XXII
Příloha F – Rozhovor 6 - pěstoun	XXXVIII
Příloha G - Rozhovor 7 - pěstoun	XLIII
Příloha H - Rozhovor 8 - pěstoun	LIII
Příloha I - Rozhovor 9 - pěstoun	LVI
Příloha J - Rozhovor 10 - sociální pracovníce	LIX
Příloha K - Rozhovor 11 - sociální pracovníce	LXIII
Příloha L - Rozhovor 12 - sociální pracovníce	LXVI

Příloha A - Rozhovor 1 - pěstoun

<p>Jaká byla Vaše motivace k přijetí dítěte do pěstounské péče? Jak Vás ve Vašem rozhodnutí podporovali blízcí?</p>	
<p>No my jsme prvotně chtěli pomoc dětem. Jelikož jsem pracovala v dětském domově, tak jsem tyhle děti znala. Přirostli mi k srdci dva sourozenci, tak jsme se rozhodli, že si je vezmeme, jelikož možnost, že se dostanou zpět do své rodiny, byla mizivá no. Žádali jsme teda o sourozence. No a co se týče rodiny a blízkých, když jsme to před nima nadhodili, když jsme se rozhodovali, tak jsme tvrdě hned narazili. Proto o tom následně ani nevěděli a nepodporovali nás.</p>	<p>MOTIVACE</p> <ul style="list-style-type: none"> - Pomoc dětem, sourozencům – nemožnost návratu do rodiny - Seznámení s dětmi z práce <p>PODPORA BLÍZKÝCH</p> <ul style="list-style-type: none"> - Nepodpora - Neřekli to, tajili to
<p>A mají teď stejný názor?</p>	
<p>No možná názor trochu změnili, ale spíš ne, jde vidět, že jim to stále vadí a že tam je ten odstup.</p>	<p>PODPORA BLÍZKÝCH</p> <ul style="list-style-type: none"> - Stále jim to vadí, odstup
<p>Kde jste se o pěstounské péči dozvěděli? Odkud jste čerpali informace?</p>	
<p>No takže u nás to bylo asi tak, první kontakt byl v časopisu Děti a my asi v roce 2000. Pak jsme řadu let toto téma sledovali a shromažďovali informace, odkud se dalo – četli jsme knihy, studovali časopisy, chodili na semináře pro veřejnost. Zajímalo nás to čím dál víc a rozhodli jsme se teda, že do toho půjdeme. V samotným čase podávání žádosti nám hodně pomohla doprovodná organizace, jejich kurz přípravy, následný individuální kurz a podpora, to nám dalo opravdu moc. A byli jsme za tuto zkušenost rádi.</p>	<p>INFORMACE</p> <ul style="list-style-type: none"> - První z časopisu – následně sami - Knihy, časopisy, semináře - Přípravný kurz, individuální kurz
<p>Jak jste byli spokojeni s přístupem sociální pracovníce během podání žádosti? Podali Vám potřebné informace, podporovali Vás?</p>	
<p>Přišli jsme už rozhodnutí s konkrétníma požadavkama. Sociální pracovníce tím byla zaskočená a neorientovaná. Vytáhla hodně zaprášené desky s papíry k žádosti a předala nám je. Jak se ukázalo, tak ne všechno, protože za tři dny přišel dopis s dalšími papíry a další papíry jsme dodávali ještě po telefonátu, takže na 3 x. No prostě hrůza, to si dovedete asi představit. Až nás to překvapilo. I když to ze začátku vůbec nevypadalo, z paní sociální se vyklubala praktická žena, která měl spoustu zkušeností s pěstounskými rodinami, změnili jsme na ni názor. Brzy nám pak odešla do důchodu. Holt</p>	<p>PROBLÉMY PŘI VYŘIZOVÁNÍ</p> <ul style="list-style-type: none"> - Paní zaskočená, neorientovaná - Dlouhý proces, chaotické - Ostatní informace - Nakonec paní s plno zkušenostmi, pomohla nám - Málo žadatelů – dle zaprášených desek

asi tolik žadatelů nechodí, aby se desky nezaprášily.	
Co Vám na procesu zprostředkování nejvíce vadilo?	
Bylo to celý nudný, otravný papírování. Hlavně nám přišlo, že ani sami lékaři nechápou a neví, co mají psát. Když se pak konečně dostala žádost na kraj, šlo to už všechno jako po másle. Vysvětlovali jednotlivé kroky a seznamovali nás, co se bude dít dál. Jak nás schválili, tak jsme, děti jsme měli do týdne.	NEDOSTATKY VE ZPROSTŘEDKOVÁNÍ <ul style="list-style-type: none"> - Papírování - Dokládání nesmyslných zpráv - Lékaři sami netuší ČEKACÍ DOBA <ul style="list-style-type: none"> - 1 týden od schválení Ostatní informace <ul style="list-style-type: none"> - Po postoupení na kraj, všechno rychle
Jak jste byli spokojeni se samotnou přípravou? Dala Vám, co jste si představovali, pomohla Vám? Jak hodnotíte lektory?	
To jsem asi na začátku nezmínila, že to s tou doprovázející organizací byla vlastně naše příprava. Zařizovali jsme si ji sami, ještě před podáním žádosti. Tehdáž ještě paní V, dnes W nám opravdu hodně předala. Nejdůležitější pro nás asi byly informace o attechmaentu. Dál se na přípravě podíleli psychologka K, dnes je velice uznávaná v této oblasti, dál pak specialistka na kontakt s biologickou rodinou paní P. Naštěstí nám kraj přípravku uznal, tak jsme nemuseli absolvovat přípravku od kraje, která není tak kvalitní, jak jsme si sami zjistili.	PŘÍPRAVA <ul style="list-style-type: none"> - Sami si zařídili - Velice spokojeni i s lektory - Pomohlo jim zaměření na konkrétní téma - Kraj přípravu uznal NEDOSTATKY V PŘÍPRAVĚ <ul style="list-style-type: none"> - Na kraji není tak kvalitní
Jaké bylo Vaše sžívání s dítětem, objevily se nějaké problémy?	
No už jen to, že jsme přijali dvojčata, bylo to těžké. Já i manžel jsme byli první dva měsíce s nimi doma, dělali jsme vše, co nám doporučili na přípravce, což musím říct, nám hodně pomohlo. A já pak vlastně s dětmi zůstala doma nadále.	SŽIVÁNÍ S DÍTĚTEM <ul style="list-style-type: none"> - Ze začátku těžké - Řídili se doporučeními, které jim pomohly OSTATNÍ INFORMACE <ul style="list-style-type: none"> - První 2 měsíce oba doma – paní zůstala i nadále
Kdo Vám pomohl řešit problémy, když se nějaké vyskytly, během sžívání?	
Tehdáž částečně doprovázející organizace, nebyly v té době doprovázející organizace. Ale plno věcí jsme museli řešit sami.	POMOC <ul style="list-style-type: none"> - Doprovázející organizace - Sami
Jak byste ohodnotili přístup doprovázející organizace či OSPODu?	
Se současnou doprovodkou jsme spokojeni, jsme tam již několik let a cítím od nich podporu. Hlavně za ty roky vidím jejich profesionální posun. Předtím jsme ale měli jinou, a s tou jsme spokojeni nebyli.	DOPROVÁZEJÍCÍ ORGANIZACE <ul style="list-style-type: none"> - Teď spokojeni, podpora, pomoc - Posun - Předchozí nespokojeni
Jakto, co se stalo?	
Měli tam chaos a plno informací jim unikala.	DOPROVÁZEJÍCÍ ORGANIZACE <ul style="list-style-type: none"> - Zmatky, neznalost

A jak pohlížíte na povinnost vzdělávání?	
<p>Nešťastná povinnost, ano vzdělávání, ale lépe vymezené a ukotvené. Dokola opakující se témata zpracované z knih, které máme dávno načtené, je promarněný čas. Uvítala bych kvalitnější semináře. Doprovodka mi umožňuje vybírat semináře i jinde a uznává studium literatury.</p>	<p>VZDĚLÁVÁNÍ</p> <ul style="list-style-type: none"> - Špatně vymezené a ukotvené - Opakující se témata, malá nabídka - Ztráta času - Špatná kvalita <p>PODPORA DORPOVÁZEJÍCÍ ORGANIZACE</p> <ul style="list-style-type: none"> - Umožnění vybírat semináře, které je zaujmou i jinde, plus studium literatury, která se hodí
Máte nějaké zkušenosti s kontaktem s biologickými rodiči?	
<p>Kontakty s biologickou rodinou neudržíme, a ani se o děti našťestí nezajímají. A jsme za to rádi, jelikož děti jsou jimi hodně poznamenáni. Když něco musíme řešit, tak to řešíme se soudem. Máme rozšířená práva.</p>	<p>KONTAKT S BILOGICKÝMI RODIČI</p> <ul style="list-style-type: none"> - Žádný není - Značný nezájem - Řešení se soudy - Rozšířená práva
Myslíte si, že jsou pěstouni dostatečně finančně ohodnoceni?	
<p>Ha, tak to rozhodně nejsou. Podle mě by odměna pěstouna měla být vázána na částku minimální mzdy, která se pravidelně valorizuje. A ne aby pěstouni, měli několik let stejnou částku, i když se vše zdražuje.</p>	<p>FINANČNÍ OHODNOCENÍ</p> <ul style="list-style-type: none"> - Špatné, mělo by být lepší - Valorizace
A co nyní řešíte nějaký problém?	
<p>No pořád dokola řešíme jedno a to samý, 8 let řešíme každodenně problémy s citovou deprivací a poruchou atachmentu.</p>	<p>PROBLÉMY S DÍTĚTEM</p> <ul style="list-style-type: none"> - Citová deprivace - Porucha atachmentu
Který z problémů, se kterými jste se setkali, považujete za nejpodstatnější?	
<p>No to co už jsem zmínila asi, citová deprivace, atachment, finanční ohodnocení. Dál taky nedostatek odborníků, neznalost tohoto problémů lékařů a pedagogů.</p>	<p>NEJZÁVAŽNĚJŠÍ PROBLÉMY</p> <ul style="list-style-type: none"> - Psychické problémy dítěte - Finanční ohodnocení - Nedostatek odborníků - Neznalost lékařů a pedagogů

Příloha B - Rozhovor 2 - pěstoun

<p>Jaká byla Vaše motivace, k tomu abyste se stali pěstouny?</p>	<p>MOTIVACE Sestra v kojeneckém ústavu Oblíbené dítě Nejdříve hostitelská péče – poté rozšíření na pěstounskou Nechtěla, aby dítě bylo v kojeneckém ústavu</p> <p>PROŽÍVÁNÍ DÍTĚTE Zhrzené, že bylo přesunutě Nechtělo k nim, následně zas zpět</p> <p>OSTATNÍ INFORMACE 16 let pěstounkou</p>
<p>A podporovali Vás v tomto rozhodnutí blízcí?</p>	<p>PODPORA BLÍZKÝCH</p> <ul style="list-style-type: none"> - Vůbec - Mysleli si, že je to zbytečný - Museli to akceptovat - Je moc brzy - Prvně vlastní děti
<p>A jak jste se tedy dozvěděla o možnostech pěstounské péče, tak asi z práce že?</p>	
<p>Jojo z práce, jak jsem tam dělala, tak jsem věděla, co to obnáší. Plus jsme si něco málo zjistili sami. A i na tý sociálce nás navedli.</p>	<p>INFORMACE</p> <ul style="list-style-type: none"> - Z práce - Něco si zjistili sami - OSPOD

<p>A když jste se rozhodli pro pěstounskou péči, setkali jste se na OSPODu, při vyřizování žádosti s nějakými problémy?</p>	
<p>No to teda setkali. Absolutně vůbec nás nepodporovali. Úplně stejný jako od těch blízkých, ptali se nás. Je to nutné? A ten přístup nebyl teda vůbec vstřícný.</p>	<p>PROBLÉMY PŘI VYŘIZOVÁNÍ SE SOCIÁLNÍ PRACOVNICÍ</p> <ul style="list-style-type: none"> - Odrazovali je - Ptali se, zda je to nutné - Necháпали je - Žádný vstřícný přístup
<p>A během toho samotného vyřizování žádosti, měli jste nějaké problémy, naráželi jste na něco?</p>	
<p>No my jsme nebyli manželé, takže to byl problém. Byli jsme prostě jen holka a kluk, co spolu chodí. Takže všichni kroutili hlavou, proč to děláte. Nikdo to nechápal. Tak jsme pořád opakovali, že to chceme, že to není žádný rozmar, že si za tím stojíme.</p>	<p>PROBLÉMY PŘI VYŘIZOVÁNÍ</p> <ul style="list-style-type: none"> - Nebyli manželé - Nepochopení <p>Ostatní informace</p> <ul style="list-style-type: none"> - Stáli si tvrdě za svým
<p>Ani to, že jste si brali, to dítě do hostitelské péče to Vám taky nepomohlo? I když už věděli, že to dítě znáte?</p>	
<p>Ne. Pro ně jsme prostě byli asi mladí exoti. A každému to přišlo zbytečný a nikdo nás nechápal, že v tomhle věku si chceme vzít dítě, když to není nutné. Nám nešlo o peníze, nám nešlo o nic, my jsme prostě jen chtěli pomoc konkrétnímu dítěti. A to ještě k tomu romskému, což nikdo vůbec nechápal ani z blízkých, ani na úřadě. Mě přijde, že na jednu stranu by ty děti chtěli lifrovat do rodin a na druhou stranu jim není nikdo dobrý.</p>	<p>PROBLÉMY PŘI VYŘIZOVÁNÍ</p> <ul style="list-style-type: none"> - Přišlo to všem zbytečný - Odsuzování, že chtějí jiné etnikum - Mladí - Nikdo jim není dobrý <p>Ostatní informace</p> <ul style="list-style-type: none"> - Pomoc konkrétnímu dítěti jiného etnika - Nešlo jim o finance
<p>Ano a to se říká, že je strašně málo pěstounů a přitom se děje toto. A navíc je vyjde i ta pěstounská péče levněji než ta ústavní, tak tomu třeba já nerozumím. A tou samotnou přípravou jste tenkrát procházeli?</p>	
<p>No měli bychom, ale jelikož jsem pracovala v tom kojeňáku, tak jsem měla praxi, věděli, jak se chovám a vím, jak se chovají ty děti. Takže přípravu jsem nemusela. Ale jako sociální šetření u nás doma, kdy přišla ta pracovnice, to normálně bylo, plus teda i ten psychotest jsme museli absolvovat a ještě něco, ale že bysme přišli a měli nějakou přípravu, to ne. Už tenkrát jsem totiž dělala nějakých 6 let v kojeňáku.</p>	<p>PŘÍPRAVA</p> <ul style="list-style-type: none"> - Uznaná, nemuseli na kurzy - Jenom psychotesty a sociální šetření
<p>Takže ani žádné přípravné kurzy nebo tak?</p>	

<p>Ne vůbec, to až později, jak se změnil ten zákon, celá ta legislativa. Což prostě my jsme do toho za těchto podmínek nevstupovali a změnilo se to, až když už jsme třeba to dítě měli 10 let, do té doby, nikdo po nás nic nechtěl a pak se to najednou změnil. Tak jsme hrozně bojovali za to, že nechceme, ale museli jsme. A to nám teda nedalo absolutně nic a ba naopak nás to naprosto otrávil a přišlo nám to strašně debilní. Úplně o ničem. Člověk si to tam jen odsedí. A hlavně jsme v té době měli naše biologické dítě, kterému byli 3, takže nás to obtěžovalo. Byli jsme i jednou na tom víkendovém, museli jsme dát malou na hlídání k našim a ve finále jsme si tam bušili jen do bubínků, tak mi to přišlo úplně zbytečný.</p> <p>Zas na druhou stranu chápu, že někdo to vyhledává, ty zážitky, že si můžou říct náš kluk je takový a takový.</p> <p>Pak jsme byli jednou na semináři o romských dětech a my jsme řekli naši zkušenost, že romy nemá sám rád a oni nám na to řekli, vezměte ho do romského muzea, to bylo jediný, co nám doporučili, úplně zbytečný seminář. Ještě to přednášela nějaká mladá holka, co měla úplně zcestný názory, tak jsem se jí zeptala, jestli má děti a ona mi na to řekla, že nepotřebuje, že jí stačí, že o tom umí mluvit. Takže tak.</p>	<p>POVINNÉ VZDĚLÁVÁNÍ</p> <ul style="list-style-type: none"> - Nechtěli - Zbytečnost - Nic jim to nedalo - Otrávil je to - Jenom na odsezení, žádná rada <p>Ostatní informace</p> <ul style="list-style-type: none"> - Vzdělávání až po tom, co byli 10 let pěstouni, přítěž měli vlastní malé dítě - Pochopení pro ostatní
<p>A jaká byla teda Vaše čekací doba, než jste dostali, toho kloučka do péče?</p>	
<p>To vůbec nevím, my to měli kratší o tu přípravu, ale určitě do půl roku jsme to měli vyřešené. Ale přesně Vám neřeknu, protože my už jsme si ho mezitím brali aspoň na ten víkend. A mezitím už bylo spuštěný, že žádáme o toho kloučka.</p>	<p>ČEKACÍ DOBA</p> <ul style="list-style-type: none"> - Do půl roku - Kratší o přípravu <p>Ostatní informace</p> <ul style="list-style-type: none"> - Během toho než to bylo ukončené, si ho už brali na víkendy
<p>A když jste si vzali to dítě k sobě, byly nějaké problémy?</p>	<p>-</p>
<p>Byl strašně nadšený, že to klaplo. Adaptace a tak vůbec žádný problém. Akorát on už byl problémový, když jsme si ho brali, byl to malý, zlobivý, romský dítě, takže tam byl teda pořád nějaký problém.</p>	<p>PROBLÉMY S DÍTĚTEM</p> <ul style="list-style-type: none"> - Zlobil, ale deprivace žádná - Problémové dítě <p>SŽIVÁNÍ S DÍTĚTEM</p> <ul style="list-style-type: none"> - Nadšený - Adaptace bez problému
<p>A jaký mají vlastně vztah s tou Vaší holčičkou? O kolik od sebe vlastně jsou?</p>	
<p>No oni jsou od sebe asi o 8 let. Jak to mám říct, strašně se na ni těšil, když byl malej tak to šlo, ale pak teda jako asi od 15 nastalo, jako fakt takový pekelný období, takže se tam ten vztah jako dost pokazil.</p>	<p>PROBLÉMY S DÍTĚTEM</p> <ul style="list-style-type: none"> - Anarchie - Nespolupráce - Lenost - Urážky k sestřičce

<p>Tam to bylo od rána do večera nějaká urážka a teď už tu tak třičtvrtě roku nebydlí, protože to už prostě jako nešlo. Takže jsme to ukončili, jemu bylo asi 20 a my o něm teď vůbec nic nevíme. Vůbec se k nám nehlásí, ani když ho potkám na ulici, jak jde. Asi je zhrzený, že jsme mu řekli, že takhle to nejde, ať odejde a zaplatili mu ubytovnu, že takhle už to dál nejde, nechodil do školy, nechodil do práce. Na všechno kašlal, pořád jen křičel, myslel si, že nic nemusí a že je pán.</p> <p>S tím, že kdyby jako přišel a řekl, hele já jsem si uvědomil, že jste to mysleli dobře, tak bysme ho byli ochotní i vzít zpátky, ale já myslím, že je našťvaný a je hrdej a nepřijde. Ale vrtá mi to hlavou, že ani nevím, jak funguje. No jako malý děcko zpracujete, ale pak už to prostě nešlo.</p>	<p>Ostatní informace</p> <ul style="list-style-type: none"> - Prvně se na malou těšil - Poté urážky - Odchod z domu - zhrzený
<p>A v období té školy fungoval normálně?</p>	
<p>No musel být fakt drilovanej. Já nevím, já teď mám prostě holčičku, který řeknete, jdi se prosím tě učit a i když má, řeči, že jí to nebaví, tak jde. A tady u toho kluka to bylo nejdu, nejdu, nejdu.</p> <p>Takže v 7. třídě šel i do výchovného ústavu asi na měsíc, aby mu tam nastavili pravidla. Odsud se vrátil a fungoval úplně dva měsíce perfektně, protože mu bylo asi jasný, že nechce žít někde sám bez nás a tak, ale bylo to v takovejch vlnách jako.</p> <p>Ale pak už ke konci, prostě nereagoval absolutně vůbec, ale vůbec na nic. A myslím si, že to bylo dáno geny. Protože vychováváme tu naši holku úplně stejně a není problém.</p>	<p>PROBLÉMY SE ŠKOLOU</p> <ul style="list-style-type: none"> - Museli nutit do školy - Kašlal na to - Výchovný ústav - Jako na houpačce <p>Ostatní informace</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ovlivnění geny - Vůbec na nic nereagoval
<p>Neřeší co má, má stovku a zachvilku je pryč, neváží si ničeho, nemá zodpovědnost. Když nemám peníze, tak se stejně nějak protluču, když něco slíbím, tak to stejně za hodinu neudělám. Prostě takovýhle chování. Nechovilnost</p> <p>Nevím vůbec, jestli teď pracuje nebo ne. Už ho vyrazili i z pracáku, že tam byl tři dny, a nerespektoval nařízené schůzky a nic. Stejně na něj pořád myslím.</p>	<p>PROBLÉMY S DÍTĚTEM</p> <ul style="list-style-type: none"> - Nemá zodpovědnost - Ničeho si neváží - Peníze utrací - Vyrazili z pracáku - Pořád na něj myslí
<p>A co se týče spolupráce s doprovázející organizací a OSPODem?</p>	
<p>No jako vůbec nám nepomáhali, akorát teda, když už to bylo vážně vyhocený v tý sedmý třídě, tak řekli, že by bylo fajn, aby šel do toho výchovného ústavu. Jinak jsme si vše řešili sami. Ale jinak když mu pak bylo už 18, tak vyloženě i ta sociálka řekla, že když už nebudeme chtít, že nám to končí. Tak jsem říkala, že ještě dobrý, to zrovna studoval, tak jsem říkala, že pokud bude furt</p>	<p>SPOLUPRÁCE S DOPROVÁZEJÍCÍ ORGANIZACÍ A OSPODEM</p> <ul style="list-style-type: none"> - Nepomáhali - Akorát navrhli výchovný ústav - Jinak si vše řešili sami - Pochopení kdyby už nechtěli pokračovat

<p>tady, tak je prostě pořád náš, že jo ať je nějaký pěstounství nebo ne. Kdyby fungoval do třiceti, tak tu jako je</p> <p>Ale co mi hrozně vadilo, tak to byly ty sedánky, to vzdělávání o ničem. Nakonec to paní pochopila. Ta co jsme měli teda na konci.</p>	<p>VZDĚLÁVÁNÍ</p> <ul style="list-style-type: none"> - Sedánky, co jim nic nedaly - Vadilo jim
<p>Aha, takže se Vám klíčové pracovnice měnily během té doby?</p>	
<p>No měly jsme asi 2 nebo 3, ale tady ta poslední byla už dobrá, jinak nic moc.</p>	<p>SOCIÁLNÍ PRACOVNICE</p> <ul style="list-style-type: none"> - Nespokojený, až s poslední spokojení
<p>Jakto? Byly tam nějaké nesrovnalosti?</p>	
<p>No jako nebylo to úplně nějak vyhocený, ale nikdy mi teda v ničem nepomohly a takový to jako, když přijdou na šetření a přijdou za tím kloučkem, kterýho teda motivujete, že vůbec nikdo přijde, tak to není příjemný, že je chodí kontrolovat sociální pracovnice. Což běžným dětem, žádná bába do baráku prostě nechodí, že jo. Takže mu řeknete, že přijde a on se vás zeptá, musí sem? A vy mu řeknete, jo musí, tak mu říkám, pojd', upečeme paní třeba buchtu, snažila jsem se ho nějak motivovat. Přišla paní, řekla, že si nic nevezme, takže malej to dělal zbytečně. Vždy si vzala jen vodu.</p> <p>Přišlo mi, že jsou hrozně odtažitý, jako když už jdou k tomu dítěti domů, tak by i ten rozhovor šel navlíknout jinak než takhle, kdy si ho posadíjou a píšou si odpovědi na připravené otázky. Hrozně formální. Co je u Vás novýho a psala si jen odpovědi na to, co měla připravené, ale že by se nějak zajímala o dítě nebo si s ním uvolněně povídala to vůbec.</p> <p>A ptala se ho třeba, co v tom dětském domově, zas tak hrozný to nebylo ne a on říká no to teda bylo, nelíbilo se mi to tam, šikanovali mě ostatní děti.</p> <p>Říkal jí ty historiky a ona vlastně se ho snažila přesvědčit o tom, že to nebylo hrozný. Tak on jí tady něco vypráví a ona místo, aby se ho snažila pochopit nebo zjistila, že je nějaký problém, který je potřeba řešit, tak se naopak snažila převrátit na to, že se nic neděje.</p> <p>Až mi někdy přijde, že jsou někdy úplně takový zvláštní no. Furt se říká v zájmu dítěte, v zájmu dítěte a ve finále jednají úplně jinak.</p> <p>Myslím si, že by to měli dělat lidi, co to mají zájem a ne si to tam jít jen odškrtat.</p>	<p>PŘÍSTUP SOCIÁLNÍ PRACOVNICE</p> <ul style="list-style-type: none"> - Nepomohly - Zásah do soukromí - Nic si od kluka nevezme - Odtazitý, formální - Překrucování toho, co jim řekli - Proti zájmu dítěte - Jen odškrtat
<p>No tady asi hlavně hrozně záleží, na koho narazíte. Někdo je takový lidský, je to vše v uvolněné atmosféře, ale pak můžete narazit na člověka, který si drží odstup, jede čistě podle pravidel.</p>	

<p>No já to vidím i v tý práci, že na těch sociálních pracovnících jde vidět, že to některý vyloženě nebaví a jsou tam jen kvůli penězům. Přijdou, nevstoupí ani do tý herny a říkají, vyrostl co? A to je tak celý, možná mají pak větší čas samy na sebe, ale mě to přijde prostě proti srsti.</p>	<p>SOCIÁLNÍ PRACOVNICE</p> <ul style="list-style-type: none"> - Nebaví je to, kvůli penězům - Odměřený přístup - Vše co nejrychleji <p>Ostatní informace</p> <ul style="list-style-type: none"> - Hodnotí z praxe - Negativně
<p>To ano. A co se týče kontaktu s biologickým rodičem?</p>	
<p>No ta maminka tam tenkrát jezdila ještě, když byl v tom kojenečku, mohla s ním i ven, potom jezdila i do dětského domova a od té doby, co šel k nám, tak se vůbec neviděli, my jsme se stali i poručníci, protože tam byli rodiče zbaveni rodičovských práv, takže my jsme pak už byli poručníci i pěstouni.</p>	<p>KONTAKT S RODIČI</p> <ul style="list-style-type: none"> - Návštěvy v kojeneckém ústavu a v dětském domově - Po přesunu do pěstounské péče žádný kontakt - Zbavení rodičovských práv <p>Ostatní informace Poručníci i pěstouni</p>
<p>Takže jste to pak měli alespoň jednodušší, že jste je někde nemuseli nahánět, že jo.</p>	
<p>No právě přesně. A to nám ze začátku řekli, že můžeme čekat, že se ho budou snažit kontaktovat, budeme ho tam muset vozit, a to pro mě byla šílená představa. A potom řekli, že se často ozývají, když padnou klukovi 18, když jim končí spoření a tak, že to i z těch děčáků mají vyzorovaný, že prostě v těch 18 se najednou začnou ozývat. Oberou je o stavebka o spořka a zase zmizí.</p>	<p>KONTAKT S RODIČI</p> <ul style="list-style-type: none"> - Výstraha, že budou kontaktovat – bála se toho - Často se rodiče ozývají kolem 18. roku, vybírají stavební spoření, spořicí účty
<p>No tam je dobré, když si to před osmnácti všechno nechají zavinkulovat no, aby se jim k tomu nikdo nedostal.</p>	
<p>To určitě no. Všem to doporučuju. No ještě, že máme to poručnictví, nedovedu si představit, že bysme museli žádat o každý vycestování dítěte třeba jen na dovolenou, nebo když by se mu něco stalo.</p>	<p>KONTAKT S RODIČI</p> <ul style="list-style-type: none"> - Nedovedou si představit o vše žádat - Poručníci <p>SOUHLAS OD RODIČŮ</p> <ul style="list-style-type: none"> - Na dovolenou - Vycestování
<p>To jo no. Tomu úplně rozumím. A snahu setkat se s ním ta maminka třeba neměla?</p>	
<p>Ne, ne vůbec. To nikdy a ani on nikdy po ní nepídíl dlouho. Furt že ne, ale pak se to zlomilo někdy po těch 18, kdy začala taková ta rebélie, že nejsme rodiče, a že jsme mu zkazili život, a kdybychom ho radši nechali v tom děčáku, že jsme udělali líp a tak a že si najde tu mámu. Tak mu říkám tak hledej, my jsme mu celý život říkali, když budeš chtít, řekni, ale nehledej na vlastní triko, vždycky ti s tím radši pomůžem, než abys hledal dál. Tak samozřejmě, že jsem byla ráda, že ji nakonec nehledal.</p>	<p>KONTAKT S RODIČI</p> <ul style="list-style-type: none"> - Žádný - Nevyhledával - Až po 18. se ptal <p>PROBLÉMY S DÍTĚTEM</p> <ul style="list-style-type: none"> - Rebélie, vyčítání, výhrůžky

<p>No to byste asi měli ještě veselo. A myslíte si, že jsou pěstouni dostatečně finančně ohodnocení?</p>	
<p>No já nevím, jak jsou na tom ti na přechodnou dobu jako no.</p>	<p>FINANČNÍ OHODNOCENÍ</p> <ul style="list-style-type: none"> - Nezajímali se o to
<p>No to se zrovna teď řeší, že by měla být nějaká novela a měli by dostat přidáno.</p>	
<p>Já vůbec jako nevím, vzhledem k tomu, že někdo to má jako zaměstnání, tak asi jo no. Ale nám to bylo jedno, my to spíš brali jako zpříjemnění, že jsme ho měli jako za vlastního. A byli jsme spokojeni s tou odměnou. No jsou ale lidi, co nepracují, jsou na životním minimu a tu odměnu mají jako jediný příjem. Tak to je pak něco jinýho no.</p>	<p>FINANČNÍ OHODNOCENÍ</p> <ul style="list-style-type: none"> - Je jim jedno - Měli jako zpříjemnění - Dobré pro lidi co nepracují
<p>No ono to je hrozně individuální bych řekla.</p>	
<p>No to určitě no. Může to být lehce zneužitelný, vezmou si 3-4 děti, aby měli slušnou odměnu, dostanou auto a ty děti ve finále z toho nic nemají. A hrozně mi teda vadí ty poradní sbory – jak to pořád funguje na té bázi, že to přiřazují, aniž by ty lidi znali a na základě sympatií. A pak je pěstounem někdo, kdo si myslím, by vůbec pěstoun být neměl. A kde je ta záruka pak. Myslím si, že kdyby to fungovalo tak, že ty žadatelé se jdou podívat do děčáku nebo kojeňáku a tam přeskočí nějaká ta jiskra, tak by to bylo mnohem účinnější a úspěšnější.</p>	<p>FINANČNÍ OHODNOCENÍ</p> <ul style="list-style-type: none"> - Lehce zneužitelný <p>PROCES ZPROSTŘEDKOVÁNÍ</p> <ul style="list-style-type: none"> - Nedostatek v párování – poradní sbory - Lépe by fungovalo, kdyby se šli žadatelé sami podívat a vybrali by si dítě, kde přeskočila jiskra
<p>A co považujete na pěstounské péči na nejpodstatnější problém?</p>	
<p>Mě vadí školení, přístup sociálních pracovníků, celý proces, nefunguje to, jak by mělo. Všechno pro děti, přitom to tak není. Neříkám, že je to úplná katastrofa, ale jako taky žádná sláva. Hrozně malá informovanost.</p>	<p>NEJPODSTATNĚJŠÍ PROBLÉMY</p> <ul style="list-style-type: none"> - Vzdělávání - Přístup sociálních pracovníků – odměření - Nefunkční systém - Proti zájmu dítěte - Malá informovanost

Příloha C - Rozhovor 3 - pěstoun

<p>Jaká byla Vaše motivace k přijetí dítěte do pěstounské péče? Jak Vás ve Vašem rozhodnutí podporovali blízcí?</p>	
<p>Moje motivace byla si taková, že při svém minulém zaměstnání jsem pomáhala asi tři roky dlouhodobé pěstounce s třemi dětmi, a to mě hodně motivovalo. Viděla jsem, že to jsou děti, kterým pěstounská péče pomáhá, a že jim je to ku prospěchu. Říkala jsem si, že bych jim taky nějak chtěla pomoc a tak jsem se rozhodla pro pěstounskou péči. Okolí jsem vůbec neřešila, jenom mého syna. Ten byl už samostatný, ale podporoval moje rozhodnutí a chápal mě. Rozhodně mi to neměl za zlé.</p>	<p>MOTIVACE</p> <ul style="list-style-type: none"> - Minulé zaměstnání - Setkání s pěstouny - Pomoc druhým <p>PODPORA BLÍZKÝCH</p> <ul style="list-style-type: none"> - Okolí neřešila - Syn chápal a rozuměl
<p>A kde jste se o pěstounské péči dozvěděla? Odkud jste čerpala informace?</p>	
<p>No informace jsem se dozvěděla díky mé minulé práci, kdy jsem mohla sama pomáhat pěstounce a viděla jsem, jak to chodí. Takže od již schválených pěstounů. Samozřejmě jsem si, ale ještě něco musela zjistit.</p>	<p>INFORMACE</p> <ul style="list-style-type: none"> - Od schválených pěstounů - Z minulé práce
<p>Jak jste byli spokojeni s přístupem sociální pracovnice během podání žádosti? Podporovala Vás, informovala?</p>	
<p>Musím říct, že můj OSPOD byl teda hodně vstřícný a podporoval moji aktivitu a byli nadšení, že se o to zajímám. Doporučili mi i organizaci A kde jsem se hodně dozvěděla a mohla si ujasnit některé věci.</p>	<p>PODPORA SOCIÁLNÍ PRACOVNICE</p> <ul style="list-style-type: none"> - Vstřícnost - Ochota, nadšení - Podpora <p>INFORMACE</p> <ul style="list-style-type: none"> - Přes doporučenou organizaci - Ujasnění informací
<p>S jakými problémy jste se setkali v průběhu vyřizování žádosti o pěstounskou péči?</p>	
<p>Já jsem ani žádné problémy neměla pomalu, akorát mi teda v minulý práci nevycházeli vstříc a nechtěli mě ani pouštět na povinný vzdělávání. Což mi hodně vadilo.</p>	<p>PROBLÉMY SE VZDĚLÁNÍM Nechtěli uvolnit z práce</p>
<p>Jak jste byli spokojeni s přípravou? Dala Vám, co jste si představovali, pomohla Vám? Jak hodnotíte lektory?</p>	

<p>S přípravou jsem byla moc spokojená, dala mi to, co jsem potřebovala.. Hodně jsem se toho dozvěděla. A docela mě i připravila. S lektory jsem taky neměla žádný problém.</p>	<p>PŘÍPRAVA</p> <ul style="list-style-type: none"> - Pomoc - Získání informací - Klad - Lektoři v pohodě
<p>Jak dlouhá byla Vaše čekací doba?</p>	
<p>Asi tak, celá moje příprava byla asi dlouhá nějak rok. Dítě, který mi svěřili jako první bylo do dvou měsíců od přípravy. Takže největší dobu trvala ta příprava.</p>	<p>ČEKACÍ DOBA</p> <ul style="list-style-type: none"> - Rok příprava - 2 měsíce dítě
<p>Jaké bylo Vaše sžívání s dítětem, objevily se nějaké problémy?</p>	
<p>No začátek je vždycky těžký. Záleží vždy hrozně, co o dítěti víte, hlavně ze začátku se člověk ještě ani pořádně neorientoval. Ale vše mi bylo vysvětleno a organizace mě podporovala. Ale začátek byl určitě nejtěžší.</p>	<p>SŽIVÁNÍ</p> <ul style="list-style-type: none"> - Vždy těžké - Záleží na informacích - Začátek nejtěžší
<p>Kdo Vám pomáhá vyskytující problémy řešit?</p>	
<p>No pomáhá mi jak klíčová pracovnice, tak OSPOD dítěte. Mám na to, musím zaklepat, štěstí.</p>	<p>POMOC</p> <ul style="list-style-type: none"> - Klíčová sociální pracovnice - OSPOD
<p>Jak byste ohodnotili přístup doprovázející organizace či ospodu?</p>	
<p>Jak už jsem říkala, zatím jsem měla kliku. Moje klíčová pracovnice současné doprovodné organizace je úžasná a dost mi pomáhá. OSPOD také zatím vždy vyřešil moje dotazy nebo připomínky</p>	<p>DORPOVÁZEJÍCÍ ORGANIZACE, OSPOD</p> <ul style="list-style-type: none"> - Klika - Bez problému - Vše vyřeší - Pomoc
<p>Jak pohlížíte na povinnost vzdělávání?</p>	
<p>No, mě osobně to nevadí. Hodně využívám víkendové školení, kde si popovídám s ostatními pěstunkami a probere se nejenom povinné téma a je to o zkušenostech a praxi.</p>	<p>VZDĚLÁVÁNÍ</p> <ul style="list-style-type: none"> - Nevadí - Pozitivní pohled - Využití víkendových školení
<p>Jaké máte zkušenosti s kontaktem s biologickými rodiči?</p>	
<p>Bohužel mám od jednoho dítěte komplikovaný rodiče, muselo se přikročit k dohodě s OSPODem, aby jim domluvili, ale jinak biologická rodina druhého dítěte v rámci možností v pohodě. Žádný větší problém.</p>	<p>KONTAKT S BIOLOGICKÝMI RODIČI</p> <ul style="list-style-type: none"> - Jedni problémový, přes OSPOD domluva
<p>Myslíte si, že jsou pěstouni dostatečně finančně ohodnoceni?</p>	

Bohužel to je na dnešní dobu dost bídně hodnocené. Vše se zdražuje a náš plat je stále stejný. Všem ostatním se přidává, ale nám ne.	FINANČNÍ OHODNOCENÍ <ul style="list-style-type: none"> - Bídně hodnocené - Nezvyšuje se - Pořád stejné
Řešíte nyní nějaký problém?	
Momentálně nic neřeším, maximálně ten kontakt s biologickou rodinou.	AKTUÁLNÍ PROBLÉM <ul style="list-style-type: none"> - Biologická rodina
Který z problémů, se kterými jste se setkali, považujete za nejpodstatnější?	
No v poslední době je velký problém sehnat dítěti školku anebo lékaře. A jinak samozřejmě to finanční ohodnocení, což si myslím neodpovídá.	NEJPODSTATNĚJŠÍ PROBLÉMY <ul style="list-style-type: none"> - Školka - Lékař - Finance

Příloha D - Rozhovor 4 - pěstoun

<p>Jaká byla Vaše motivace k tomu, abyste přijala dítě do pěstounské péče?</p>	
<p>Já mám dvě své biologické děti takže. A jsem s nima sama, takže motivace nebyla jako uspokojit své biologické potřeby. Motivace, spíš byla pomoci. Jo pomoci někomu, kdo to potřebuje.</p>	<p>MOTIVACE</p> <ul style="list-style-type: none"> - Pomoc dítěti
<p>A podporovali vás v tomto rozhodnutí blízcí?</p>	
<p>Jo moje maminka, která bydlí hned vedle, mě v tom podporuje a třeba mi jako i hlídá holku a takhle.</p>	<p>PODPORA PŘI ROZHODNUTÍ</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ano - V mamince - Pomáhá hlídat
<p>A Vy jste říkala, že máte vlastně ještě svoje 2 děti tak, jak na to pohlíželi oni?</p>	
<p>Tak syn tomu už je teďka 21, ten není tak moc altruistický od přírody, ten to bral, jako že je to moje záležitost, když jsem se rozhodovala, tak končil na gymnáziu a chystal se na vysokou školu a chystal se pryč, takže se ho to až tak moc netýkalo.</p> <p>Dcera no tý je teď vlastně patnáct a je jenom o tři roky starší než pěstounská dcera. Tam to z počátku bylo super, že se i těšila na sestru. Ale potom po roce, kdy se u té pěstounské holky rozvinulo takové to problémové chování, jakoby ztratila trpělivost. Navíc u mé dcery nastoupila v té době silná puberta, když nastoupila na gymnázium, takže ta to psychicky, teda odskákala hodně.</p> <p>Jo byly tam problémy, vyvrcholilo to tím, že holky nemohly být ani v jednom pokoji spolu, musely se udělat stavební úpravy a podobně.</p>	<p>POHLED DĚTÍ</p> <ul style="list-style-type: none"> - Syn to bral - Dcera se těšila <p>PROBLÉMY</p> <ul style="list-style-type: none"> - Problémové chování dítěte - Neshody mezi dětmi – vyvrcholení, že každá jiný pokoj - Biologická dcera to psychicky odnesla
<p>A teď už se to zlepšilo?</p>	
<p>No trochu. Teďka na podzim to byl rok, co jsme to přestavili, takže je to teďka snad i trochu lepší. Ale kvůli kovidu jsou teď holky defakto celý den samy doma, takže to začíná být zase taková ponorka.</p>	<p>PROBLÉMY</p> <p>Už lepší</p> <p>Jak je koronavirová krize jsou doma spolu a začíná to zase skřípat</p>
<p>A kde jste se vůbec o možnosti pěstounské péče dozvěděla? Odkud jste čerpala informace?</p>	
<p>Já jsem vždycky byla nakloněná k náhradnímu rodičovství, ale myslela jsem si, že když jsem rozvedená, tak to je pro mě pasé.</p> <p>A potom vlastně jsem přišla o práci, měla jsem víc času, koukala jsem se na televizi a podobně a viděla jsem tam nějaký příběh dvou mužů, kteří měli v pěstounské péči děti jako samožadatelé, takže jsem se o to začala zajímat a jak jsem si našla práci, tak jsem hned požádala. Příprava a čekání trvalo 3 roky.</p>	<p>INFORMACE</p> <ul style="list-style-type: none"> - Z internetu - Z televize <p>ČEKACÍ DOBA</p> <ul style="list-style-type: none"> - 3 roky <p>Ostatní informace</p> <ul style="list-style-type: none"> - Myslela, že když je sama, nemá šanci - Vždy chtěla náhradní péči

<p>No a vlastně hodně jsem si toho dohledala na internetu.</p>	
<p>A jak jste byla spokojená s přístupem sociální pracovnice, když jste šla podat žádost? Řekla Vám všechno, informovala Vás a podporovala Vás v tom Vašem rozhodnutí?</p>	
<p>Já jsem až tak moc po informacích nešla, protože ty jsem si vlastně vyhledala z internetu a řekla bych, že jsem toho věděla víc, než ta moje příslušná sociální pracovnice tenkrát. A pořád jsem si říkala, že informace pak získám na tom školení. Ale nikdo mě od toho jako nezrazoval vyloženě, jako nemůžu říct, že bych se setkala s nějakým přístupem, jakože nejděte do toho, zkažíte si život a podobně.</p>	<p>INFORMACE</p> <ul style="list-style-type: none"> - Z internetu - Spoléhala i na přípravu <p>SOCIÁLNÍ INFORMACE</p> <ul style="list-style-type: none"> - Neznalá, paní, která žádala, věděla víc - Nikdo ji nezrazoval
<p>Takže během samotného vyřizování žádosti jste se s žádným problémem nesetkala?</p>	
<p>Ne, ne. Akorát s tím jako časovým problémem, že to trvalo všechno strašně dlouho.</p>	<p>PROBLÉMY BĚHEM VYŘIZOVÁNÍ</p> <ul style="list-style-type: none"> - Žádné - Časově dlouhé
<p>A jak jste byla spokojena s přípravou, dala Vám, to co jste si představovala? Pomohla Vám, a jak hodnotíte lektory?</p>	
<p>No příprava mě rozhodně nepřipravila na to, co přijde. Příprava byla velmi suchopádná, taková prostě nepřipravují pěstouny. Já jsem v té době byla velmi hladová po informacích, jako po informacích z první ruky tak říkají. Jako přečetla jsem literaturu, všechno možné i během toho čekání, kdy jsem byla po roku a půl schválená. A ještě jsem další rok a půl čekala na dítě. Ale tady na té přípravě jsem se nic nedozvěděla. Během té doby jsem četla všechno, co mi přišlo pod ruku, hlavně kolegů pěstounů nebo knihy, co napsali přímo pěstouni. Po těchto informacích jsem prahla. A lektori mi teda taky nic nepředali.</p>	<p>PŘÍPRAVA</p> <ul style="list-style-type: none"> - Vůbec nepřipravila - Suchopádná - Nespokojena, nic se nedozvěděla - Lektori taky negativně hodnoteni <p>INFORMACE</p> <ul style="list-style-type: none"> - Samovzdělávání během čekání na dítě - Četba knih pěstounů
<p>A takže jste říkala, že čekací doba celkově byla 3 roky od podání žádosti?</p>	
<p>No rok a půl trvalo, než jsem byla schválená a za další rok a půl mi konečně přidělili dítě. Nebo mohla jsem se seznámit se spisem dítěte. Ten rok a půl, co jsem byla schválená a čekala jsem na dítě, jsem prostě každý měsíc kontaktovala sociální pracovníci. No a pak mi teda půl roku před přidělením dítěte přidělili nějakou jinou pracovníci, abych je pořád neotravovala a ta je teda otravovala pak na kraji za mě asi. Takže nevím jestli, že mi konečně přidělili dítě bylo výsledkem tady toho nebo ne.</p>	<p>ČEKACÍ DOBA</p> <ul style="list-style-type: none"> - 3 roky - Uháněla sociální pracovnice <p>PROBLÉM PŘI VYŘIZOVÁNÍ</p> <ul style="list-style-type: none"> - Výběr nebyl moc šťastný - Stejně jméno jako biologická dcera - I psycholog řekl, že je to nešťastné <p>Ostatní informace</p> <ul style="list-style-type: none"> - Dochází k psychologovi s biologickou dcerou

<p>Nicméně výběr kraje nevím, na kolik byl jako šťastný. Navíc vybrali holku, která má stejné jméno jako moje biologická, takže i toto bylo dost nešťastné. Takže když jsem řešila s psychologem ty psychické problémy mé biologické dcera, tak mi psycholog, ke kterému jsem byla nucena s ní chodit, řekl, že je to naprosto nepřístupné, jaktože to mohl kraj dopustit, aby se holky jmenovaly stejně.</p>	
<p>No to jo no. Když to nejde ani v běžném životě.</p>	
<p>Takže z tohoto hlediska nevím, jestli ten výběr kraje, byl nešťastnější jako no.</p>	<p>VÝBĚR DÍTĚTE</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ne moc šťastný
<p>A takže to sžívání, když jste přijali dítě, bylo ze začátku bezproblémové a až pak postupem času vznikly problémy mezi holkami navzájem?</p>	
<p>Ano. Až to děvče vlastně prvně jakoby tu bylo na návštěvě, bálo se, že ji vrátíme, že musí zase do toho dětského domova. Ona byla prvně 8 let v biologické rodině a pak rok v ústavní péči. Takže ona si toho hodně opravdu hodně nese z tý biologický rodiny. Jo.</p>	<p>SŽIVÁNÍ DÍTĚTE</p> <ul style="list-style-type: none"> - Bála se, že ji vrátí - Špatné zkušenosti dítěte z biologické rodiny
<p>A kdo Vám pomáhá tyto problémy řešit?</p>	
<p>No ze začátku víceméně sama. Jo až potom mi doprovodka sehnala terapeutku, ke které jsme chodili. Ta potom s námi přestala spolupracovat, protože byla sama pěstounka a z časových důvodů to nezvládala. Pak jsme začali chodit ke klinické dětské psycholožce. Jo a od toho okamžiku, kdy vlastně mi ta doprovodka sehnala tu terapeutku a měla jsem se komu vypovídat, měla jsem to s kým řešit, tak se to mnohem zlepšilo. Jako fakt, protože ten první rok to bylo de facto všechno na mě samotné. Jo holky se mi rozpadaly. Moje biologická dcera se mi rozpadala. Toto dítě bylo velmi problémové a já jsem na to všechno byla prostě sama.</p>	<p>ŘEŠENÍ PROBLÉMU</p> <ul style="list-style-type: none"> - Nejdříve sama – děti měly psychické problémy – neměla s kým řešit - Následně doprovodná organizace sehnala terapeutku <p>TERAPIE, PSYCHOLOG</p> <ul style="list-style-type: none"> - Moc ji pomohl, měla se komu vypovídat - Nyní dochází ke klinické psycholožce
<p>A jak jste spokojena s doprovázející organizací?</p>	
<p>Jsem s ní velmi spokojena. Jsem s ní opravdu spokojená, vychází mi vstříc právě. Máme koordinátorku, která je zároveň i terapeutka a když máme problém, tak nám pomůže. Já ze začátku nevěděla, co po nich můžu chtít, s čím je můžu otravovat, bylo to takový rozpačitý a doprovodku jsem měla teda, až když proběhl ten soud. Což teda taky trvalo velmi dlouho. To seznamování OSPOD neustále protahoval a protahoval. Jo takže vlastně až potom jsem sehnala tu doprovodku, tak ta paní koordinátorka mi moc pomohla.</p>	<p>DOPROVÁZEJÍCÍ ORGANIZACE</p> <ul style="list-style-type: none"> - Spokojená - Podporují - Vychází vstříc - Ze začátku rozpačité – nevěděla, co po nich může chtít <p>PROBLÉMY PŘI ZPROSTŘEDKOVÁNÍ</p> <ul style="list-style-type: none"> - Protahování seznamování OSPODem

<p>Sice už není mojí klíčovou pracovníci, ale můžu ji kdykoli zavolat, doprovází mě třeba k OSPODu, když se řeší nějaký problém s biologickou rodinou a podobně.</p>	
<p>Takže vlastně, co se týče doprovázející organizace, tak to máte štěstí, ale co se týče OSPODu, tak tam, co jsem pochopila, to je trošku horší?</p>	
<p>No tam to bylo z počátku dost špatné jako no. My jsme se začali seznamovat, když to řeknu v listopadu. V září jsem byla seznámena se spisem, v říjnu jsem ji poprvé viděla a do listopadu pak jsem ji měla každý víkend, každé prázdniny. Ona chodila do třetí třídy, takže jsem ji nemohla mít každý den, navíc já jsem taky pracující, že jo. Takže každý víkend byla u nás, dítě bylo už dávno navázané, už mi říkalo mami a ptala se mě, kdy už tu bude napořád. Potom celý vánoční prázdniny tady byla, leden zase víkendy. Dítě v dětském domově brečelo, nechtěla tam být, chtěla být u nás jo.</p> <p>Potom mi v únoru dovolili, aby změnila školu, protože bylo pololetí a že přejde teda k nám a bude tu jako na dlouhodobé návštěvě, abych dokázala dobrou vůli, že to nedělám kvůli penězům. Jo takže takhle mi to bylo zdůvodněno, takže tu byla jakoby na dlouhodobém pobytu na návštěvě. Potom že mi dovolí až předběžné opatření. No a pak měl být vlastně soud, který se odročoval, z důvodu biologické matky, že je nemocná. To bylo někdy v dubnu a až kolem velikonoce se teprve řešilo předběžko a bylo schváleno.</p> <p>Takže de facto já jsem v té době už byla úplně finančně na dně. Jo protože mezitím se musely upravit třeba prostory, musel se upravit pokojík, nakoupit nábytek, teď dítě vlastně začalo chodit do nové školy, nemělo aktovku z dětského domova, nemělo absolutně použitelné oblečení. Sice měla plný pytel, ale bylo de facto nepoužitelné. A dítě, které bylo šikanováno v minulé škole, nemůžu poslat do školy v takovémhle oblečení. Dětský domov ji absolutně nevybavil, neměla ani tu aktovku, neměla pouzdro, samozřejmě nová škola takže nové učebnice. A to jsem de facto prostě všechno táhla ze svého platu. Já jsem v té době na tom byla finančně už opravdu hodně špatně.</p> <p>Takže mě pak podporovala rodina, protože bysme neměli co jíst. A když si vezmete, že vlastně od listopadu byla u mě každou možnou chvíli a až v dubnu vydalo předběžko a bylo v právní moc, tak jsem teprve mohla žádat nějaké peníze. Takže v květnu jsem pak dostala první</p>	<p>PROBLÉMY S OSPOD</p> <ul style="list-style-type: none"> - Špatné - Protahování - Dítě na dlouhodobé návštěvě, aby ukázala, že to nedělá kvůli penězům - Dítě brečelo, že chce být u nich <p>PROBLÉMY</p> <ul style="list-style-type: none"> - Dlouho trvalo, než byl soud - Zdravotní problémy- nemohla řešit, dokud neměla papír - Finanční problémy - Dítě nevybavené z dětského domova

<p>finance. Takže se to třičtvrtě roku táhlo a bylo to hrozný teda. Potom vlastně v květnu, relativně brzo proběhl soud definitivní a pak teprve jsem mohla řešit nějaké lékaře.</p> <p>Protože to dítě bylo údajně prej úplně zdravé podle dětskýho domova, nic neřešili, ale začly se projevovat takové různé, že špatně viděla, špatně slyšela, jedna nožka kratší se prokázala jo, pálení žáhy a podobně a to jsem prostě mohla všechno řešit až v momentě, kdy jsem měla nějaký papír, že to dítě ke mně patří. Takže dítě mi doma naříkalo, že ho páli žáha, že špatně vidí a a já jsem nemohla dělat vůbec nic.</p>	
<p>Tak to jste pak nakonec ještě měla štěstí, že ten soud druhý proběhl tak rychle.</p>	
<p>Rozšířeně pravomoce teda nemáme, protože maminka relativně spolupracuje s OSPODem. Takže všechno řeším přes OSPOD. Samozřejmě to ale hrozně trvá, protože já to pošlu OSPODu, OSPOD kontaktuje matku, až se s ní zkontaktuje, tak to spolu vypíší, pak mi to posílá OSPOD a podobně.</p>	<p>KONTAKT S RODIČI</p> <ul style="list-style-type: none"> - Přes OSPOD - Vše trvá
<p>A jak pohlížíte třeba na povinnost vzdělávání pěstounů?</p>	
<p>No pro mě teďkom mi to připadá jako celkem zbytečný. Já to беру jako za sebe, protože já třeba jsem samouk, vzdělávám se ráda, já čtu různé odborné literatury, studuji k tomu sociální práci navíc, takže jsem se začala i tímhle zabývat, takže mě to zajímá i z mého hlediska, takže si sama rozšiřuju své kompetence, když je nějaká zajímavá přednáška, tak se jdu na ni podívat.</p> <p>Přihlásím se sama, jsem samozřejmě ráda, když mi to doprovodka proplatí, ale sedět někde jenom proto, abych si nahnala nějaký hodiny, na přednášce, která mi prostě vůbec nic neřekne, mi přijde jako zbytečný. Jediný co bych brala a na tom jako klad je sdílení těch pěstounů, to je prospěšné, jinak nic. A hlavně se pořád opakují témata.</p>	<p>VZDĚLÁVÁNÍ</p> <ul style="list-style-type: none"> - Zbytečné - Setkání pěstounů klad - Opakující se témata - Odsezení
<p>No to jsem se právě chtěla zeptat, jestli je ve Vašem kraji dostatečná nabídka vzdělávání. A čeho využíváte?</p>	
<p>No v kovidové době ne. Ale ještě než byl kovid, tak jsme měli na podzim víkendovku a tam to teda bylo fajn, protože se tam věnovali i pěstounským dětem, bylo o ně postaráno. Jeli na velký výlet, bylo to na to sdílení těch pěstounů po večerech a podobně a jako byl tam i zajímavý program. Tak to se mi líbilo, ale ne také přednášky, na které musí, aby splnil hodiny. A chápu, že pro pěstouny, kteří jsou pěstouny dvacet let, tak jim to nemá asi už vůbec co nabídnout, že mají zkušeností daleko víc,</p>	<p>VZDĚLÁVÁNÍ</p> <ul style="list-style-type: none"> - V kovidové době ne - Víkendové semináře fajn - Ostatní zbytečnost - Pro pěstouny, kteří dělají dlouho úplně zbytečný - Lektori málo zkušeností z praxe

<p>než ten přednášející. I lektori prostě jen něco odmluví, ale chybí jim praxe.</p>	
<p>A jaký máte teda zkušenosti s kontaktem s biologickými rodiči? Schází se s nimi holčička?</p>	
<p>Schází se. Schází se, je to problém. Jako dokud se sháněla jen jako, no prostě ošpod to nějak nechce řešit, říkají, že je maminka relativně bezproblémová, fajn, že z psychologického hlediska by se to dítě nemělo vracet do toho prostředí, kde probíhalo to týrání. Mamka tohleto přestupuje, holku tam bere do toho bytu, je tam ještě i ten přítel, který ty děti týral vlastně. Pořád to řešíme, máme s tím velký problémy. Matka třeba slíbí kontakt, holka se těší, protože u té matky de facto 8 let žila, takže je to pro ni hodně blízká osob. Těší se, matka to zruší, že ji bolí noha nebo ruka, že musí do práce nebo něco. Neustále nějaký výmluvy, takže holka je z toho smutná jo. Nebo tam jde, nutí holku lhát, že s ní chodila po venku, přičemž holka je tak načichlá kouřem, že po venku s ní rozhodně nechodila a byla s ní v tom bytě. Takže máme tyhle problémy. Matka ji neustále kontaktuje mobilem, takže teď ji nemůžu držet úplně bez technologií, když mají distanční výuku. Takže přibyl facebook, kde ona kontaktuje širokou rodinu. Je to zoufalství, je to zoufalství.</p> <p>Je to vlastně, že první dva roky vůbec mobil neměla a bylo to bez problému, kontakty s rodinou probíhaly, já tma tu holku vodila jednou za měsíc třeba za matkou na ty dvě hodky, bylo to super. Takhle když ji teď de facto každý den kontaktuje, tak to jde psychicky s ní zase strašně zpátky. Pro mě je teda daleko lepší, když ji třeba dvakrát do měsíce zavolá, klidně s ní bude dvě hodiny kecat, než takhle, že ji pošle smajlíky. Ona se pak nemůže ukotvit v nové rodině, když je pořád v té staré. Jinak jako kontakty, co se týče biologické rodiny, ona má dva bratry v dětském domově, starší kluky než je ona. Je jim 14 a 16 a ty si beru v rámci hostitelky, takže s těma je v intenzivním kontaktu, na prázdniny tam jezdíme dohromady, takže tráví čas spolu často</p>	<p>KONTAKT S RODIČI</p> <ul style="list-style-type: none"> - Schází se - Schází se v prostředí, kde ji týrali - Vrací ji to psychicky zpět, OSPOD neřeší - Zklamaná, když se maminka vymluví - Hodně ovlivněna technologiemi - Kontaktuje rodinu přes facebook <p>Ostatní informace</p> <ul style="list-style-type: none"> - Schází se s bratry - Bratři jezdí k nim na hostitelskou péči - Jezdí spolu na dovolenou
<p>A se sourozenci tam žádný problém není?</p>	
<p>No z počátku mezi nima byl problémový vztah, protože mezi nima byl vztah rivality. Jo ještě z biologické rodiny a z toho děčáku, to taky moc nepřidalo, takže tam bylo potřeba vybudovat ten</p>	<p>VZTAH SE SOUROZENCI</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ze začátku problémový – rivalita – žalovala, dirigovala je - Nevyhledávala je - Nyní bez problému – jsou v kontaktu

<p>zdravý sourozenecký vztah, ještě se občas pohádají, ale teď už se mají rádi.</p> <p>Zprvu to bylo dost brutální, když se sešli, protože byla nejmladší, byla zvyklá na ně žalovat, byla zvyklá je neustále sekýrovat jo. Což jsem já na tady tu hru teda nepřistoupila, takže jako byla problémová. Ale potom se to po těch třech letech daleko zlepšilo. Já jsem ji dokonce přebírala z kraje a v tom spise bylo napsané, že bratry nevyhledává. Teďkom mají výborný vztah, píšou si přes messenger, volaj si, jo super. Myslím si, že je to dobré jako. Samozřejmě by taky potřebovali do pěstounky.</p>	
<p>A myslíte si, že jsou pěstouni dostatečně finančně ohodnocení?</p>	
<p>To si nemůže myslet nikdo, kdo má všech 5 pohromadě. Já pracuju, mám větší dítě, to byl taky důvod proč, jsem si nemohla vzít menší dítě, protože bych ho neuzivila. Nemohla jsem jít na mateřskou a nemohla jsem si dovolit přijít o práci. Proto jsem volila dítě, které už může chodit, alespoň do školky. A to jsem ještě měla takový ty růžový brýle, že jsem si představila fajn, tak budu s dítětem tak měsíc doma, pak půjde od školky.</p> <p>Ale ty děti jsou hodně problémové, vyžadují hodně intenzivní pozornost a podobně.</p> <p>Takže kdybych měla tak malé dítě, tak by do školky z počátku určitě chodit nemohlo. Do školy chodit musela, ale bylo to velice omezený, že jsem byla rozpolcená mezi tou prací a dítětem. Řešili jsme hlídání, družinu.</p> <p>A rozhodně nejsou dobře ohodnoceni, pěstoun by měl mít lepší peníze, je mi jasný, že nemůže mít nějaký horentní plat, ale kdyby třeba alespoň ten první rok byla nějaká mimořádná podpora, než se to dítě alespoň trochu stabilizuje. Jo, že by si ten první rok mohl třeba pěstoun dovolit pracovat na poloviční úvazek. Byl by klidnější, měl by víc času na to dítě. Protože samozřejmě dítě školou povinné nemůže být rok doma, musí chodit do školy. No a ten pěstoun, když je 8 hodin v práci, to dítě je v družině, v době, kdy by měl být co nejvíce s pěstounem a měl by se na něj navázat. Tak si myslím, že to finanční ohodnocení je tam totálně mizerné.</p>	<p>FINANČNÍ OHODNOCENÍ</p> <ul style="list-style-type: none"> - Špatné, mizerné - Volila by větší podporu v prvním roce PP <p>DĚTI V NRP</p> <ul style="list-style-type: none"> - Intenzivní pozornost - Hodně problémové
<p>A který z těch problémů, se kterými jste se setkala, považujete jako ten nejpodstatnější?</p>	
<p>No jako já jsem si vypíchla pravomoce biologických rodičů, že v podstatě biologický rodiče mají větší právo na to dítě. Ono se říká vše je v zájmu dítěte, ale v konečném důsledku to je vše v zájmu těch biologických rodičů. A potom</p>	<p>NEJPODSTATNĚJŠÍ PROBLÉMY</p> <ul style="list-style-type: none"> - Pravomoce biologických rodič – zdravotní péče, úřední věci - Finanční prostředky - Nedostatek psychologů

teda ty finanční prostředky., protože tím trpí také to dítě, celá rodina, když nemají dostatek peněz, protože těžko řeknu, ty už nic nedostaneš, protože na víc nemám.

Pravomoce rodičů – co se týče doktorů, úředních věcí nebo třeba, když tahají dítě zpátky do toho prostředí, tak je dítě pak rozpolcené a podobně.

Nebo třeba psychologové, najít vůbec nějakého psychologa je zoufalství, jsou tam navíc dlouhé čekací doby. Psychologická pomoc není dostatečná.

Potom ty finance hlavně z toho počátku, než to dítě se usadí.

Vztahy s vlastními dětmi. Ze vlastní zkušenosti bych do toho už šla, až by ti vlastní děti byli ještě starší. Mé biologické dceři bylo 12, přijímané dceři bylo 9, když přišla do rodiny a bylo to v tom nejbližším věku. Možná kdyby to bylo v té době, kdy jsem žádala, kdy bylo holce 8, kdy byla ještě ta malá holčička, tak by to bylo ještě před pubertou, hrály bys i třeba spolu víc a vznikl by lepší vztah. Jenže přišla v době, kdy moje biologická dcera už byla v pubertě, už byla slečna a ta malá holka devítiletá, která ještě byla v té době na úrovni dítěte, kdy si hrála ještě třeba na kočičku a pejska, tak holky byly psychicky každá úplně nikde jinde. A nesžily se spolu.

A teďkom jak v současné době je teda obrovský problém distanční výuka, protože jsem se snažila omezovat čas na počítači, na mobilu a teď je to vše pryč. Snažím se jí od toho odtrhnout. Bojím se, aby třeba nenarazila na facebooku na nějakýho pedofila, nenechá se kontrolovat, pochoduje s tím mobilem, se zapnutou kamerou po celým baráku, takže každý vidí, kde co máme. Tohle vidím jako obrovský problém současnosti a to je spojeno s distanční výukou.

- Vztahy pěstounského dítěte a vlastního
- Distanční výuka

Příloha E - Rozhovor 5 – pěstoun

<p>Jaká byla Vaše motivace k tomu, že jste se rozhodla jít do pěstounské péče?</p>	
<p>Tak těch bylo několik. První motivace taková nejhlavnější byla, že máme dceru 8 letou a nemohli jsme mít další děti, ze zdravotních důvodů, takže jsme přemýšleli, jestli zůstaneme jenom s jedním dítětem, nebo tu rodinu nějak rozšíříme, a tak jsme zvažovali téma Náhradní rodinné péče. Zvažovali jsme ho dlouho, už když jsme se snažili o další dítě a říkali jsme si, že to vyjde a tak. Pak když jsme měli definitivní stopku, tak jsme se rozhodli, že do toho půjdeme do té náhradní rodinné péče a teď jsme zvažovali, jestli adopci, nebo pěstounskou péči.</p> <p>Rozhodli jsme se, že mezi tím nechceme dělat rozdíly, chtěli jsme se prostě otevřít dítěti, které má k nám přijít jakoukoli formou ať už jako adopcí, nebo jako pěstounskou péči a byli jsme si vědomi, že ta pěstounská péče může být jen na nějakou dobu a může se vrátit k biologické rodině, ale prostě jsme věděli, že nějaká duše má k nám přijít a nechtěli jsme se svazovat nějakou formou.</p> <p>To jsme dost potom jako narazili u úřadu. A asi tak zhruba k motivaci.</p> <p>Jinak jsem studovala sociální práci kdysi moc se tomu nevěnuji, jenom tak okrajově, psala jsem třeba bakalářku na Potřebu lidí, co vstupují do domu na půl cesty, takže jsem se k tomu tématu vlastně jakoby vrátila asi po 15-ti letech, takže jsem k tomu měla vždycky vztah, ale nevěnovala jsem se tomu nějak profesně ale takhle se mi to v tom životním příběhu, jsem se k tomu vrátila.</p>	<p>MOTIVACE</p> <ul style="list-style-type: none"> - Nemohli mít děti, chtěli parťáka k dceři - Náhradní rodinnou péči zvažovali dlouho - Byli otevření jakékoli variantě – narazili u úřadu
<p>A jak vás ve vašem rozhodnutí podporovali blízcí, jak k tomu nahlíželi?</p>	
<p>Moc nepodporovali, protože si myslím, že ve společnosti je dost předsudků vůči dětem v náhradní rodinné péči, takže spíš jsme byli jako zrazovaný, v podstatě 99% lidí, nebo spíš 100% lidí nám v rodině říkalo, co blbneme, že máme být, že máme jedno své dítě a ať si uvědomíme, že to jsou problematické děti atd. A hlavně ať nepřivedeme cikánské dítě, a když jsme třeba s našima rodičema to řešili, tak nám říkali ať nepočítáme s tím, že nám budou takové nějaké dítě hlídat, že byly ty názory dost jako ostrý, ale my jsme jako, pro mě třeba bylo důležitý, abychom byli za jedno s manželem, takže aby to nebylo jako moje rozhodnutí, ale aby to bylo naše společné rozhodnutí, aby se v budoucnu nestávalo to,</p>	<p>PODPORA BLÍZKÝCH</p> <ul style="list-style-type: none"> - Vůbec žádná - Kvůli předsudkům – hlavně ne romské dítě - Děti v PP jsou problémové - Všichni je odrazovali - Nechtěli, aby do toho šli

<p>že mi třeba vmete do obličeje, kdybychom třeba měli nějaké problematické dítě, že to nebylo moje rozhodnutí a ať si to nějak řeším. Takže jsme se společně rozhodli a společně jsme si za tím stáli a společně jsme to rodičům vysvětlovali a stáli si za tím, že je to naše věc a naše rozhodnutí.</p>	
<p>A změnili teď po tom čase nějak pohled na to? Ještě to odsuzují, nebo se s tím nějak už smířili?</p>	
<p>Myslím si, že smířili, je to zatím takové opatrné, protože malého máme 2 měsíce, s tím, že ten první měsíc jsme nechtěli, aby nějaký návštěvy u nás byly, aby se u nás jakoby etabloval, ale určitě se názor změnil.</p> <p>Nemáme romské dítě, máme většinovýho etnika nebo jak se to říká, asi s romským dítětem by byl u nás větší problém, nějaké předsudky vůči romským dětem jsou u nás jakoby v obou rodinách, takže tam by to byl asi větší problém. Teď vidí normálního 5ti-letého kluka, který má sem tam větší, výraznější projevy emocí, to je asi tak všechno, co ho odlišuje od normálních dětí, jako v biologických rodinách.</p> <p>Myslím si že ty postoje změnili, ale třeba můj táta a máma, ti byli vcelku i otevřený, to jsem asi nezmínila, hlavní problém by byli rodiče mého partnera, ti měli veliké předsudky, moji rodiče mi asi taky říkali, že jako proč, že máme jednu dceru, že není pro to důvod, ale neodsuzovali, ale pak mi řekli, že se na další dítě těší, takže tam spíš byli jako že nevěděli, co přijde a tak dále, takový strach z neznámého, ale nijak to úplně neodsuzovali a jsou v pohodě, teď jsou rádi, že máme tu větší rodinu a rodiče manžela, ty už malého potkali několikrát, berou ho v pohodě, je vidět že ho tak jako pozorují jaký je, ale nejsou tam žádný negativní projevy nebo tak, je vidět, že se uklidnili, že ten strach z toho neznámého byl větší, než byla ta realita.</p>	<p>PODPORA BLÍZKÝCH</p> <ul style="list-style-type: none"> - První měsíc zakázané návštěvy - Názor změnili - Opatrní, pořad pozorují - Problém hlavně ze strany pána - Nesměli romské dítě
<p>Oni se právě takhle ti lidí bojí no.</p>	
<p>Je to hodně o tom strachu.</p>	<p>PODPORA BLÍZKÝCH</p> <ul style="list-style-type: none"> - Strach
<p>Ano je to nová situace</p>	
<p>Je to nová situace a společnosti ta náhradní rodinná péče je strašně jako blbě vykomunikovaná, zasazená, takže tam padne takový negativní obraz, všichni mají představu, že tam jsou jen problematické děti, co budou jen krást a budou ve výchovném ústavu a samozřejmě, že takové případy jsou, ale to se stává i u normálních dětí, v normálních</p>	<p>INFORMOVANOST</p> <ul style="list-style-type: none"> - Špatná informovanost společnosti - Předsudky vůči těmto dětem

<p>biologických rodinách že jo, ale že tady je k tomu blíž, ale to dítě si to zažilo, ale myslím si, že je úplně zbytečně ten negativní obraz veřejnosti vůči tady těmto dětem.</p>	
<p>Oni jsou pak i různé předsudky vůči třeba finančnímu ohodnocení, že si lidé myslí, že je to bůh ví jaký výdělek. A že to lidi dělají pro peníze a takhle a přitom to tak vůbec není.</p>	
<p>S tím jsem se já osobně jako nesetkala, já jsem otázku peněz vůbec neřešila, protože my jsme docela finančně zabezpečený, já podnikám a manžel pracuje ve firmě a jsme oba vysokoškoláci, my jsme se rozhodli jít do té náhradní rodinné péče až jsme měli jako třeba barák atd.</p> <p>A měli jsme jakože zabezpečenou i svojí dceru i kariéru svojí jsme měli nějakou rozjetou, já si to podnikání pořád držím u té pěstounské péči, takže pro mě otázka financí nebyla důležitá naopak já bych vůbec nepotřebovala za to mít jako odměnu, takže já se třeba těm diskuzím pro navýšení pěstounských příspěvků nepouštím, ani to jakoby nedementuju, protože chápu, že jsou rodiny, co jsou na tom závislí, že mají těch 5,6,10 dětí.</p> <p>To já třeba nejsem a nejsem ten tip a nemám v tom takové to naplnění, že bych se oklopovala 10 dětmi a brala jen ty pěstounské příplatky, takže já u toho normálně funguju a máme to jako dalšího člena rodiny a uvidíme na jak dlouhou dobu, takže mě to ty finance mívá. Jako že tuto otázku neřeším, tak se mi to v okolí nezrcadlí. Nikdo mi to nevyčetl, nikdo se mě na to neptal, jak jsme za to ohodnocení...</p>	<p>FINANČNÍ OHODNOCENÍ</p> <ul style="list-style-type: none"> - Nepotřebovala by - Sami jsou zabezpečení a šli do toho až potom, co měli domek, rozjetou kariéru - Nikdo si ani nemyslel, že by to dělala pro peníze - Nemá vyhrazený názor
<p>A jak na to pohlížela dcera, když jste se rozhodovali o tom, si takhle osvojit nebo vzít do pěstounské péče nějaké dítě, jak se na to dívala ona?</p>	
<p>Byl to asi delší proces, protože naše dcera byla na nás závislá, byla jedináček, takže ta její myšlenka, že přijde jakoby konkurent, když to tak řeknu, byla pro ní na začátku taková těžce snesitelná, jako že óóó vy se mi teď nebudete věnovat, ale sama si to potřebovala v té hlavičce srovnat a já jsem věděla, že ona je společenská a i ve škole chce být v družině, aby tam byla s těma kamarádkama a po škole zase chtěla být s těma sousedkama.</p> <p>Jo a ona prostě vyhledávala tu společnost těch dětí a já věděla, že to pro ní bude přínosný. Samozřejmě, nikdy to nevíte, dokud si to dítě</p>	<p>VLASTNÍ DCERA</p> <ul style="list-style-type: none"> - Prvně s tím bojovala - Bála se - Společenská – věděla, že ji to prospěje - Mají super vztah – zlepšil se díky ní - Sedlo si to <p>PŘÍPRAVA</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ptali se dcery, na rozdíly ve formách NRP - Moc se v tom psychologové rýpou

<p>nevezmete do té rodiny a nemusí vám to sednout. U nás to sedlo perfektně, za co jsem teda moc ráda a tohle žádný nejlepší psycholog prostě neodhadne jo... u nás si to sedlo supr a já jsem tak nějak instinktivně věděla, že to ona přijme a že to pro ni bude dobrý a věděla, že to pro ní je dobrý. Samozřejmě že za ty dva měsíce se najdou chvílky, kdy řekne že si s ním nechce hrát, že jí strká nebo jí bere hračky nebo něco takového, ale ve většině případech z nějakých 90% si hrajou společně, a ona je taková ochránitelka a hodně ho táhne nahoru, on se kvůli ní zlepšil ve všech směrech, takže dcera to přijala úplně skvěle i když na začátku se toho taky bála, né tak jako náhradní rodinné péče, jako toho, že jí přijde do rodiny někdo nový. Myslím že ty děti neřeší tak tu formu, třeba to, co po nás chtěli na té, jakoby ty přípravy i u toho psychologa, i ten psycholog, dcerce bylo tenkrát čerstvých 7 let, tak s ní strašně řešil, mě to přišlo úplně debilní, jestli ví rozdíl mezi pěstounskou péčí a adoptí, ona to teď nedokázala jako erudovaně vysvětlit, ona zná ty základní rozdíly a mě to prostě přišlo úplně debilní. Takže ty děti to vůbec neřeší, jestli to dítě se vám narodí, nebo jste si ho adoptovali, nebo je adoptovaný prostě má sourozence a s ním prostě žije a ty psychologové se v tom někdy úplně zbytečně babrají. Z mého pohledu.</p>	
<p>Takže informace jste získávala na základě svého vzdělání, co jste absolvovala dřív?</p>	
<p>Myslíte před vstupem do toho?</p>	
<p>Ano před tím, než jste se rozhodli, jestli teda ano nebo ne.</p>	
<p>Jojo takový nějaký background jsem měla ke vzdělání vysokoškolského, tak i jsem měla nějaký lidi co jsem měla kolem sebe, co byli pěstouni, i nějaký lidi co adoptovali dítě máme i jako rodinný příběh. Že moje sestra má jinýho tátu, nám to nebylo řečeno, zjistili jsme to sami až v dospělosti, že moje sestra je vlastně taky poloadoptovaná a věděla jsem, co to s ní způsobilo, my jsme to intuitivně věděli, i když nám to jakože neřekl, všichni to věděli v rodině a my jsme na to pak sami přišly a pak jsme to všem řekly, že to víme, že jsme našly všechny ty papíry kolem toho všechny. Tak to bylo takový zajímavý, že já jsem v rámci tady toho příběhu, že se musí mluvit s těma dětma jako upřímně, že oni to stejně vědí, že je jako nějaký tajemství</p>	<p>INFORMACE</p> <ul style="list-style-type: none"> - Na základě dřívějšího vzdělání - Od lidí pěstounů a osvojitelů

<p>Přesně tak, oni to poznají, když jim někdo lže.</p>	
<p>My jsme to se ségrou věděly, jenom jsme se o tom nebavily, že se děje něco divného u nás v rodině nějaká taková lež a obě jsme na sobě takhle nezávisle, jsme na to přišly, a pak jsme několik let potom si to sami zpracovávali v sobě tady tu informaci a pak jsme si to teprve řekli. Takže i tohle byly pro mě taková, jako, životní zkušenost že jsem věděla, že se to stává, že ty děti jsou adoptované nebo jsou v náhradní rodinné péči, ale je potřeba o tom komunikovat jo? Je vidět na mé ségře, že má s tím, nebo si myslím, problémy v podstatě do teď.</p> <p>Já jsem taková hovorná a ona je naopak taková uzavřená do sebe je to tak takový těžší, že si věci nepřipouští a tak a je možná škoda, kdyby se to s ní komunikovalo dřív, líp a mohla třeba poznat svého vlastního otce, tak by to třeba bylo jiný, ale bohužel, ona když se to potom dozvěděla někde ve 30ti a měla odvalu ho potom kontaktovat tak on už nežil. Takže ona už nemá možnost se s ním potkat a probrat to. Jako potkala se třeba s babičkou a tak a ten příběh se nějak takhle potom dozvěděla jo a myslím si, že jí to v životě pomohlo, ale prostě s tím otcem se už nemohla potkat, což je škoda. Kdyby nebylo takový debilní tajemství u nás v rodině a normálně se to komunikovalo, tak ten její životní příběh se mohl odehrávat úplně jinak a líp možná no...</p>	
<p>Když jste se rozhodli teda podat tu žádost, jak jste byli spokojeni s tou pracovníci, podporovala vás v tom, informovala vás o věcech, co vás čeká všechno? Byla tam nějaká ta podpora vůči tomu vašemu rozhodnutí?</p>	
<p>No tak jako vůbec ten proces je to nejtěžší na tom pěstounství.</p>	<p>PROCES ZPROSTŘEDKOVÁNÍ - Nejtěžší</p>
<p>Ono už jenom, jak je to dlouhý...</p>	
<p>My jsme tam přišli s manželem, tak tam byla nějaká, co měla ten obor státní péče, tady u nás v T, a tak tam byla paní, která byla asi jenom jako nějaká kolegyně, že to neřešila z plného pracovního úvazku, takže jen – jojo já o tom vím, ale kolegyně tady není, tak jako co potřebujete, my jsme řekli, že teda nějaký to dítě a že přemýšlíme že jestli z pěstounství nebo adopci, že v tom ještě nemáme jasno, že bychom chtěli obě ty formy zkusit a pak že se nějak vyprofilujeme, no a ona se ptala kolik Vám je let?</p> <p>Tak já jsem řekla třeba 37, manželovi bylo 39 tehdy nám bylo, a ona No to už je takový jako</p>	<p>SOCIÁLNÍ PRACOVNICE - Zástup - Odcházeli zklamaní – řekli jim, že už jsou staří</p>

<p>za pět dvanáct no... jako z té první schůzky jsme odcházeli takový otrávený protože už jsme starý, ve 37-mi letech už jste starý, nebo vám dají najevo že jste stará, přitom kolikrát prvorodičky jsou ve 40-ti letech, takže to první bylo takový odrazení, takový jako “aha, tak to jsem to měla asi řešit dřív“, jenomže ono to musí nějak dozrát že jo, v člověku to rozhodnutí, myslím že v člověku to není takový... Prostě to musí dozrát.</p>	
<p>I z hlediska té malé že ano?</p>	
<p>Ano z hlediska té malé, samozřejmě. Další co nás tak jako našvalo jo, se ptala na tu motivaci, tak jsme odříkali ten náš příběh a říkali jsme, že chceme pomoci nějakému dítěti. Proto chceme jít i do té pěstounky, máme tu jednu dceru, tak jsme si splnili tu rodičovskou, naplnění nějakých těch našich potřeb, tak si i myslíme, že bychom byli vhodní pěstouni, že dáme těm bezdětný prostě možnost pro ty adoptované, že jich je míň a to jsme se potom v procesu dozvěděli, že to tak je, že se čeká roky na ty osvojované děti a někdy i dýl jo, tak nám dávalo smysl jít do té pěstounky a pomoci nějakému dítěti, který je někde v domově a to dceru už jako máme a ona nás od toho jako hrozně odrazovala, když říkala “jo pomoci dítěti, to je prosím vás jako naivní” jako že my jsme jako naivní v tom, že do toho jdeme s potřebou pomoci jako nějakému dítěti. Takže to jsem se v sobě tak nějak taky jakoby sekla, už jsem potom dál nesdělovala tuhle tu motivaci, což zase se ukázalo o těch psychologických testů, že vlastně je ta naše motivace více osvojitelská, takže jeden člověk se vám vysměje, že to děláte kvůli motivaci pomoci druhým dětem a druhý člověk vás zase posuzuje, ale vy to neděláte kvůli motivaci pomoci dalším dětem, ale děláte to kvůli sobě zvětšit si rodinu, což znamená, že máte jakoby osvojitelskou motivaci a nejste vhodní pěstouni. Že to bylo takový zvláštní, že tam potkáte různý lidi, který k tomu mají různý přístup a je to takový zvláštní. Takže ta paní na tý sociálce byla taková, tak jsme z toho odcházeli takový jako takový nalomený, otrávený jako. No ne jako že, my jsme si za tím stáli, my jsme věděli, že do toho jdeme, ale rozhodně nás nemotivovala do toho jít, spíš nás demotivovala. No pak jsme si domluvili schůzku s tou paní, co o tom jakoby věděla a s tou jsme seděli tak nějak hodinu a tak nějak jsme se ptali, ale cítili jsme, že už tam za ní někdo chodil jo a že jí tam někdo chodil na další schůzku a my</p>	<p>PROCES ZPROSTŘEDKOVÁNÍ</p> <ul style="list-style-type: none"> - Vhodní osvojitelé, ale ne pěstouni - Protichůdné názory - Sociální pracovníce se jim vysmála, že chtějí pomoci dítěti, že jsou naivní, bylo znát, že ji otravují, byli zklamaní - demotivace

<p>jsme cítili, že už jako zdržujeme a ona měla ty otázky, jestli ještě něco potřebujeme, né přímo nám dávala najevo, že ať si to sami nastudujeme, když potřebujeme nějaký informace, dala nám formulář, že jo no a tak</p>	
<p>A jak jste byli spokojení s tou samotnou přípravou, připravila vás na tu situaci toho přijetí nového dítěte? Pomohla Vám?</p>	
<p>Myslím si, že jako hodnotím tu přípravu dobře a co na ní nehodnotím dobře, tak byl psycholog, co nás měl připravit na ty psychotesty, on vedl i tu přípravu jo, takže já jsem se necítila moc komfortně v tom, že on si pořád imrvére cokoli kdo řekl, tak si on zapisoval. A on nás pořád psychologicky, místo toho, abychom se mohli učit, co nás tam vlastně čeká, tak on nás neustále psychologicky prověřoval. A já jsem takovej člověk zvidavej.</p> <p>Já jsem studovala tu sociální práci, já už jsem pár informací měla a zajímaly mě už jako pod povrchem, když to tak řeknu jo, jsem se různě ptala na projevy a jak to řešit, nebyla jsem člověk, co si to tam šel odsedět, ale chtěla jsem to využít ten čas.</p> <p>A on už nám kolikrát dával najevo, že se moc ptáme, že nedáváme příležitost těm ostatním lidem, co tam jen sedí a taky by se třeba chtěli projevovat a tak to mě potom z toho taky mrzelo, že si nemyslím, že jsme nedávali příležitost jiným lidem, ale on se zeptal, jestli jsou nějaké dotazy, teď 10 sekund ticho, jako dala jsem příležitost i ostatním, nikdo se neptal, tak říkám, že já bych se ještě chtěla zeptat na to to to...</p> <p>a nebyly to si myslím žádný nepříjemný dotazy, že bych ho chtěla konfrontovat, prostě dotazy týkající se této sféry že jo, vás to prostě zajímá co vás čeká jo, tak nám to pak bylo vyčteno, že bychom neměli být tak aktivní, tak to mi přišlo takový jako hustý no, když ještě tam člověk od toho je.</p>	<p>PŘÍPRAVA</p> <ul style="list-style-type: none"> - Kladná - Nedostatek – psycholog – zapisoval si během přípravy vše, co řekli – místo aby učil, tak rozebíral – vadil mu, že byli aktivní, moc se ptali
<p>Právě, máte přípravu, abyste se připravila na nějaké ty věci, co vás zajímají.</p>	
<p>Přesně, máte psychologa a ten to bral, že už my o vás ten psychologický obraz máme, ale potřebujeme ho zjistit i o těch druhých lidech. Ale v tom přece není příprava... Tak jsem si říkala, co se to tady odehrává? My jsme jako v nějakým dalším psycho testu nebo co? Takže to mi přišlo jako úplně debilní. Ale ty informace když vezmu, tak si myslím, že to bylo dobrý. My tady na tý vysočině vedeme tu metodiku pride, takže tam berou tu citovou deprivaci, ty ztráty, takže jsme si mohli</p>	<p>PŘÍPRAVA</p> <ul style="list-style-type: none"> - Informace dobrý - Metodika pride - Zvědomení informací - Ale stejně neví člověk, jak pracovat - Dá základ, ale neřekne, jak situaci řešit

<p>hodně ty věci zvědomnit, co si ty děti prožívají, ale stejně to bylo strašně teoretický, že teď když to vezmu do té praxe, tak se stýkáte s věcmi, které ty děti dělají, a vy nevíte, jak na to reagovat, protože ty projevy jsou jiný, než u biologických rodin a jste odkázaná na to se stejně sebevzdělávat.</p> <p>Takže ta příprava, dá vám jakoby nějaký ten základ, ale pokud nejste právě ten člověk jako my dva, nebo spíš já, manžel je takovej, že já mu pak předávám ty informace, že se fakt jako hodně vzdělávám a učím a chci to dělat správně, tak si myslím, že spousta pěstounů může jakoby chybovat v té pěstounské péči a mít špatnej přístup k těm dětem, protože ta příprava vás na to nepřipraví na ty konkrétní situace. Ona vám řekne ano, ty děti mají mít nějakou citovou deprivaci, jak se to teda projevuje, třeba sebepoškozování, tam jste z toho takový celý rozdivočelý, co se to všechno dozvídáte, ale nikdo vám neřekne jak to řešit. Když se to dítě sebepoškozuje, tak co mám teda dělat? Tak to tam třeba prostě nepadalo tyhle ty věci. To mě mrzí no.</p>	
<p>Ale za mě určitě lepší nějaká příprava, než žádná. Ale že bych si dovedla představit, že by tam byli odborníci.</p> <p>Jako my jsme tam měli toho psychologa, který vlastně není zkušený pěstoun, jakoby nezná to, jenom ty lidi prověřuje, takže jenom takový ten teoretik a k sobě měl ženskou jakoby pěstounku, ta měla strašně malou příležitost něco říct. On to tam vedl a ona sem tam něco doplnila, takže mě strašně zajímaly ty její názory, ty její zkušenosti, ale měla hrozně málo prostoru. Určitě příprava super, ale dovedla bych si představit, že by tam byli nějaký ty s těma dětma, jak to člověk třeba prožívá a jak je potřeba reagovat.</p>	<p>PŘÍPRAVA</p> <ul style="list-style-type: none"> - Dovedla by si představit lepší - Odborníci, kteří znají teorii, ale praxi ne - Klad je přítomnost už pěstounů, kteří vykonávají péči – ale nedostatek prostoru pro vyjádření - Lepší témata
<p>A jaká byla časová doba, než jste byli zařazení a než jste dostali nějaké to dítě, pro které jste byli vyhodnoceni jako vhodní?</p>	
<p>U nás to bylo takový složitý. My jsme měli roční proces od podání žádosti, od psychotestů a příprava, to docela rychle na sebe navazovalo. Tak to byl asi rok, na kraji nás neschválili, na kraji nás schválili jako osvojitele, řekli nám, že jsme podezřelí, že chceme obě ty formy a řekli nám, že ta naše motivace je teda osvojitelská a že naše dcera je ještě mladá v 7-mi letech a že by neunesla, kdyby to dítě, kdyžtak odešlo z té rodiny, takže nás jako pěstouny neschválili. Takže my jsme se odvolávali, vlastně teď jsme ještě v odvolávacím procesu, už víc než rok, nikdo</p>	<p>ČEKACÍ DOBA</p> <ul style="list-style-type: none"> - Rok od podání žádosti, psychotestů a přípravy <p>Ostatní informace</p> <ul style="list-style-type: none"> - Na kraji neschválili - Řekli, že by byli vhodní osvojitelé - Že jsou podezřelý, že by chtěli obě varianty - Dcera ještě mladá, na to aby přijala další dítě - Odvolání - Pro chlapečka se dostali svou cestou – zjistili, že někdo to udělal podobně

<p>se nám jako nezval, jenom kraj nám napsal po půl roce, že tam tu naši žádost mají a že naše odvolání vysý na MPSV, no a my jsme se na toho našeho chlapečka dostali svojí vlastní cestou. Že jsem se dozvěděla o kamarádce, která je pěstounka, ta od kamarádky a prostě přes X lidí a bla bla bla...</p> <p>Tak jsem se s ní sešla a zjistila jsem, že ona s tím svým chlapečkem, že jí to taky neschválili, že jí řekli, že ta jejich rodina je z toho vyčerpaná, že mají těch dětí jako hodně. To byla taková ta pěstounka, co má 4 svý děti a třeba 3 v pěstounce. Některý ty svý děti už má třeba větší, tak jí řekli, že už jsou moc veliký, že jí další žádný dítě nedají. A ona se nakontovala na nějaký dítě z děčáku a stýkala se s ním a pak si požádala o svěření na soud.</p> <p>Tak my jsme se takovou nějakou podobnou cestou dostali k tomu chlapečkovi.</p> <p>Takže my jsme vlastně neschválení pěstouni do teď. Což je na tom nejtípnější</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Dosud jsou na kraji neschválení
<p>A takže jste si ho potom brali z dětského domova?</p>	
<p>My od přechodný pěstounky. My jsme se dozvěděli o chlapečkovi, který byl u přechodný pěstounky, už nevím, jak to vzniklo, asi jak je ta skupina “pěstouni, pěstounky”, tak jestli ta přechodná pěstounka napsala, protože ona už ho měla rok a půl, tak jí bylo řečeno, proč pro něho nejsou žádní pěstouni a že půjde do domova. A že dokonce, což je výjimka u nás, tak na tom jejich kraji pardubickým jí ta vedoucí kraje říkala, že ty pěstouni nejsou, ať sama vyvine iniciativu. Takže ona na základě jejího popudu, což je nestandardní, tak se zkontaktovala s ženskou z našeho kraje a slovo dalo slovo a já se tak obávala, že chceme dítě a není nám to dovoleno, nebudeme čekat dva roky, než se věci pohnou,. Tak jsme na sebe dostali kontakt, začali jsme se s ním stýkat a byli jsme nervní, jestli nám ho svěří, ale dopadlo to dobře, takže...</p>	<p>NALEZENÍ DÍTĚTE</p> <ul style="list-style-type: none"> - Na facebooku přes přechodnou pěstounku - Nedostatek pěstounů - Navázání spolupráce s krajem – sociální pracovnice pomáhala
<p>A jaké bylo vaše sžívání s vaším dítětem, s kloučkem jsem pochopila, objevily se nějaké problémy?</p>	
<p>Tak my jsme se s ním nějaký dva měsíce před tím stýkali, víkendy, nebo jednou za 14 dní, což si myslím, že bylo dobře, že jsme se ty dva měsíce, tak jako oťukávali, pak bylo vidět, že se na nás navázal, když odjížděl tak brečel atd, a bylo na něm samotný vidět, že by k nám rád šel, že to bylo i na jeho popud a nemyslím si, že by byla nějaká vyhrocená fáze.</p> <p>Na začátku byl úplně zlatý a pak se postupně otrkává a má takové ty chci a nechci a jiné</p>	<p>SŽÍVÁNÍ S DÍTĚTEM</p> <ul style="list-style-type: none"> - Stýkali se předtím, brali si ho na víkendy - Navázal se na ně ještě před tím, než jim ho svěřili - Prvně zlatý, teď zkouší, co může, má tendence, chci, nechci

drobné věci co s ním řešíme. Snažím se i já nedělat zbytečně nějaké chyby, abych jeho nestresovala nebo něco.	
A kdo Vám se vším pomáhá?	
Tak hodně jsem toho nastudovala a přečetla, budování osobního pouta a další, co my hodně daly, že ta výchova musí být trošku přísná, my jsme rodina spíše liberální, jsme takový hodně otevřený, tady jsme zjistili, že musíme hodně brát na ta pravidla, když říká, třeba jednou chci a pak třikrát nechci, tak se ho snažíme utvrdit v tom prvním rozhodnutí, že si nebude vymýšlet atd. Nevím, jestli to dělám dobře, ale snažím se. Snažíme se bavit i o jeho rodičích, tak povídá, že zůstával doma sám s bráškou, od pátku do neděle, nechali je rodiče samotný doma přes víkend a sami šli někam asi chlastat jo.	POMOC - Sama z literatury Ostatní informace - Musí nastavit pravidla - Snaží se, aby si uvědomil hranice - Bavíme se o rodičích – zůstával sám doma s bráškou, když rodiče chlastali celý víkend
A kde má teda teď toho sourozence?	
No to je podle mě prostě zásadní chyba, kterou úřady udělaly, oni je prostě roztrhly. Ona je jejich máma dovedla na sociálku, že už se o ně nemůže starat a oni je rozdělili, dali každého jiný přechodný pěstounce hotovo. My se sice stýkáme s tím bráškou, ale tohle je to na prd. Celý život byl na toho svého staršího brášku fixovaný a teď je rozdělili. Na druhou stranu je to dobrý vůči naší dceři. Toho svého staršího brácha si udělal z naší dcery, takže v ní teď vidí tu oporu, poslouchá jí, hraje si s ní, atd. Snažíme se s bráškou stýkat, ale taky to nejde pořad, tak je to takový na prd.	RODINA - Oddělení sourozenců – chyba úřadů - Stýká se s bráškou, měl v něm ochránce - Nyní brášku vidí v dceři respondentky - Máma odvedla na sociálku děti – nedokázala se postarat
A jak jste spokojená s doprovázející organizací?	
Mám doprovázející organizaci DR. A jsem s nima spokojená.	SPOKOJENOST S DOPROVÁZEJÍCÍ ORGANIZACÍ - Ano
A řešíte s nimi problémy?	
Jo taky. Ale byla jsem i v jedné skupině na facebooku spokojená. Teď už ne. Každý každému se snaží až příliš radit, na něco se člověk třeba zeptá a během chvíle tam má 10 odpovědí, že dělá vlastně všechno špatně... Už tam pomali přestávám chodit, protože tohle se mi nelíbí. To se raději sejdou se dvěma pěstounama a třeba pak nějakým psychologem a budu to řešit s nima, nějaké problémy a né takhle. Pomáhá mi i se bavit se svými kamarádkama, co oni řeší se svými dětma, co mají za problémy...	PODPORA - Na facebookové skupině – nyní už ne - S pěstounama - S psychologem - S kamarádkami
Jak pohlížíte teda na povinnost vzdělávání?	

<p>Tak mě bylo spíše řečeno, že se musím krotit. Já to mám v sobě přirozeně, ale chápu, že to musí být nějak nastavený. Ale zase kdo se chce vzdělávat, ten se vzdělávat bude a kdo ne, ten ne.</p>	<p>VZDĚLÁVÁNÍ</p> <ul style="list-style-type: none"> - Musí se krotit - Chce se vzdělávat
<p>Co jsem právě četla, tak hodně pěstounů to právě odsuzuje, že nemá čas se ještě vzdělávat a studovat někde něco. I když si myslím, že je to ku prospěchu se něco dozvědět.</p>	
<p>Tak i když já mám vystudovanou sociální školu a snažím se vzdělávat dál a mám nějaký rodičovský zkušenosti, tak si rozhodně nemyslím, že dělám všechno dobře. Proto se chci dál více vzdělávat a stýkat se s ostatními pěstounama a zjišťovat jak oni to dělají, jaký metody fungují, nefungují. Vidím to jako nekonečný proces seberozvojení , dělám to hlavně pro toho kluka, chci, aby se měl dobře a to bez toho vzdělávání, to je prostě klíčová věc.</p> <p>A hlavně si můžeme vybrat sami, že ano, co nás zajímá.</p> <p>Ano to je úplně luxusní, oni tam mají nějaké online semináře, člověk si může vybrat nějaké knížky, jako naprostá spokojenost tady v tomhle tom.</p> <p>Nevím no jak to nastavit jinak, protože jak říkám, někteří si to tam jenom odsedí, co si pamatují z té přípravy, co jsme měli, tak opravdu půlka lidí si to tam šla jen odsedět. Vůbec je nezajímají ty informace. Tak to je potom všechno k ničemu, že jo.</p>	<p>VZDĚLÁVÁNÍ</p> <ul style="list-style-type: none"> - Vystudovanou sociální školu - Chce se vzdělávat - Klíčová věc - Chce kvůli klukovi, aby s ním dobře pracovala - Vlastní výběr - Spokojenost s nabídkou - Hodně lidí si to jde jen odsedět – pak k ničemu
<p>A jaký máte zkušenosti s kontaktem s biologickými rodiči? Setkali jste se s nimi někdy nebo angažovali se?</p>	
<p>Tak my jsme se s nima setkali jenom jednou, to tatínek nemohl, že musel být v práci, tak jsme se setkali s maminkou, proběhlo to všechno v pohodě, bylo to to první setkání a nechtěli jsme do toho montovat malýho, měli jsme ho krátce v tu dobu, myslím jen měsíc doma, tak jsme to nechtěli moc řešit, takže jsme se sešli s maminkou a řekli jsme si takové ty organizační věci, jak se budeme stýkat a tak, takže k tomu nedokážu moc říct.</p> <p>Jako mám z nich dobrý pocit, hlavně v tom, že nám nebudou dělat problémy. Naštěstí tohle máme asi dobrý, i když tam je nějaké riziko, oni mají 4 děti a všichni jsou mimo domov, v děčáku je ten první kluk a zbylí jsou teď u pěstounů a oni o tom ani nijak nepřemýšlí, takže se vyjádřili, že až si srovnají ty své problémy, exekuce třeba jo, taková ta klasika,</p>	<p>KONTAKT S BIOLOGICKÝM RODIČEM</p> <ul style="list-style-type: none"> - Jednou se setkali bez malého - Komunikace dobrá - Domluvili se na pravidlech – 4x setkání za rok, komunikace přes email - Žádná komunikace přes telefon, messenger nebo tak - Údajně by chtěli kluka zpátky, doufá, že se to nestane - Udělali na něm neplech – nechce, aby se kluk vrátil zpět v psychice - Jinak docela dobrý pocit - Od ostatních pěstounek si nechala poradit, matka prý nedodrží schůzky a pravidla - S dcerou pěstounky skvělý vztah

<p>tak by si jako asi chtěli toho našeho chlapečka vzít, je nejmladší, i když ho teď neviděli přes rok...</p> <p>I když si říkám, že oni na něm udělali takové neplechý a teď když je u něj vše dobrý, tak bych jim ho měla vrátit? To ani omylem, takže s tím musím tak nějak bojovat. Samozřejmě na to právo mají, ale udělám vše pro to, aby se to neuskutečnilo. Jako né z pocitu nějakýho mýho ega, ale proto, že mám dítě a nechci ho dát, i když pomáhám jen vychovávat to dítě, ale vím, co oni na něm udělali, co na něm napáchali. A kolik my jsme na něm udělali práce, hlavně tak z té psychologické stránky a co všechno se za ty dva měsíce naučil i dcera je z téhle stránky skvělá.</p> <p>Kdyby oni teď tak jako neuváženě řekli, tak my si ho vezmeme zpět, tak oni ho nebudou vůbec zvládat a on se dostane zase zpět dolů úplně ve všem, tak by mi to přišlo hrozně líto. Ale to jsou takový myšlenkový úvahy, který mě tam tak nějak omezují. Samozřejmě mám z toho strach, ale ta komunikace s tou mámou byla dobrá, nebo takhle, my jsme se domluvili, že jí jednou za měsíc pošlu email, tak na 4 setkání za rok, oni tím že ty starší děti u pěstounů mají, tak jsou na to zvyklí, říkala, jak si to řekneme, tak tak to bude, já jsem si jí nechtěla připustit k tělu, nějaký volání, messengery nebo jiné. To jsem si nechala poradit od jiné přechodné pěstounky, co mají v pěstounství její starší sourozence, protože ona je taková nevyzpytatelná ta máma, řekne si, že mu zavolá, že s ním chce teď mluvit, narušuje program, nedomlouvá se na schůzkách, když nějaká je, tak tam nepřijde.</p> <p>Takže prostě to jsem řekla, že tohle neakceptuju. Tak jsme se domluvili na emailové komunikaci, na schůzkách tak 4 ročně, i když email když jsem jí poslala, tak je zatím bez odpovědi, tak jsem to řešila s tou sociální pracovníci, tak že prý ztratila přístup k emailu nebo co. Máme se jako potkat někdy únor, březen, ale moc v to nevěřím...</p>	
<p>No to jsem zrovna včera četla na jedné stránce, že tam byl příspěvek, zda se vůbec může dostat dítě nazpět do biologické rodiny a samozřejmě jako může, ale většinou tam všichni psali, že se to nestává, protože vidí, kolik toho na tom dítěti napáchali a právě chtějí zabránit tomu, aby to dítě do toho znovu spadlo no.</p>	
<p>Ano,ano. Záleží to potom na soudci no, jestli je rozumněj nebo ne a věřím, že v tom našem</p>	<p>PROBLÉMY - Záleží, na koho narazíte</p>

<p>případě, když jsou všechny děti mimo rodinu, ta matka sama tam ty děti dovedla na tu sociálku, že jej nezvládá ty děti jo.</p> <p>Ona je totálně takový submisivní typ, taková jako asi hodná ženská ovládaná tím chlapem, který je agresor a ona prostě ty děti, protože oni ji tam skákali totálně po hlavě a ona do toho asi ten chlast a tady ty věci jo.</p> <p>No tak nevím no, jako absolutně to není vhodný prostředí pro něj a on má tu diagnózu tý citový deprivace, takže si říkám, snad kdyby došlo jako na to, že prostě, tak by se to muselo nějak prošetřovat, že prostě jestli jsou vůbec schopni to dítě vychovávat jo. Takže uvidíme. To je prostě otevřená budoucnost, že jo, u nás všech pěstounů taková, ale co jsem slyšela tak 4% dětí se vrací takže. Tak uvidíme.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - 4% dětí se vrací do rodin <p>RODINA</p> <ul style="list-style-type: none"> - Děti všechny odebrány – nezvládala péči - Matka submisivní typ, alkohol - Přítel agresor - Nevhodné prostředí pro děti
<p>Tak budu držet palce, ať Vám to dopadne dobře.</p>	
<p>No uvidíme. Dopadne to tak, jak to dopadnout má, se snažím tady tím uklidňovat.</p>	
<p>No myslím, že už jste si toho užili až, až těch peripetií.</p>	
<p>To jo no no.</p>	
<p>A který teda z těch problémů, se kterými jste se setkala, považujete za ten nejpodstatnější?</p>	
<p>Systém, náraz na systém. Přijdete tam s nějakou ideou pomoc dítěti a prostě jste tam za pitomce jo, který prostě musí plnit mraky věcí a je prošetřovanej, vyšetřovanej. Všechno co řeknete, může být použito proti Vám, je to prostě divně, strašně divně postavený.</p> <p>I to jak nás vlastně neschválili a nebyl tam přitom žádný pádný argument, ten systém mi prostě vadí no. A to že je to odvolání a není žádný termín, do kdy se Vám musí oni ozvat zpět.</p> <p>Když půjdete na katastr, tak máte měsíc na to, nebo oni mají měsíc na to, aby Vám rozhodli, a tady prostě není žádný termín. To je neskutečný. Oni mají právo nás samozřejmě zamítnout, to je v pořádku, ale já jako občan mám právo na odvolání a jakto, že není žádný termín?</p>	<p>NEJPODSTATNĚJŠÍ PROBLÉMY</p> <ul style="list-style-type: none"> - Systém - Vše může být použito proti Vám - Žádné pádné odůvodnění pro neschválení - Lhůty na odpověď
<p>A hlavně, že člověk má dodržet patnáct dní na to, aby se odvolal.</p>	
<p>No právě přesně, pozor jo bylo 15 dnů, my byly v té době na horách, a když jsme si to vyzvedli, tak jsme zjistili, že už ta doba uplynula, takže jsme to posílali, s tím že jsme tam psali i vysvětlení a to byl zrovna takový ten březen, kdy bylo všechno zavřený jo. Pamatujete si to první, jak to přišlo ne? Školy, všechno, nikam</p>	<p>NEJPODSTATNĚJŠÍ DŮVODY</p> <ul style="list-style-type: none"> - Nemají lhůty na odpověď, přitom ani dodržet musí - Na odvolání odpoví až za 1-2 roky - Celý systém - termíny

<p>nechodíte. Takže to bylo prostě úplně nejhorší, tak jsme tam napsali.</p> <p>Tak jsem pak volala na MPSV, protože uplynulo půl roku a oni se neozývali, tak nám říkal ten pan úředník, že až se na to naše odvolání dostanou, což ale bude až tak za rok za dva, mě řekl tak teprve pak mě prověří, jestli vůbec je právoplatný, tím, že jsme ten termín prošvihli. A to říkám, to nemůžete jako už teď? My jsme Vám poslali dopis, ano my jsme ho tady viděli. Jako po půl roce bylo, a pozor on ten kraj taky jako nemá žádné lhůty, takže to tam mohlo ležet na tom kraji třeba půl roku, protože nás neměli rádi, že jsme se odvolali, tak to teda po nějaký době přesunuli na MPSV, něco nám tady ještě třeba upřesněte a když jsem s ním konzultovala ten termín, tak mi řekl, že oni se tomu vlastně věnovali, oni to četli ten náš spis, odpověděl na to asi půl hodinu mu to muselo trvat, než vypsál asi třístránkový slint, prostě, kterému nerozumíte ani jako jo, že to tam jako teda obdrželi a pak vám řekne, že se tomu budou věnovat až tak za rok za dva, a že až ten daný termín teprve jako zhodnotí, jestli jako vůbec to připustí a když jsem mu řekla ta korona krize a tak. No tak to není ale žádný pádnej důvod. Pádnej důvod zákonnej by byl hospitalizace a tady ty záležitosti. Takže jsem se vlastně dozvěděla, že i když budeme čekat dva roky na to odvolání, tak oni nám ho asi ani nepřijmou a pak bysme to museli řešit ještě nějakým dovoláním nebo dalšíma krokama, takže by to byla anabáze na pět, deset let jo, což je úplně jako neskutečný.</p> <p>Takže proto jsem se rozhodla, že nebudu čekat. Takže za mě prostě ten systém, ty netermíny a tyhle věci. Jinak samotná pěstounská péče není pro mě jako nějaká, tam jako není nebo nevidím nějaký problém nebo něco. Je to prostě jako, jak jsme se bavili, o tom se vzdělávat, snažit se, jo jako, zjišťovat, jak na to dítě, jak mu pomoc léčit ty traumata a s tím mu pomoc a v tom jako nevidím problém, ale v tom systému, tam vidím teda velký problém.</p>	
<p>A Vy to teda tím soudem ještě ani schválený nemáte?</p>	
<p>My máme vlastně to přechodný, předběžný vlastní opatření, na základě předběžného opatření a řádný soud jsme ještě teda neměli. A trvá to hrozně dlouho a hlavně v rámci předběžného opatření nás nikdo neviděl jo, koukali jen na ty dokumenty, ale ten soudce nás neviděl, odklepnul nám kluka, který vlastně okamžitě za týden byl u nás doma. A nikdo jako</p>	<p>PROBLÉMY</p> <ul style="list-style-type: none"> - Dlouhé čekání na soud - V rámci předběžného opatření je soudce ani neviděl

<p>nic neřešil, tak jsem si říkala, co to jako je jo. A ten normální soud je v nedohlednu a to máme od listopadu malýho doma, že jo.</p>	
<p>Tak na druhou stranu, aspoň že s Vámi spolupracuje nějakým způsobem ta biologická rodina, když je potřeba něco řešit.</p>	
<p>To zas jo no. To nás ale asi ještě čeká, to ještě nevíme jestli, jak to bude, jako myslíme si, že v tom by snad problém neměl být, ale uvidíme. Třeba oni když vydali o předběžné opatření, tak oni čekali, ačkoli tam bylo napsaný v tom soudním rozhodnutí, že ta přechodná pěstounka má povinnost do týdne toho kluka k nám přesunout, tak zároveň se čekalo na vykonatelnost, v tom směru, že až si to rodiče vyzvednou a ten táta si to prostě tejden, deset dní nevyzvedával, takže my jsme ho přesunuli vlastně se svolením aspoň OSPODu. Zase musím říct, že jeho ospoďačka skvělá ženská, náš OSPOD tady je teda divný, ale jeho ospoďačka úplně skvělá, my jsme vlastně, když jsme se s malým stýkali, tak jsme to s ní upřímně komunikovali i s tím krajem, takže tam si ho nechala jakoby pořád pod sebou, že tam má pořád trvalý bydliště, že ho bude zastupovat, takže ona s tím jakoby počítala, protože my jsme s malým potřebovali ho taky na přesun připravit, že jo. To není jen tak, že on třeba měl nějaký domluvenej s tou doprovodkou týdně nějaký takový kalendář, že tenhle ten den se zabalíme, tenhle se rozloučíš ve školce a takhle si to škrtali s tou přechodnou pěstounkou, aby ho na tu změnu vlastně připravili. A teď my jsme furt čekali na tu vykonatelnost jo. To bylo prostě psycho jo. Tak jsme se rozhodli, že ho prostě přesuneme i bez té vykonatelnosti a pak jsem ještě asi tejden nebo dokonce 14 dní čekali, než si to tatínek vyzvedne a než to teda budeme moc oficiálně. Ale to jsem teda měla štěstí, musím říct na ty lidi kolem toho malýho, ty byli supr. To jsem vlastně četla i na té skupině, že ospoďačky dělají problémy. Já si myslím, že to je všechno o lidech jo i v tom systému. A je pravda, že v tom systému jsou prostě debilově s prominutím. Jinak jak jsme to dávali k soudu, tak jsme si tam rovnou teda žádali o rozšířené pravomoci, to nám i rodiče odsouhlasili. Myslím si, že v tý pěstounský péči mají rodiče až moc práv, když je tam prostě evidentní nezájem z jejich strany. A Myslím si, že je rodič upřednostňován před samotným zájmem dítěte, což by se dít nemělo.</p>	<p>NEJPODSTATNĚJŠÍ PROBLÉMY</p> <ul style="list-style-type: none"> - Vykonatelnost - Příprava dítěte - Špatný systém - Rodiče moc práv - Rodič upřednostňován před zájmem dítěte

Příloha F – Rozhovor 6 - pěstoun

<p>A jaká byla vůbec Vaše motivace, přijmout dítě do pěstounské péče?</p>	
<p>Já jsem musela řešit aktuální dítě v krizové situaci, protože zůstalo samo doma a díky tomu řešení této situace jsem se stala pěstounkou.</p>	<p>MOTIVACE</p> <ul style="list-style-type: none"> - Řešení krizové situace
<p>Podporovali Vás v tomto rozhodnutí blízcí?</p>	
<p>Všichni mě podporovali, pomáhali mi se vším a dodnes pomáhají. Výhrady žádné neměly</p>	<p>PODPORA OKOLÍ</p> <ul style="list-style-type: none"> - Podpora, pomoc, bez výhrad
<p>A kde jste se o pěstounské péči dozvěděla, odkud jste čerpala?</p>	
<p>Něco jsem věděla už z dřívějšíka, něco málo, protože jsem se pohybovala pracovním mezi dětmi 15 let, ale přímo k tomu abych se stala pěstounkou, tak mi řekla Nadace XX, když jsem poprvé řešila krizovou situaci dítěte.</p>	<p>INFORMACE</p> <ul style="list-style-type: none"> - Něco z dřívějšíka – pohybovala se pracovním mezi dětmi - Nadace XX
<p>Během samotného podání žádosti, jak jste byli spokojeni s přístupem sociální pracovníce, která Vás měla na starost? Podporovala Vás, informovala Vás o možnostech a rizicích a vůbec o celém procesu?</p>	
<p>Já vlastně žádost a proces jsem procházela až u druhého dítěte, protože to první mi bylo svěřováno na základě krizové situace, bylo to řešeno, jako bych byla osoba blízká, i když jsem tedy nebyla. A místo prověřování a toho všeho jim stačila ta moje dřívější zkušenost s cizími dětmi.</p> <p>Takže až teprve při žádosti o druhé dítě jsem procházela tím klasickým procesem, tam naše sociální pracovníce, kterou jsem vlastně již kvůli tomu prvnímu dítěti měla, ta to podporovala a na kraji se zdálo být také rádi, protože v našem kraji prakticky vůbec nejsou dlouhodobí pěstouni.</p> <p>Ale všechno to komplikovala psycholožka, z té organizace, kterou si město najímá a která sama vlastně do toho odrážela svoje rodinné problémy. Nebylo to z její strany vůbec profesionální chování.</p>	<p>PŘÍSTUP PRACOVNICE BĚHEM PODÁNÍ ŽÁDOSTI</p> <ul style="list-style-type: none"> - Zнала ji již z předchozího řešení situace - Podporovala - I na kraji byli rádi <p>PROBLÉM</p> <ul style="list-style-type: none"> - S psycholožkou - Neprofesionální přístup <p>Ostatní informace</p> <ul style="list-style-type: none"> - První dítě svěřeno na základě krizové situace, jako osobě blízké - Tam prověřování nebylo - Příprava až u druhého dítěte - Nejsou v kraji pěstouni
<p>S tím tedy souvisí i následující otázka, s jakými problémy jste se setkala během vyřizování žádosti?</p>	
<p>Prodlužování a neznalost školitelů a psycholožky.</p> <p>Tam v podstatě, já jsem to dělala v době, kdy se měnil zákon, takže vlastně spousta lidí nevěděla a během školení zaznívaly věci, který nikdy nefungovaly, tak jak oni tvrděj. Nebo věci, které byly úplně jinak už s ohledem na ten zákon.</p>	<p>VYŘIZOVÁNÍ ŽÁDOSTI</p> <ul style="list-style-type: none"> - Prodlužování - Neznalost školitelů a psycholožky - Informace, které nebyly pravdivé - Opravovala je ve faktech <p>PROBLÉM S PSYCHOLOŽKOU</p> <ul style="list-style-type: none"> - Odrážela v terapii své problémy - Neprofesionální přístup

<p>Takže to pro mě bylo jakoby takové frustrující, že jsem toho věděla víc než školitelé, což mi teda dost vadilo. Protože jsem čekala, že se dozvím něco nového, ale naopak ještě jsem je tam musela opravovat ve faktických chybách a v tom jak to fakticky funguje. Spousta věcí je udivila, když jsem je opravila, že o tom vůbec nevěděli. Tak to mi přišlo takový docela smutný. Potom ta psycholožka to byl velký problém, protože vlastně, jak řešila svoje osobní věci, kdy ztrácela svoje děti, tak řekla dost nevhodně dítěti, že ho nebude mít nikdy rád rodič, což je něco, co si nemůže dovolit ani staršímu dítěti a on v té době byl teprve předškolák. Takže jsme naopak ještě poté po tom rozhovoru s tou psycholožkou, řešili ještě terapii pro dítě, protože něco takového samozřejmě nedokáže dítě zpracovat samo. A samozřejmě i dodneška se ukázalo, že to vůbec není pravda, že paní psycholožka vůbec nevěděla a neznala děti z náhradní rodinné péče.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Způsobila trauma dítěti - Neznala děti z náhradní péče
<p>A celkově jste byla spokojená s přípravou? Dala Vám něco, co jste si z toho odnesla? Pomohla Vám nějakým způsobem připravit se, na tu situaci, co nastane?</p>	
<p>Ne vůbec. Pro mě to bylo dost velké zklamání, protože opravdu místo toho, abych něco zjistila, tak jsem zjistila, že vlastně nikdo nic neví. Nepomohla mi.</p>	<p>PŘÍPRAVA</p> <ul style="list-style-type: none"> - Nespokojena - Neznalost lektorů - Nic se nedozvěděla - Zklamání
<p>Jak byla dlouhá Vaše čekací doba, od začátku podání žádosti, než jste byla schválena a než Vám bylo nalezeno dítě, pro které byste byla vhodná?</p>	
<p>U mě to bylo 9 měsíců, ale bylo to proto, že jsem byla ochotná přijmout dítě, které je jiného etnika a bylo to také tím, že u nás nejsou vůbec dlouhodobí pěstouni. V té době jsem byla vlastně jediná v přípravce a také tím, že jsem podávala stížnost na tu psycholožku.</p>	<p>ČEKACÍ DOBA</p> <ul style="list-style-type: none"> - 9 měsíců <p>ZPROSTŘEDKOVÁNÍ</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ochotná přijmou dítě jiného etnika - Samotná v přípravě - Stížnost na psycholožku - Nedostatek pěstounů
<p>Jaké bylo sžívání s dítětem? Objevily se nějaké problémy?</p>	
<p>Tak jenom ty klasické, jelikož šlo o dítě z kojeneckého ústavu, tak neznalo vůbec, co to je obejmutí. Neznalo takové základní věci, když se někde někam chodí, protože vůbec nechodili s dětmi ven, ale nebylo to něco jako zásadního, co by se nedalo překonat. Myslím, že daleko horší to bylo s tím prvním dítětem, které netušilo, co se děje, které zůstalo, ze dne na den opuštěné.</p>	<p>PROBLÉMY PŘI SŽÍVÁNÍ</p> <ul style="list-style-type: none"> - Klasické problémy - Neznalo základní věci – nemělo osobu, na kterou by bylo zvyklé - Neznalo obejmutí, pomazlení - Další dítě nevědělo co se děje, proč zůstalo samo

Tohle dítě jako už zažilo střídání osob ve svém životě až jako ve velkém, protože tam se během týden vystřídal 7 sestřiček, takže děti jako vůbec nevnímali někoho, jako blízkého.	
A pomohl Vám někdo tyto problémy řešit?	
V podstatě to nakonec nebylo potřeba, protože tím, jak jsme začali prostě fungovat uzavřeně jako rodina a nezasahoval do toho nikdo další. Tak si dítě potom rychle zvyklo.	POMOC - Nebyla potřeba – začali fungovat sami
Jak byste ohodnotila přístup doprovázející organizace?	
Předtím jsem měla jinou doprovázející organizaci a tu jsem měnila protože, tam měli trošku jako holubník, shánět dva měsíce klíčovou pracovníci, když jsem potřebovala řešit něco aktuálního a byl velký problém. Teď mám tedy výbornou.	DOPROVÁZEJÍCÍ ORGANIZACE - Změna – měli chaos - Nyní výborná
Jak pohlížíte jako pěstoun na povinnost vzdělávání?	
No vzdělávání, no tam to je všechno postavené na tom, že je strašně málo lidí, kteří skutečně ty zkušenosti mají, takže některá školení jsou výborná a některá jsou opravdu jenom takové to odsezení těch povinných hodin. No a od toho se to všechno odvíjí, takže když vlastně jdete na školení, které vám nic nedává, tak je to samozřejmě k ničemu., ale já teda jako už teď vím, které školitele a organizace si vybírat takže ty školení si vybírám tedy, tak jak se opravdu potřebuji.	VZDĚLÁVÁNÍ - Málo školitelů se zkušenostmi - Některá školení výborná, jiná na odsezení - Vybírám si sama, jak potřebuji
Jste tedy spokojená s nabídkou?	
No ze začátku jsem nebyla, teď už ale vím, kde hledat, a která školení mi něco dají.	VZDĚLÁVÁNÍ - Nejdříve nespokojena s nabídkou - Nyní ví, kde hledat
Jaké formy využíváte nejčastěji?	
Nejvíce asi využívám víkendové pobyty, kde jsem v kontaktu i s jinými pěstouny a můžeme si vyměňovat zkušenosti. Nyní při korona krizi využívám online semináře.	VZDĚLÁVÁNÍ - Využívání pobytových seminářů - Online semináře
Dobrá. Myslíte si, že jsou pěstouni dostatečně ohodnoceni?	
No až když mají víc dětí, jinak ne. To je jediná skupina, která má dostatečné ohodnocení, která se tomu skutečně může věnovat, u ostatních to je takové přilepšení, ale není to nic, s čím by mohli fungovat.	FINANČNÍ OHODNOCENÍ - Nedostatečné - Přilepšení, nic s čím by se dalo fungovat - Pouze, když je víc dětí, je to dostatečné
Jaké máte zkušenosti s kontaktem s biologickými rodiči?	

<p>Já mám tedy v péči 4 děti a všechny mají kontakty s rodinami, nebo alespoň s někým z rodiny, takže víceméně hodně široké bych řekla oproti mnohým pěstounům.</p>	<p>KONTAKT S RODIČI</p> <ul style="list-style-type: none"> - Všichni děti kontakt mají
<p>Setkala jste se při kontaktu s nimi s nějakými problémy? Dá se s nimi spolupracovat?</p>	
<p>Spolupracovat se dá, ale musíte tomu být otevření. Spousta pěstounů to má tak nastavený, že jim to vadí a tím pádem i ten kontakt probíhá špatně.</p> <p>Já to mám nastavené tak, že ta rodina prostě k tomu dítěti patří. Chápu, že když maminka prostě má určité omezení, tak že prostě nebude fungovat, tak jak se přesně domluvíme. Samozřejmě děti to ovlivňuje, když maminka řekne, že přijde a ona nepřijde a nepřijde pětkrát, tak to třeba nesou hůř, na druhou stranu jim to pomáhá té situaci rozumět.</p> <p>Já když porovnám moje děti, s dětmi jiných pěstounů, tak moje děti nemají takové to trauma, že byly ukradené, jako se některým dětem honí v hlavě, nebo jim to rodiče namluví. Oni vědí, že ti jejich rodiče se opravdu nestarají a vidí to sami, měli možnost si to samy opakovaně vyzkoušet, vědí že jakoby i kdyby se snažili utéct, jako se snaží utéct jiné děti z pěstounské péče k rodičům a pak zjistí že to je špatný, tak tyto tendence moje děti nemají, protože vědí že to rodiče nezvládají, ale zároveň k nim nemají vyloženě negativní vztah, protože chápou, že ten rodič, to tak prostě má, že vědí pokud někdo je na drogách, tak je to v podstatě nemoc.</p> <p>I kdyby chtěl, tak je to strašně těžké přestat sám, navíc k tomu nejsou úplně podmínky. Ono to má nevýhody, že je to strašně složité na plánování, protože opravdu plánovat kontakt několikanásobně je hodně složité. A zvlášť když pěstoun musí ještě chodit do práce, aby se uživil.</p> <p>Ale zas těm dětem to pomáhá, že potřebují daleko méně té terapie po čase, protože vidí, že ta rodina opravdu nefunguje, tak jak by měla a vědí, proč nefunguje.</p>	<p>KONTAKT S RODIČI</p> <ul style="list-style-type: none"> - Spolupráce možná – musí být tomu člověk otevřený - Rodina k dítěti patří - Pochopení - Ovlivnění dětí, když maminka nepřijde – ale na druhou stranu pomoc - Při více dětech + práci, složité na plánování <p>FINANČNÍ OHODNOCENÍ</p> <ul style="list-style-type: none"> - Musí chodit i do práce, aby se uživili <p>Ostatní informace</p> <ul style="list-style-type: none"> - Její děti nemají trauma, nesnaží se utéct - Děti chápou, že jsou rodiče nemocní, i když třeba berou drogy - A nemají k nim negativní vztah
<p>Řešíte nyní nějaký problém?</p>	
<p>Tak hlavně nedostatek opatrovnických soudů, protože máme na soudě několik návrhů a musíme čekat několik měsíců.</p> <p>Já teda, i když jsem zároveň dětem poručník, tak jsou věci, které musí rozhodovat soud a když prostě potom člověk čeká půl roku,</p>	<p>PROBLÉMY SE SOUDY</p> <ul style="list-style-type: none"> - Nedostatek opatrovnických soudů - Spousta návrhů, dlouhé čekání - I když je poručník, musí čekat

než soud rozhodne, tak je to problém samozřejmě	
Ano tomu rozumím, to musí být hrozné.	
<p>Já už to teď řeším tak, že dávám návrhy rovnou na zpětné schválení, že soudce schvaluje návrhy, které já už jsem vlastně udělala, takže doufám, že se zrovna nerozhodne, že tohle to neschválí, protože prostě není možné, aby dítě jako rok nechodilo do školy, nebo čekalo rok na operaci. To prostě nejde.</p>	<p>PROBLÉMY SE SOUDY</p> <ul style="list-style-type: none"> - Návrhy na zpětné schválení - Není možné, aby dítě nechodilo do školy, nebo čekalo na operaci
<p>A který z problémů, se kterými jste se setkala, považujete za ten nejpodstatnější?</p>	
<p>No ta pomalost celého systému a neznalost spousty lidí. Podle mě se prostě musí změnit celý ten systém péčovské péče, kdy by prostě děti měly být celkově pod jedním ministerstvem a ne jen podle toho, kde jsou umístěny.</p> <p>A děti by měli být pod ministerstvem práce a sociálních věcí, kde se řeší ta rodina, aby to nebylo roztržštěné. A mělo by se to všechno řešit v jednom, neměl by si to každý kraj dělat podle svého, každá sociální pracovníce podle svého.</p> <p>Měly by být jasně stanovené procesy a metodiky a podle těch fungovat a třeba by se zlepšila spolupráce a umístilo by se daleko víc dětí.</p> <p>A teda ještě musím říct z vlastní zkušenosti, že u dětí co mám já, chybí strašně prevence rodiny, protože 3 z těch 4 dětí by mohly být v rodině, kdyby jejich rodina dostala minimální pomoc, což vůbec nedostala a zpětně je to velmi náročné. Kdyby se řešila biologická rodina hned, bylo by i méně dětí, které čekají na svěření do péče někoho jiného.</p>	<p>NEJPODSTATNĚJŠÍ PROBLÉMY</p> <ul style="list-style-type: none"> - Pomalost a neznalost lidí, kteří v této sféře pracují - Změna celého systému - Všechny pod jedním ministerstvem - Neměl by každý kraj a každá pracovníce to dělat jinak - Je potřeba jasně stanovené metodiky – zlepšení spolupráce - Chybí prevence rodiny – kdyby byla, nemuselo by být tolik dětí

Příloha G - Rozhovor 7 - pěstoun

<p>Jaká byla Vaše motivace? Co Vás vedlo k přijetí dítěte do pěstounské péče?</p>	
<p>No já jsem od malička hrozně milovala děti. Já jsem snad od 8 let hlídala po všech možných známých děti, takže jako děti jsou pro mě prostě celej život. Jsou pro mě na prvním místě.</p> <p>No my máme vlastně s manželem svoje dvě biologické děti, a když jim bylo kolem těch 14-15 let, tak jsme se rozhodovali, jestli půjdeme ještě do třetího dítěte nebo ne. Já jsem v té době měla dobrý zaměstnání, tak se mi nechtělo úplně zas ze zaměstnání odejít.</p> <p>Tak jsme si potom řekli, že to zkusíme. Zkusíme adopci, jenže to už je vlastně před 15 lety, takže tenkrát nám řekli, že v úvahu přichází jediná ta pěstounská péče, protože už jsme měli svoje dvě biologické děti a do adopce chodí páry, když nemůžou mít vlastní děti. Proto jsme se rozhodli jít do pěstounské péče.</p>	<p>MOTIVACE</p> <ul style="list-style-type: none"> - Láska k dětem, péče o dítě - Odrostlé děti <p>Ostatní informace</p> <ul style="list-style-type: none"> - Chtěli adopci – navržená PP
<p>Podporovali Vás v tomto rozhodnutí blízcí? Jak se na to dívali, když jste se pro pěstounskou péči rozhodovali?</p>	
<p>No vzhledem k tomu, že mě všichni znají, že děti miluju, tak bych řekla, že jo, že jim to nevadilo.</p> <p>Měli z toho obavy, ale nevadilo jim to</p>	<p>PODPORA BLÍZKÝCH</p> <ul style="list-style-type: none"> - Pochopení <p>Pocity blízkých</p> <ul style="list-style-type: none"> - Obavy
<p>A neměli problém třeba přijmout cizí dítě?</p>	
<p>Ne to ne, to určitě ne.</p> <p>Ale vím, že tenkrát moje děti, když jim bylo 14-15, trvaly na tom, že nechcú, abychom přijali romské dítě, že by se za ně styděli.</p> <p>To byla teda jediná podmínka, že to nesmí být romské dítě. Mě by to sice nevadilo, ale mým dětem ano.</p>	<p>PODMÍNKY DĚTÍ</p> <ul style="list-style-type: none"> - Nesmí být romské dítě <p>Pocity dětí</p> <ul style="list-style-type: none"> - Styděli by se (za roma) <p>*bylo vidět, že by paní opravdu nevadilo přijmout romské dítě</p>
<p>Kde jste se vůbec o pěstounské péči dozvěděli? Odkud jste čerpali?</p>	
<p>Já jsem si to zjišťovala jakoby a já jsem měla známou, která pracovala v kojeneckém ústavu. Ona tam dělá ředitelku do dneška, takže vlastně přes ní.</p> <p>Já jsem jí jako o tom řekla, že o tom uvažuju, jestli tam dokonce mají i takové dítě a ona nám řekla, že se musíme teda přihlásit na ten OSPOD.</p> <p>A tenkrát ta příprava nebyla ještě tak složitá, tak jak je teď, jo. Před těma patnácti letama jsme jeli asi na tři školení někam do Brna jenom tak na odpoledne no.</p>	<p>ZÍSKÁVÁNÍ INFORMACÍ</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ředitelka kojeneckého ústavu <p>PŘÍPRAVA</p> <ul style="list-style-type: none"> - Nebyla složitá - Tři školení - Rychlé dokončení <p>VYHLEDÁNÍ DÍTĚTE</p> <ul style="list-style-type: none"> - Přes známou v kojeneckém ústavu

<p>Měli jsme to hotový poměrně brzy no a tenkrát ona mi i vyloženě v tom kojeneckém ústavu našla toho chlapečka.</p>	
<p>Jak jste byli spokojeni, když jste šli na OSPOD s přístupem sociální pracovníce? Pomohla Vám, podporovala Vás ve Vašem rozhodnutí?</p>	
<p>No tenkrát před těmi 15 lety jo, to bylo jako všechno dobrý, ale teď jsme žádali o holčičku s handicapem. Před dvouma rokama o holčičku s dawnovým syndromem, kterou jsem si našla v časopise, protože tomáš už od nás odešel, tak jsme si chtěli vzít teda ještě to třetí dítě s postižením a to teda narážíme tvrdě na sociálku. Oni nás prostě neschválili. Přesto že už pěstouni dávno jsme. Jo mě to úplně zaráží.</p>	<p>PŘÍSTUP PRACOVNIC NA OSPODU</p> <ul style="list-style-type: none"> - Spokojeni <p>Problémy s neschválením</p> <ul style="list-style-type: none"> - Až nyní tvrdě narazili <p>Požadavky na dítě</p> <ul style="list-style-type: none"> - Holčička s postižením - Našli v časopise <p>Ostatní pocity</p> <ul style="list-style-type: none"> - Zaskočení
<p>To jo no, to je zvláštní. A během toho vyřizování té samotné žádosti, jste se setkali s nějakými problémy?</p>	
<p>Tenkrát ne, teď teda ale obrovský.</p>	<p>PROBLÉMY</p> <ul style="list-style-type: none"> - U prvního dítěte ne, nyní ano
<p>Skrz to tedy, že Vás nechtěli doporučit?</p>	
<p>To Vám ještě můžu jako celý říct, jak to teď probíhalo. Protože to je až jako neuvěřitelný jako. My jsme si našli vlastně tu holčičku a ona je z jiného kraje, ona není z našeho. A jim to hrozně vadilo, že jako, že už jsme si dopředu našli vlastně nějaký dítě a kvůli tomu chceme vlastně to schválení do pěstounský péče, jako do té evidence, aby nás zařadili jo. To jinak nejde. Oni Vás znovu musí zařadit do evidence, že se chcete ucházet o dítě.</p>	<p>PROBLÉMY</p> <ul style="list-style-type: none"> - Dítě z jiného kraje - Vadilo, že si dopředu našli dítě
<p>Jo aha.</p>	
<p>Jo. Musíte se prostě zaevidovat, další dítě do pěstounské rodiny, což nechápu. Měli by nás brát jakože, že jsme otevřená rodina pěstounská jo a mohli by nám ty děti dávat, nabízet pořád, protože jezdí k nám na kontroly, že jo. Každý dva měsíce, z té naší doprovodné organizace k nám jezdí sociální pracovníce, každého půl roku paní z OSPOD. Takže ty nás na to dokonce i schválili, že teda si můžeme přijmout tadyto to třetí dítě. A jako na tom kraji od samotného začátku, co jsme tam přišli, že si chceme zažádat tady o tu holčičku s tím downovým syndromem, že je z jiného kraje, tak oni nám řekli, že to nejde, že jdeme proti zákonu, že my musíme projít znovu všema psychologickými testama.</p>	<p>KONTROLA</p> <ul style="list-style-type: none"> - Každé 2 měsíce doprovázející organizace - Každého půl roku OSPOD kontrola <p>PROBLÉMY PŘI PROCESU</p> <ul style="list-style-type: none"> - Předem najitý dítě – dítě co má velmi malou pravděpodobnost se dostat do péče, vázáno na ústav - Z jiného kraje (i písemně podložené) - Oni vyberou dítě <p>Ostatní informace</p> <ul style="list-style-type: none"> - Nové psychologické testy - Příprava nemusí být - Schválení od OSPODu i doprovázející organizace

<p>Ta příprava teda nemusí probíhat, protože tu známe, že jo, tu prožíváme, takže opravdu jenom téma psychotestama znovu celýma. Celá rodina i s klukama, a že prostě oni nám pak vyberou dítě, ale my si nemůžeme určovat, že chceme postižené dítě z jiného kraje. Takhle nám to řekli natvrdo i písemně to od nich mám, že nám to zamítají, že takhle do toho vstupovat nemůžeme jo, takže my jsme s manželem říkali, že bychom to zkusili nějak obejít a řekneme jim teda dobrý, ať nám teda oni vyberou nějaké dítě, ale chtěli jsme to udělat tak jakoby jenom na oko.</p> <p>Jako my chtěli přitom pomoci holčičce, která už se nemůže do té rodiny dostat, jo protože maminka ji odmítla, protože má downův syndrom, má ještě sourozence nějaký to jako víme z toho průvodce náhradní rodinné péče, že jako má ještě dva sourozence a maminka jako zřejmě když se ji narodilo postižené dítě, tak ji hned odložila do kojeneckýho ústavu a ona už je tam, my jsme si o ni žádali, když ji byly 4 roky a ono už ji bude 6, protože dva roky už se nám to táhne a oni nám ji pořád zamítají a zamítají.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - snažili se tvářit tedy neutrálně, že jim je jedno jaké dítě
<p>A nezkoušeli jste nějakou jinou svou cestu, kterou byste se k holčičce dostali? Znám případy, kdy se pěstouni dostali k dítěti, i když je prvně neschválili.</p>	
<p>To jsme taky zkoušeli, ja právě z toho jejich kraje jsem taky v kontaktu s tou jejich sociální pracovníci a tam nám prostě řekla, že čeká na vyjádření tady z toho našeho kraje. A pak že to nebude problém, ale potřebuje od nich tadyto schválení.</p> <p>A oni nám řekli, že nás neschválí. My jsme si prošli psychotestama, tak jak všichni ostatní. S manželem, to se dělají asi 6 hodinový psychotesty, je to docela jako fakt náročný.</p> <p>Pak nás pozvali i s klukama, teď jsme museli pracovat jako rodina, malovat spolu, pak si zvali každého z kluků zvlášť. Kluci jsou teď v tom věku 12-13 let a jdou do tý puberty, tak taky jsem měla strach, co tam asi řeknou. Ale ten liborek opravdu řekl, že se těší na tu holčičku, že on má taky svoji biologickou sestru, tak že by se na ni těšil jo. Ben ten řekl, že mu to je jedno, tak to jako chápu, většinou to dětem v tomto věku bývá jedno, takže jako neměli na nás něco, co by jako bylo pro zamítnutí. My přitom tím žijeme, jsme tomu otevření pomáhat, hlídám děti i jinde.</p>	<p>JINÁ CESTA</p> <ul style="list-style-type: none"> - Přes sociální pracovníci z jiného kraje <p>PROBLÉM</p> <ul style="list-style-type: none"> - Čekají na schválení našeho kraje (ten řekl, že to neschválí) - Psychotesty absolvovali – neměli na ně nic, pro co je zamítnout <p>PSYCHOLOGICKÉ TESTY</p> <ul style="list-style-type: none"> - Náročný, těžký - I s klukama - Rodinná spolupráce - Bála se, co kluci řeknou <p>Ostatní informace</p> <ul style="list-style-type: none"> - Žijí pro děti - Hlídá i jinde - Otevření přijmou dítě

<p>Takže teď to ztroskotalo na těch psychotestech?</p>	
<p>Ne to bylo celou dobu v pohodě, ale my jsme jim celou dobu říkali, že nejsme rozhodnutí pro jaké dítě a přitom posledním setkání semnou paní psycholožka se mě ptala, jak to tedy máme, že mají asi tři holčičky, v přechodné pěstounské péči, a že by jako nebyl problém, že jsou zdravý, že by nebyl problém, dát je k nám do rodiny a já jsem řekla, že ne, že chceme vyloženě tuto holčičku, že chceme pomoc dítěti, které se opravdu nemůže dostat do rodiny. Tyhle holčičky co nám nabízeli, určitě šanci mají, když jsou zdravý a tohle. A ona teda řekla, že nás zamítá. Úplně takhle vyloženě natvrdo. A znám i další paní, které se to tady v našem kraji stalo, zkontaktovaly jsme se a paní to chce hnát dál, proč to tady funguje tímto způsobem a není možná spolupráce s jiným krajem.</p>	<p>PSYCHOLOGICKÉ VYJÁDRĚNÍ</p> <ul style="list-style-type: none"> - Snažili se tvářit tedy neutrálně, že jim je jedno jaké dítě, byly jim tedy nabídnuty 3 zdravé holčičky, paní odmítla a řekla, že chtějí tu s handicapem – automatické zamítnutí - Zná i jiný případ z tohoto kraje <p>Motivace</p> <ul style="list-style-type: none"> - pomoci dítěti, které je vázáno na ústav
<p>To by asi nebylo vůbec od věci, jestli se takové věci dějí, ve více případech.</p>	
<p>My jsme se teda proti tomu rozhodnutí odvolali k ministerstvu. Máme tam odvolání, psali jsme to někdy v půlce listopadu a pak jsme se dozvěděli, já jsem se ještě spojila s Asociací náhradních rodin. Tam mi sami poradili, ať se odvoláme. Já vůbec nevěděla jak, tak mi řekla, ať to napíšu prostě tak, jak to od srdce cítím a vidím ten náš příběh. Tak jsme to tam poslali. A ještě jsem si přečetla blog nějakého pána z toho kraje, který se soustředí na tyto problémy, tak jsem mu napsala a okamžitě mi odepsal, že ten náš příběh je neuvěřitelný, že bude za nás bojovat přímo na tom ministerstvu práce, dokonce mi tam napsal, že píše hned paní Maláčové.</p> <p>No a potom já jsem se dozvěděla od té Asociace náhradních rodin, který tam někoho mají, a tam jsme se dozvěděli, že náš kraj nám to zadržuje, že tam to naše odvolání ani nepřišlo.</p> <p>To jsem se dozvěděla někdy v půlce prosince, že tam to naše odvolání ještě není, že už se na to chtěli podívat, že předem na náš popud věděli od toho pána, co jsme zkontaktovali, že tam něco má přijít, a že to tam prostě ještě není. Tak jsem napsala na ten popud tady na náš kraj e-mail, proč nám to zadržují, že o tom víme a vůbec žádná odpověď a nic. My měli určenou dobu, do kdy se musíme odvolat, ale oni tam prostě žádné lhůty nemají a může to trvat dlouho.</p>	<p>ODVOLÁNÍ</p> <ul style="list-style-type: none"> - V půlce listopadu podáno - Žádná zpětná vazba - Kraj dovolání zadržuje - Stížnost na kraj – žádná odpověď <p>SNAHA ŘEŠENÍ</p> <ul style="list-style-type: none"> - Spojení s jinou organizací – pomoc - Spojení s pánem, který se tímto zabývá – pomoc, že za ně bude bojovat <p>ZÁSADNÍ PROBLÉM</p> <ul style="list-style-type: none"> - Pěstoun musí dodržet odvolací lhůtu, oni mají na to času, kolik chtějí

<p>Přitom je paradox, jak všude říkají, že je málo pěstounů a hodně dětí, které čekají na svěřeni do náhradní rodiny.</p>	
<p>No já úplně brečím, my o to tak usilujeme a opravdu to děláme z čistého srdce, že chceme pomoci holčičce, která je postižená a zůstane do konce života v ústavu. To snad ani není možné. Žijeme v demokratickém státě.</p>	<p>MOTIVACE</p> <ul style="list-style-type: none"> - Pomoc holčičce, která má zdravotní znevýhodnění
<p>A v rámci zprostředkování, se samotnou přípravou jste byli spokojeni? Dala Vám něco do toho života?</p>	
<p>Jojo, tam tenkrát bylo v rámci víkendu setkání s pěstounskou rodinou a to mi hodně dalo.</p>	<p>SPOKOJENOST S PŘÍPRAVOU</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ano - Největší klad setkání s jinými pěstouny
<p>A s lektory jste byli spokojeni?</p>	
<p>Ty jo to už si moc nepamatuji. Teď jako chodíme na ty semináře.</p>	<p>LEKTORI</p> <ul style="list-style-type: none"> - Nepamatuje si <p>Ostatní informace</p> <ul style="list-style-type: none"> - Nyní plní vzdělávání
<p>To ale myslíte v rámci povinného vzdělávání ne?</p>	
<p>Jojo teď jo. No na koho narazíte, tenkrát už si to nepamatuji. Někdo Vám dá hodně, můžete se i ptát a někdo je prostě takovej, že si to jen odsedíte, abyste to měli splněný.</p>	<p>POVINNÉ VZDĚLÁVÁNÍ</p> <ul style="list-style-type: none"> - Záleží, na koho člověk narazí - Někdy přínos, někdy ne - Některá na odsezení
<p>Jak dlouhá byla čekací doba u jednotlivých dětí, než jste je dostala do péče?</p>	
<p>No u Tomáše rok. Díky tomu, že jsme to měli přes tu paní v kojeňáku. Tenkrát nám, ale říkali, no teď budete, tak tři roky čekat. A já si říkala, to snad ne, už mi bylo v té době asi 38-40. Tak jsem si říkala, už mi pak bude po 40, abych dostala nějaké tříleté dítě, to byla zvláštní představa. Odcházela jsem tenkrát s brekem, když mi to řekli. Tak jsem potom šla za tou moji známou a ona říká, hele máme tam chlapečka, přijďte se na něj podívat, myslím, že to nebude problém. A u kluků to byl paradox, to byla ta stejná psycholožka jako teď, co nás odmítla a v té době tenkrát byla k dispozici ke svěřeni do péče sestra kluka, co už máme v péči a místo toho, aby podpořili, že by byli sourozenci spolu, tak nakonec řekli, že se našla rodina, kde bude jen jedináček, a že dávají přednost jim. Důvod nám ani pomalu neřekli. Tak když nám řekli, že ne, tak jsme si zažádali o jiné dítě a to nám schválili jiné kluky, kteří byli sourozenci.</p>	<p>ČEKACÍ DOBA</p> <ul style="list-style-type: none"> - Zkrácená, měla přes známou (jinak jí říkali, že tři roky bude čekat = zděšení) - Asi rok <p>PROBLÉM</p> <ul style="list-style-type: none"> - Odmítnutí dát k sobě sourozence

<p>A jak probíhalo sžívání dětí?</p>	
<p>Úplně bez problému, bezprostředně, vše v pohodě. Vše je zajímavé, ani žádná deprivace se neobjevila, což jsem se ze začátku bála. Ze začátku vůbec, až teď postupem času poznávám, že jakmile nemají lásku do těch tří let, tak jsou citově ploché.</p>	<p>SŽIVÁNÍ</p> <ul style="list-style-type: none"> - Bezprostřední, bez problémů, bez deprivace <p>PROBLÉMY PŘIJATÝCH DĚTÍ</p> <ul style="list-style-type: none"> - Citová plochost, když nedostanou lásku do tří let
<p>A když narážíte nyní na nějaké problémy, pomáhá Vám někdo s nimi?</p>	
<p>Z doprovodky se nám snaží pomáhat. Teď mám ale velké problémy s psychiatrickou ohledně kluků. Jeden z kluků, který má maminku schizofreničku, něco dělá a má takové zvláštní výkyvy, že něco dělá a najednou zařve, úplně vykřikne na celý barák, že se všichni leknou. Z ničeho nic. Hlídá mi, zda má všechno čisté, někdo mu šáhne na talíř a už řekne, že to jíst nebude. Jsou to občas až podivné věci. On teda byl několikrát v psychiatrické léčebně, rozlil po mě třeba čaj. Oni nám všude říkají, že je ADHD, na to léky má a s tím musíte počítat. A nikde tady v kraji nikdo jiný není, sama nám řekla, že je jediná tady v tom našem kraji, tak že je zvědavá, kde někoho najdeme. Tak to je takový neřešitelný problém no.</p>	<p>POMOC</p> <ul style="list-style-type: none"> - Od doprovázející organizace <p>PROBLÉMY</p> <ul style="list-style-type: none"> - Přístup psychiatricky - Nedostatek psychiatrů - Automatická diagnóza ADHD <p>PROBLÉMY PŘIJATÝCH DĚTÍ</p> <ul style="list-style-type: none"> - Výkyvy nálad - Nepochopitelné chování - Hlídní - Léčen v psychiatrické léčebně
<p>A ani z té doprovodné organizace Vám někoho nedoporučili?</p>	
<p>No ta moje sociální pracovnice, co mě má na starost se i snažila ptát, nějakého pána, který přednáší i a věnuje se tomu, ale řekl jí, že nemůže přijmout dítě z jiného okresu. Že sám toho má hodně. Já jsem se obracela i na SVP – středisko výchovné péče, protože tam nám tenkrát taky pomohli a byli dobrý, jenomže já tam toho L prostě nedostanu. My jsme byli už domluvený na schůzce všechno, ale prostě ten L, jak já mu řeknu, že jdeme k nějaké psychologce nebo že si s ním chce někdo povídat, tak řekne ne, já tam nepůjdu a prostě ho nedostanete z baráku. To jsem ho teď právě ani k té naší psychiatrice nemohla dostat, řekl, že vstávat nebude, říkám, že pojedeme vlakem, ale on prostě byl úplně nepřítelný a křičel, tak jsem řekla, tak to nemá cenu no, tak jsem jela sama. A ona mi říká, proč jako jdete bez dítěte, tak jí říkám, protože měl záchvat. A ona, tak já s Váma nebudu vůbec spolupracovat, najděte si někoho jiného.</p>	<p>POMOC DOPROVODNÉ ORGANIZACE</p> <ul style="list-style-type: none"> - Pokus někoho sehnat <p>PROBLÉM V DOSTUPNOSTI PSYCHIATRŮ</p> <ul style="list-style-type: none"> - Nemůže přijmout někoho z jiného okresu - Chování současné psychiatricky <p>Ostatní informace</p> <ul style="list-style-type: none"> - Snaha přes SVP – nemůže však nikam dostat kluka
<p>Takže podpora žádná ze strany psychiatricky?</p>	

<p>Ne.</p> <p>My ještě měnili několikrát školu, protože L první dva roky tady u nás nezvládal. Do té školky ještě dobrý jo.</p> <p>První dva roky byl tady na základce, a to i paní učitelka říkala, že jakmile mu dala horší známku nebo prostě jo, tak švihl se žakovskou a hodil ji do koše, já tohle dělat nebudu, začal se tam vztekat a že mu vadilo, když se na něj někdo blbě usmál, a pak měl vždy záchvat.</p> <p>Tak mi volali a nechte si ho prosím aspoň dva dny doma. No a já říkám, ale to je pro něj známka toho, že to může dělat dál a ještě bude za odměnu dva dny doma.</p> <p>Já říkám takhle přece nemůžeme postupovat jo. A ona no a co s ním tady budu jako dělat jo, přestože tam měli asistentku.</p> <p>Takže škola zakročila, ne takovýhle dítě tady mít nemůžem. Najděte si jinou školu, tak jsme zkusili vedlejší vesnici a tam to bylo úplně to stejný, ještě bych řekla, ještě horší, protože tam v životě neměli pěstounský dítě, takže jak tam měl takový první projev, tak mi hned volali, přijďte si pro něj a tady takový dítě být prostě nemůže. Inkluze neinkluzie prostě. Ale co máte dělat jako prostě jo.</p>	<p>PROBLÉM S PSYCHIATRIČKOU</p> <ul style="list-style-type: none"> - Žádná podpora <p>PROBLÉM SE ŠKOLOU</p> <ul style="list-style-type: none"> - Nezvládal normální školu - Špatný přístup učitelů – za to, že zlobí, ještě zůstane doma - Neznalost práce s dětmi z pěstounských rodin <p>PROBLÉM S DÍTĚTEM</p> <ul style="list-style-type: none"> - Výkyvy ve škole - Labilní chování
<p>A nespecializují se na tyhle děti v J?</p>	
<p>No to jsem zkoušela, jenže tam furt mají plno jako jo, tam mají deset dětí, tam nebyla šance se dostat a nakonec jsem si teda sama našla v Ch, tam je speciální škola a praktická pro tyhle děti a otevírali třídu pro děti s výchovnými problémama. Přesně do toho spadal náš L, takže tam jezdí, je tam na internátě, takže on je přes tejdén na internátě, sobota neděle je doma. Naštěstí on se tam zamiloval do nějaký holky, jak na něj přišla puberta. Takže se vždycky jako těšil tam i, těšil se i do tý školy. Takže naštěstí teď i ty praktický školy fungují během korony krize, takže je to dobrý. Akorát teď jsou prázdniny, předtím byl nemocný</p>	<p>PROBLÉMY SE ŠKOLOU</p> <ul style="list-style-type: none"> - Plno ve specializovaných školách <p>VYŘEŠENÍ SITUACE</p> <ul style="list-style-type: none"> - Sama, dohledals i školu - Klukovi se tam zalíbilo <p>ŠKOLA A KORONAVIRUS</p> <ul style="list-style-type: none"> - Normálně funguje
<p>Tak to jsem ráda, že se mu tam líbí, a že jste konečně našli nějakou vhodnou školu. A co se týče doprovázející organizace a OSPOD, tak to jste spokojení?</p>	

<p>Jojo to jsme spokojení. I nám dali doporučení pro tu pěstounskou holčičku. Jen na tom kraji prostě, jelikož je ta holčička z jinýho kraje, tak nám řekli, že ne. Je to tam i takhle napsané v tom jejich vyjádření, já vám to klidně můžu poslat e-mailem, že je to tam napsané, že by se prostě stali jenom prostředníkem a přitom vždyť o to jde, oni se mají přece stát prostředníkem, aby nám umožnili kontakt. Já to nechápu.</p>	<p>SPOKOJENOST OSPOD A DOPROVÁZEJÍCÍ ORGANIZACE</p> <ul style="list-style-type: none"> - Spokojenost - Kladné doporučení <p>PROBLÉM</p> <ul style="list-style-type: none"> - Problém na kraji - Nechtějí být prostředník <p>Ostatní informace</p> <ul style="list-style-type: none"> - Nepochopení, proč nechtějí být prostředníkem
<p>To teda taky nechápu, přitom je to paradox, když je spousta dětí a málo pěstounů.</p>	
<p>No to jo a ještě když je to holčička, která nemá možnost se dostat do rodiny a vypadá to, že zůstane v ústavu.</p>	
<p>To ano. A jak pohlížíte na povinnost vzdělávání?</p>	
<p>No tak jako, už to bereme tak jako že musíme, ale víc by se mi líbilo, třeba jednou za rok udělat nějakou sešlost pro pěstouny, kde by si ty pěstouni, řekli o tom, jak řeší problémy a navzájem by si samy poradili, a to si myslím, že by bylo daleko účinnější, protože i tohle dělám, jako že se scházím s jinýma pěstounama, a když mám problém, zavolám někomu. Spíš někomu konkrétnímu, kdo má zkušenost, než abych se radila s nějakým odborníkem, který o nás nic neví a stejně mi neporadí. Navíc na těch přednáškách často nedávají prostor k tomu se vyjádřit no. Jako i ty doprovázející organizace, připadá mi to úplně zbytečný.</p>	<p>VZDĚLÁVÁNÍ</p> <ul style="list-style-type: none"> - Berou to, že musí - Zbytečnost - Raději zavolá někomu známému, než se radit s lidmi, který neznají situaci - Malý prostor pro vyjádření <p>NÁVRH NA ÚPRAVU VZDĚLÁVÁNÍ</p> <ul style="list-style-type: none"> - Sešlost pro pěstouny, vzájemná diskuze
<p>Proč myslíte, že doprovázející organizace jsou zbytečný?</p>	
<p>No přijde mi to jako takový zásah do soukromí.</p>	<p>DOPROVÁZEJÍCÍ ORGANIZACE</p> <ul style="list-style-type: none"> - Zásah do soukromí
<p>A máte nějaké zkušenosti s kontaktem s biologickým rodičem?</p>	
<p>Ano to mám.</p>	
<p>Byl tento kontakt problémový?</p>	
<p>No tak zaprvé. T se chtěl setkat s jeho biologickýma rodičema, tak jsme mu to umožnili. To se začali tenkrát rozčilovat, jaktože má naše příjmení, že o tom nevěděli, tak jsem jim říkala, že o tom museli vědět, protože to šlo přes soud, ale tam jste se nedostavili, tak to udělali automaticky. Dokonce jsme je jednou pozvali i sem na pouť.</p>	<p>KONTAKT S RODIČI</p> <ul style="list-style-type: none"> - Dítě se samo chtělo setkat – umožnění - Rozčilení proč má dítě jiné příjmení
<p>Vážně?</p>	
<p>Jo to bylo teda příšerný jako, táta ten byl po kocovině, s tím vůbec nic nebylo, matka ta se potom začala nalívat pivem a Tomáš se za ně vyloženě styděl. On je totiž doteď neviděl, tak si</p>	<p>KONTAKT S RODIČI</p> <ul style="list-style-type: none"> - Příšerný, opilý, nezájem

představoval, jaká je jeho maminka krásná a hodná princezna a pak viděl skutečnost, že je úplně jiná.	
A usilovali, pak o to, aby se s T dál setkali?	
No on si to prvně přál, aby se s nima setkal, tak jsem mu to umožnila, že až tam budou sourozenci z děcáku na návštěvě, že tam s nima může přespát, že je táta vezme na hokej. No a dopadlo to blbě. Prvně jsem byla hrozně nervózní, co se tam bude dít a ani dovolat jsem se mu nemohla a potom no, když jsme si pro něj jeli, tak nám druhý den říkal, no táta nás vzal na hokej, no ale on hokej nebyl, tak jsme skončili v hospodě. Jirka ten tam usínal, táta se tam porval a já jsem šel pěšky dom, a ani jsem nevěděl, kudy mám jít. Takže někdy o půlnoci, to mu bylo nějakých sedm let, šel sám a hledal ten panelák, tak jsem říkala, že to je poprvé a naposled a teď ona mu ještě nakázala, že to doma nesmí říct.	KONTAKT S RODIČI <ul style="list-style-type: none"> - Návštěva doma u rodičů – bloudění v noci, táta se opil, zakázání o tom mluvit, přítom dítěti bylo 7 let
To je strašné. A co se týče spolupráce, tak ta probíhá bez problému?	
Jo, oni byli zbaveni rodičovské odpovědnosti, to bylo vyloženě z naší iniciativy, že jsme mu chtěli dopřát poznat rodiče, i když bysme nemuseli.	SPOLUPRÁCE S RODIČI <ul style="list-style-type: none"> - Zbavení rodičovské odpovědnosti – takže nic nemuseli řešit
A u kluků?	
<p>Tam to máme tak, že maminka je nemocná, tam je to taky takový podivný, protože ona je ve Z, žije s přítelem, mají malou holčičku a taky mají víc ještě sourozenců a ty tak buď jeden žije u tatínka a potom ještě mají holčičku a ta je v pěstounské péči.</p> <p>Teď jsme tam naposled byli. Byl tam naposled o prázdninách a už ani nemluví, že by tam znovu jel.</p> <p>Nedávno jsem něco řešila, skrz tu psychiatricku, jelikož nejsem poručníci, tak jsem napsala plnou moc a paní na OSPOD říkala, že jí to zkusí dát.</p> <p>Takže takový mi máme zážitky s rodičema. A teda ještě soudy hrozně trvá, než vydají nějaké rozhodnutí a vůbec než dojde k tomu jednání.</p>	KONTAKT S RODIČI <ul style="list-style-type: none"> - Podivný - Přes paní z OSPODu OSTATNÍ PROBLÉMY <ul style="list-style-type: none"> - Soudy, trvání soudů
A myslíte si, že jsou pěstouni dostatečně ohodnoceni?	
<p>Ne, ne, to rozhodně ne.</p> <p>Možná když máte víc dětí, ale jinak ne. Já si třeba ještě chodím přivydělávat, uklízím a do důchod'áku chodím pomáhat.</p>	FINANCOVÁNÍ <ul style="list-style-type: none"> - Špatné, chodí si přivydělávat

<p>Který z těch problémů, s kterými jste se setkala, považujete za nejpodstatnější nebo nejzávažnější?</p>	
<p>No u dětí je to škola, neberou je, jsou to jiní děti, nedokážou s nimi spolupracovat, pořád tvrdí inkluze inkluze, ale jakmile jim přijde trošku jiné dítě, tak je problém, a navíc on by chtěl chodit s kamarádama do školy. A ta psychiatricka je teda problém, nikdo tu není jiný. Ještě mi to sama řekne. A jinak ten systém, ta pomalost a hlavně ta spolupráce mezi kraji.</p>	<p>NEJZÁVAŽNĚJŠÍ PROBLÉMY</p> <ul style="list-style-type: none"> - Škola – neví, jak s nimi spolupracovat – špatný vliv na dítě, protože by chtěli být normálně s kamarády, ale učitelé pro ně nemají pochopení - Nedostatek psychiatrů - Pomalost systému - Spolupráce mezi kraji!

Příloha H - Rozhovor 8 - pěstoun

<p>Jaká byla Vaše motivace, k tomu abyste se stali pěstouny?</p>	<p>MOTIVACE</p> <ul style="list-style-type: none"> - Pomoc dítěti <p>OSTATNÍ INFORMACE</p> <ul style="list-style-type: none"> - Odrazování okolím -> váhání
<p>Takže blízcí a rodina Vás nepodporovali?</p>	<p>PODPORA</p> <ul style="list-style-type: none"> - Začátek – vůbec - Následně – změna názoru - Oblíbení dítěte (prázdniny, výlety) <p>OSTATNÍ INFORMACE</p> <ul style="list-style-type: none"> - Odrazování – kvůli strachu
<p>A jak jste se dozvěděli o pěstounské péči?</p>	<p>INFORMACE</p> <ul style="list-style-type: none"> - Sami - Semináře - Doprovázející organizace <p>OSTATNÍ INFORMACE</p> <ul style="list-style-type: none"> - Navázání spolupráce s doprovázející organizací
<p>A když jste se rozhodli pro pěstounskou péči, setkali jste se na OSPODu, při vyřizování žádosti s nějakými problémy?</p>	<p>SOCIÁLNÍ PRACOVNICE PŘI ZPROSTŘEDKOVÁNÍ</p> <ul style="list-style-type: none"> - Štěstí - Znalá, upozorňovala, informovala
<p>A následně po podání žádosti jste se setkali s nějakými problémy?</p>	<p>PROBLÉMY PŘI PROCESU ZPROSTŘEDKOVÁNÍ</p> <ul style="list-style-type: none"> - Zdlouhavost - Dlouhé čekání na soud - Relativně v klidu <p>ČEKACÍ DOBA</p> <ul style="list-style-type: none"> - 2 roky – mezitím chystali zázemí

<p>svěřený definitivně jo. Ale tak to už jsme pak brali ten papír jako formalitu, že už to vydržíme. Mezitím jsme si vše alespoň pro kluka nachystali. Takže to proběhlo vše relativně v klidu i ta příprava.</p>	
<p>Dobrá, takže s přípravou jste byli spokojeni? A jak jste hodnotili lektory?</p>	
<p>Jo jak už jsem říkala, ta příprava proběhla v pohodě, dozvěděli jsme se plno nového, i když už jsme toho spoustu předtím nastudovali, líbilo se nám to i rozsahově. Možná jediný, co by jim šlo jako vytknout no tak to bylo, že občas bysme uvítali více změřit se na praxi, aby to nebylo jen o té teorii. Co se týče ale lektorů a celkově přípravy, tak jsme opravdu byli spokojeni.</p>	<p>PŘÍPRAVA</p> <ul style="list-style-type: none"> - Spokojenost - Nové informace - Lektori – spokojenost - Nedostatek – chtěl by to více praktických ukázek
<p>A jak probíhalo samotné sžívání s dítětem?</p>	
<p>No tak náš klouček, si toho zažil docela dost zlého, jeho rodiče jsou alkoholici a tatínek násilník. A tam to teda nebylo hezký no, to je mi z toho až do breku, že se dovedou lidi chovat jako tak hnusně no. Takže má citovou deprivaci a museli jsme to okamžitě začít řešit a začli jsme chodit s ním k psychologovi jo, protože ten kluk byl úplně vyřízenej. Naštěstí musím říct, že jak mu chyběla i ta láska z domu a viděl, že my ho máme rádi, dokonce i babička s dědou si k němu našli poměrně rychle cestu, tak jako jo třeba adaptoval se docela rychle. A ušli jsme s ním teda kus cesty.</p>	<p>SŽIVÁNÍ S DÍTĚTEM</p> <ul style="list-style-type: none"> - Psychická deprivace - psycholog - Rychlá adaptace - Okolí se také smířilo <p>OSTATNÍ INFORMACE</p> <ul style="list-style-type: none"> - Trauma z rodiny – rodiče alkoholici, otec agresor
<p>A co se týče spolupráce s doprovázející organizací a OSPODem?</p>	
<p>Jo, tak to už se zase asi budu opakovat, za nás štěstí a maximální spokojenost. Hodně nám pomohli právě i s tím kloučkem, zprostředkovali nám kontakty a informace, pomohli nám tenkrát i s tou těžkou spoluprací s rodiči jo a teda opravdu lidi se srdcem na správném místě.</p>	<p>DOPROVÁZEJÍCÍ ORGANIZACE</p> <ul style="list-style-type: none"> - Spokojenost, štěstí - Zprostředkování informací a kontaktů - Pomoc s rodiči - Vstřícnost
<p>A kontakt s biologickými rodiči teda probíhá prostřednictvím doprovázející organizace?</p>	
<p>No víte, to je taky takový složitý, ze začátku ano, tam se najednou začali hlásit u soudu, že by kluka chtěli a bla bla. Ale všem bylo jasné, že by se nedokázali postarat, a že by se kluk ještě psychicky zhoršil. No tak pak po tom soudu to se viděli asi dvakrát, ale teda za přítomnosti paní sociální pracovnice a pak už nejevili žádný zájem. Což my jsme rádi, protože to pro něj nebylo dobrý vůbec. No a pak jsme i něco potřebovali řešit a přestávali komunikovat i s doprovádkou a bylo vše na dlouho, tak jsme si zažádali o rozšíření práv, což nám soud teda schválil, tak jsme byli rádi. Ted' když je</p>	<p>KONTAKT S BIOLOGICKOU RODINOU</p> <ul style="list-style-type: none"> - Nejdříve zájem -> rychle opadnul - Kontakt za pomoci pracovnice - Nyní bez zájmu - Rozšíření práv - Řešení přes OSPOD

náhodou něco potřeba, tak to řešíme přímo přes OSPOD.	
A jak pohlížíte na povinnost vzdělávání?	
No nám to nevadí, jako není nám to nějak proti srsti, že by nám to jako nějak mělo vadit, jak na to třeba jiní nadávají. To co nás zajímá, tam jdeme, nemáme nijak svázané ruce, že bychom měli určený, kam musíme chodit to ne. Ale jelikož jsme časově a pracovní vytížení, dáváme přednost samostudiu nebo kratším seminářům.	VZDĚLÁVÁNÍ <ul style="list-style-type: none"> - Spokojenost - Vybírají sami - Vytíženost -> kratší semináře, samostudium
A co lektori?	
Jojo taky spokojenost, už i víme, kdo co nabízí a jaký kdo je.	LEKTORI <ul style="list-style-type: none"> - Spokojenost
A přejdeme tedy k poslední otázce, co si myslíte o finančním ohodnocení pěstounů?	
Tak tady máme jednoznačný názor, že to je opravdu nedostatečný až bych řekla urážející. Ale holt je to takhle nastavené a nedá se nic dělat. My to neděláme kvůli penězům, ale teda pohlížíme na to negativně.	FINANČNÍ OHODNOCENÍ <ul style="list-style-type: none"> - Nedostatečné - Urážející
A jaký si myslíte, že jsou nejpodstatnější problémy?	
Finanční ohodnocení a rodiče.	

Příloha I - Rozhovor 9 - pěstoun

<p>Jaká byla Vaše motivace, k tomu abyste se stali pěstouny?</p>	<p>MOTIVACE</p> <ul style="list-style-type: none"> - Pomoc dítěti - Zajímání o problematiku <p>ROZHODNUTÍ</p> <ul style="list-style-type: none"> - Až byly děti velké
<p>A jak se na Vaše rozhodnutí koukali blízcí a okolí? Podporovali Vás?</p>	<p>PODPORA OKOLÍ</p> <ul style="list-style-type: none"> - Žádná, neshody
<p>Říkáte, že vadilo, takže názor přehodnotili?</p>	<p>NÁZOR BLÍZKÝCH</p> <ul style="list-style-type: none"> - Změna – stále ale odstup
<p>A odkud jste čerpali informace o pěstounské péči?</p>	<p>INFORMACE</p> <ul style="list-style-type: none"> - Od jiných pěstounů a osvojitelů - Dokumenty
<p>Jak jste byli spokojeni, když jste šli na OSPOD s přístupem sociální pracovnice? Pomohla Vám, podporovala Vás ve Vašem rozhodnutí?</p>	<p>SOCIÁLNÍ PRACOVNICE</p> <ul style="list-style-type: none"> - Puntičkářka, formální – odstup -> znejistění - Podpora částečná, ale nevýrazná
<p>A co samotný proces zprostředkování, narazili jste zde na nějaký problém?</p>	<p>PROCES ZPROSTŘEDKOVÁNÍ</p> <ul style="list-style-type: none"> - Nespokojenost s psychologem – protahování, složité - Špatné skloubení s prací

A jak jste teda byli spokojeni s přípravou, když jste na ni teď narazila? Pomohla Vám?	
No jako úplně, že by to bylo nevyužitelný asi ne, ale bylo to teda dlouhý a občas až zbytečný mi přišlo. Jinak teda ještě znovu zmíním toho psychologa, ten byl i takový nepříjemný. V samotné přípravě jsem postrádala větší prostor pro vyjadřování se.	PŘÍPRAVA <ul style="list-style-type: none"> - Malý přínos - Dlouhé, zbytečné - Malý prostor pro vyjádření PSYCHOLOG <ul style="list-style-type: none"> - Nepříjemný
A co lektoři?	
Ale jo, tak šlo to. Mohli ale lépe informovat, když si to vezmu na informace, které mám z praxe.	Lektoři <ul style="list-style-type: none"> - Částečná spokojenost a informovanost
A jaká byla Vaše čekací doba na dítě?	
No samotná příprava asi rok a pak jsme ještě asi rok a půl čekali na dítě. Časově zdlouhavé teda.	Čekací doba <ul style="list-style-type: none"> - 2,5 roku
A jak probíhalo sžívání s dítětem?	
No my už jsme dítě navštěvovali dlouhodobě, takže se opravdu těšilo, až už bude u nás. Samotný přechod nebyl nijak komplikovaný si myslím. To až později teda, nastalo velké ovlivnění rodiči, kteří se snažili nenápadně proti nám dítě poštvať. Což teda mělo vliv i na jeho chování, začal být najednou nervózní, vadily mu věci, co mu předtím nevadily, pak se zas omlouval. Myslím, že sám byl zmatený, co se děje, když tam ta rodina negativně zasahovala. Nakonec to došlo do stádia, kdy jsme začali využívat asistovaného kontaktu, na neutrálním místě, což teda rodiče blbě nesli. A začali postupně udržovat odstup, viděli totiž, že už se dítě nenechá zmanipulovat, že ho ani manipulovat nemohou, když tam byl dohled. Takže to dopadlo dobře. Pomáhala nám hodně doprovázející organizace.	SŽIVÁNÍ S DÍTĚTEM <ul style="list-style-type: none"> - Těšení, přechod nekomplikovaný - Problém s rodinou -> * výkyvy nálad KONTAKT S BIOLOGICKÝMI RODIČI <ul style="list-style-type: none"> - Negativně zasahovali, poštvať -> * asistovaného kontaktu (neutrální místo, odstup rodičů - Pomoc od organizace
A jak jste teda spokojeni s doprovázející organizací?	
Doprovázející organizace nám hodně pomáhala a pomáhá. Pomohli nám vyřešit kontakt s rodinou, dál nám pomohli napsat zprávy soudu, půjčují nám knihy, když máme problém, pomohou nám a vždy se chovali moc hezky.	DOPROVÁZEJÍCÍ ORGANIZACE <ul style="list-style-type: none"> - Pomoc, podpora - Pomoc s rodinou, pomoc se soudem, půjčení knih, poradenství - Vstřícný přístup
Jak vnímáte povinnost vzdělávání?	
No přijde mi to jako ztráta času, mám toho plno načteno, navíc mám vzdělání, kde jsem se také hodně dozvěděla, obtěžuje nás to. Navíc nabídka není slavná, pořád se opakuje dokola to samé. Nic mi to nedalo.	VZDĚLÁVÁNÍ <ul style="list-style-type: none"> - Ztráta času - Nespokojenost - Neobohacující
Jaké formy využíváte?	
No když je možnost, tak využíváme spíš studium literatury nebo krátké semináře.	Formy <ul style="list-style-type: none"> - Krátké semináře, literatura
Myslíte si, že jsou pěstouni dostatečně finančně ohodnoceni?	

<p>Tak to je kapitola sama o sobě, je to teda hodně smutný. A myslím, že pro spoustu pěstounů odrazující. Je potřeba určitě zlepšit.</p>	<p>FINANČNÍ OHODNOCENÍ</p> <ul style="list-style-type: none"> - Odrazující - Smutné - Nedostatečné
<p>A co považujete za největší problém?</p>	
<p>No jednoznačně finanční stránka, povinnost vzdělávat se a ten kontakt s rodinou a ovlivňování dítěte.</p>	<p>NEJVĚTŠÍ PROBLÉM</p> <ul style="list-style-type: none"> - Finance - Vzdělávání - Kontakt s rodinou

Příloha J - Rozhovor 10 - sociální pracovnice

<p>S jakými problémy se nejčastěji pěstouni setkávají během procesu zprostředkování?</p>	
<p>No většinou jakoby, co mi říkají ti moji pěstouni, tak ona je většina pěstounských, tak si to řeší sami. Ale co se určitě objevuje jako nejzásadnější problém ve zprostředkování jsou dlouhé čekací lhůty a teď vlastně i kvůli koronaviru se odkládají soudy, rozhodnutí trvá, než to přijde, než si předají papíry. Takže většinou jsou trable v tomhle. Že většinou ty čekací lhůty jsou hrozně dlouhé na soudy a vůbec všude.</p>	<p>PROBLÉMY PŘI ZPROSTŘEDKOVÁNÍ</p> <ul style="list-style-type: none"> - Dlouhé čekací lhůty - Odkládání soudů kvůli koronaviru - Dlouhá doba než přijde rozhodnutí, předají se informace
<p>A myslíte si, že ti pěstouni, z hlediska Vašeho jsou dostatečně informováni, o tom jaká mají práva, co všechno zahrnuje ta pěstounská péče?</p>	
<p>Většinou se jim tady ty práva snažíme připomínat i my. A hodně záleží, bych řekla na věku těch jednotlivých pěstounů. Třeba, když je dítě svěřeno do pěstounské péče babičce, která jakoby neovládá úplně počítačovou technologii. Tak je tam samozřejmě trošku horší ta informovanost. Tak oni jsou většinou zvyklí se zeptat, anebo my jsme i zvyklí jim to neustále opakovat, takže to se jim snažíme připomínat, co nejvíce. A jsme jim vlastně nápomocni, když něco potřebují, tak jim poskytujeme i takový základní poradenství, aby měli přehled. Obecně si myslím, že je informovanost malá.</p>	<p>INFORMOVANOST</p> <ul style="list-style-type: none"> - Snaží se jim tom připomínat - Informovanost je malá, záleží na věku <p>Ostatní informace</p> <ul style="list-style-type: none"> - Podávají základní poradenství
<p>Když jste zmínila teď tu podporu ze strany Vás doprovázející organizace, tak jaká si myslíte, že je podpora ze strany blízkých, když se samotní pěstouni rozhodují, zda do pěstounské péče půjdou?</p>	
<p>Většinou jsem se nesetkala, že by tam byl nějaký problém, ale je to vše zas hodně individuální. Občas třeba se může vyskytnout, že třeba příbuzní začnou odrazovat, když si chtějí vzít dítě jiného etnika anebo třeba dítě v takovém tom pubertálním věku, kdy nevíte, co vymyslí, nebo zda není to dítě z nějaké problémové rodiny, kde byly drogy, alkohol. Tak většinou je odrazují maminky nebo tatínci, takoví ti nejbližší příbuzní, kteří neví, co si pod tím představit, tak se možná i tímto brání, protože z toho mají trošku strach. Ale většinou to to okolí přijímá dobře a podporuje ty naše pěstouny. Ale občas se někdo najde, kdo minimálně aspoň pěstouny varuje.</p>	<p>PODPOR BLÍZKÝCH PŘI PROCESU</p> <ul style="list-style-type: none"> - Většinou vždy podpora je - Občas někdo varuje – předsudky (etnikum, problémové děti)

<p>A když už tedy mají dítě v pěstounské péči, tak který si myslíte, že je nejčastější problém, s kterým se pěstouni setkávají?</p>	
<p>Tak těch problémů je teda strašně moc. Nejčastěji je to samozřejmě zase kontakt s biologickou rodinou, s rodičema, kdy ty rodiče buď vůbec nejeví zájem a to dítě se ptá a proč se o mě maminka nezajímá? Jak jim vysvětlit tohle anebo samozřejmě rodič, který s tím dítětem v kontaktu chce být, ale kvůli vzdálenosti, třeba kvůli léčení a podobně ten kontakt momentálně není možnej.</p>	<p>PROBLÉMY, KDYŽ JE DÍTĚ V PÉČI UŽ</p> <ul style="list-style-type: none"> - Kontakt s biologickým rodičem
<p>No to bych se chtěla zeptat, když jste teď narazila na ten kontakt s biologickým rodičem, tak ovlivňuje to nějak ty děti?</p>	
<p>Tohle se snažíme vždycky nějak korigovat, ale většinou nám ty kontakty fungují, nebo si to ti pěstouni korigují sami, ale ono hrozně teda záleží na věku toho dítěte. Jo jinak se to vysvětluje těm malinkým dětem, jinak pubertákům, kdy to dítě už má svoji hlavu a sám řekne, že mámu nechce vidět. To se stává taky celkem často, prostě já tam nechci, ona zase pije a podobně. Tam u těch starších dětí, ty už to vnímají taky trošku jinak. A co se týče těch, co mají malé děti, tak tam nám to teď zkomplikovala ta situace ohledně koronaviru, takže většinou jsou v kontaktu po skypu nebo telefonicky. Ale záleží na tom, jak často se rodič ozve a jak moc si to pěstoun koriguje sám.</p>	<p>KONTAKT S RODIČI</p> <ul style="list-style-type: none"> - Pěstoun si koriguje sám - Oni se také snaží zasahovat a korigovat - Záleží na věku dítěte – čím starší dítě, tak se dokáže vyjádřit - Telefonicky během koronaviru
<p>A co se týče domluvy mezi pěstounem a biologickým rodičem ohledně zastupování v různých věcech? A spolupráce mezi nimi?</p>	
<p>Vždycky záleží na tom soudním rozhodnutí, jaký je. Zda rodičovské povinnosti zůstali, nebo pokud je zbaven úplně rodičovské zodpovědnosti, tak si to řeší ten pěstoun sám. Ale pokud ho není schopen kontaktovat pěstoun, tak se do toho angažujeme my nebo OSPOD a většinou se podaří rodiče zkontaktovat. Vždycky se to alespoň u nás podařilo.</p>	<p>KONTAKT S RODIČI</p> <ul style="list-style-type: none"> - Záleží na soudním rozhodnutí - Vždy se dá vyřešit, když je něco třeba řešit
<p>A jak se díváte třeba na to, jestli jsou pěstouni dostatečně ohodnoceni?</p>	
<p>Já si sama za sebe myslím, že ta odměna pro pěstouny by měla být rozhodně vyšší. Zaslouží si to, je to strašně nedocenená práce a těch pěstounů ubývá. A hodně pěstounů právě odradí ta finanční stránka.</p>	<p>FINANČNÍ OHODNOCENÍ</p> <ul style="list-style-type: none"> - Nedostatečné - Nedocenená práce - Často odradí potencionální pěstouny
<p>A když jste teď narazila na to, že je pěstounů málo. Myslíte si, že se upřednostňuje dítě dostat do biologické rodiny</p>	

nebo se upřednostňuje umístění do náhradní rodinné péče?	
No, já si myslím, že je nejlepší, když to dítě zůstane v rodině, u někoho příbuzného. Teď už záleží, jak se k tomu postaví ta rodina, když to řeknu blbě, kolik jsou schopni se obětovat pro to dítě, ten svůj soukromý život.	<ul style="list-style-type: none"> - Nejlepší pro dítě je, když zůstane v rodině - Záleží, co jsou pro něj schopni obětovat
A jak pohlížíte na spolupráci mezi kraji?	
Sama s tím zkušenost asi nemám. Ale co jsem četla nějaké články a podobně, že ta spolupráce mezi těmi kraji moc nefunguje. Na druhou stranu někdo říká, že mají nedostatek pěstounů, pak najednou mají hodně dětí, ale to dítě nepustí do jiného kraje, kde ty pěstouni jsou a podobně. Tam si myslím, že to vážně ta komunikace na týhle úrovni, že ta spolupráce by mohla být lepší.	<p>SPOLUPRÁCE MEZI KRAJI</p> <ul style="list-style-type: none"> - Nemá zkušenost - Co četla a její názor – tak problém, nefunguje to - Vážně komunikace
A jak pohlíží pěstouni na vzdělávání? Myslíte, že je dostatečná nabídka?	
Ona to pro ně může být přítěž, když to vezmu třeba na ty příbuzný, kdy v péči mají dítě prarodiče, tak tam často je, proč mám studovat, když jsem sama vychovala pět dětí. Prošla veškerým vzděláváním, tak občas jako, že to vzdělávání je na obtíž. Ale občas je teda oříšek je přesvědčit, aby to splnili. Z toho ale jsou pěstouni, pro které je to užitečný, baví je to, baví je rozvíjet tady ty znalosti, schopnosti a ty se vyloženě těší na to vzdělávání. Rekla bych, že jsou takové dvě skupiny. A proč, nějak mi to tam napište, ještě je čas, to jsou velmi časté otázky. Je to takový jeden extrém a druhý no.	<p>VZDĚLÁVÁNÍ</p> <ul style="list-style-type: none"> - Pro někoho přítěž – prarodiče - Těžké přesvědčit je a motivovat - Některé to baví - Dvě skupiny
A myslíte si, že nabídka je dostačující?	
No já si myslím, že by to mohlo být lepší. My se snažíme jako organizace dělat několik bloků, aby to pěstouni mohli splnit u nás, ale zároveň jako některé organizace jako kurzy pořádají, ale už o nich nedávají vědět dál. Ta inzerce těch kurzů je strašně malá. Hledá se fakt těžce, hledám jim něco, nabídku na míru, ale je to těžký něco najít, aby nemuseli někde daleko. Nebo aby zvládli vůbec v týhle době připojení, aby se dokázali připojit, jako vytvořit si účet, připojit se na teamsech, to po nich nemůžu chtít po těch starších. Co si myslíte, že za formu vzdělávání je nejvíce žádáno?	<p>NABÍDKA VZDĚLÁVÁNÍ</p> <ul style="list-style-type: none"> - Mohla by být lepší - Špatně se hledá - Inzerce je malá - Problém připojit se po internetu
No určitě jsou nejžádanější semináře, při kterých se mohou i oni částečně zapojit a můžou vznášet doazy, ptát se, že třeba i ten lektor dokáže to téma přizpůsobit osazenstvu, co tam sedí. Každému pěstounovi ale vyhovuje	<p>VZDĚLÁVÁNÍ</p> <ul style="list-style-type: none"> - Nejžádanější semináře, kde je prostor pro dotazy - Kratší semináře – pro starší - Individuální

<p>něco jiného, někdo si třeba rád sám něco přečte, zamyslí se nad tím, popíše mi, o čem to bylo, probereme to spolu a někomu vyloženě vyhovuje aktivnější seminář. Ale převažuje forma asi i těch kratších seminářů, já mám totiž ve své agendě babičky, které pečují o dítě a kvůli zdravotnímu stavu je pro ně lepší ty kratší sezení.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Někdo rád čte
<p>Co si myslíte o systému pěstounské péče, myslíte si, že je dobře nastavený? Nebo co zde vidíte jako největší slabinu?</p>	
<p>Největší slabinu asi tu finanční odměnu a malou informovanost, protože strašně málo lidí z veřejnosti o tý pěstounské péči ví nějaký podrobnější věci, vědí, že něco podobného asi funguje, ale kdyby se na něco podobného měli ptát, nebo kde získají informace, to už spousta z nich neví. Chtělo by to větší prezentaci tý pěstounské péče, aby se dostala do širší veřejnosti. A samozřejmě ta dlouhá doba procesu toho zprostředkování a některé odradí, že na dítě čekají rok, dva a nic s nedeje, to je druhá věc, že tam jsou strašně dlouhé lhůty na vše. A ty soudy trvají dlouze. A plus distanční výuka je problém. Pomáháme s výukou, sháněli jsme počítač, i ve škole asistenta děláme a teď je to velký problém. Jsme v kontaktu se školama a vůbec ty děti donutit něco dělat.</p>	<p>PROBLÉMY V PĚSOTUNSKÉ PÉČI</p> <ul style="list-style-type: none"> - Finanční ohodnocení - Informovanost veřejnosti - lepší prezentace - Dlouhá doba procesu a čekání na dítě - Soudy - Distanční výuka
<p>Teď mě ještě napadlo, že jsme se ani nezmínili o té přípravě, jak na ni tady v kraji pohlížíte, je kvalitní? Připraví pěstouny?</p>	
<p>Tam samozřejmě záleží, jak který pěstoun no. A ani úplně moc nevím. Každý řekne něco jiného. Ale určitě je aspoň částečně připraví.</p>	<p>Příprava</p> <ul style="list-style-type: none"> - Každý tvrdí něco jiného - Připraví pěstouny

Příloha K - Rozhovor 11 - sociální pracovnice

<p>Tak já bych se Vás úplně na úvod chtěla zeptat, kde vidíte největší problémy v pěstounské péči.</p>	
<p>Takže kde spatřuji největší problémy v pěstounské péči? Myslíte teď obecně anebo s čím se potýkají nejčastěji pěstouni?</p>	
<p>Oboje.</p>	
<p>No tak začnu asi těma pěstounama. Tam je teda velký problém spolupráce s biologickou rodinou. Často má tato spolupráce vliv na samotné dítě, dítě se cítí rozpačité a neví vlastně kolikrát ani, co se děje. Velmi často se totiž biologický rodiče snaží dělat naschvály anebo se snaží očkovat dítě proti pěstounovi. Zde je velmi důležité, jak je kontakt nastavený, je zde potřeba, aby doprovázející organizace na to dávala pozor. Další problém, s kterými za námi pěstouni chodí a úzce souvisí právě s biologickým rodičem je zastupování dítěte. Pěstoun totiž zastupuje, není-li to stanoveno jinak dítě pouze v běžných věcech, což může být častokrát problém. Pěstoun nemůže jednat třeba v otázkách zdraví nebo školského zařízení a než se vždy dohledá rodič, tak je to občas zbytečně dlouhé.</p> <p>Myslím si, že by mohlo být zákonem dáno, že jakmile jde vidět, že rodiče jsou komplikovaní, je s nima těžká domluva, práva by se rozšiřovala automaticky při svěřování dítěte, protože vše je pak na dlouhou trať.</p> <p>Co se týče ze strany systému, tam je toho víc, ač bych to asi říkat neměla. Bohužel vše nefunguje, tak jak se píše a jak by se dít mělo. Pěstouni pro dítě jsou bohužel velmi často párování podle sympatií. Myslím si, že je také blbě ukotveno, co znamená vlastně zájem rodičů, někteří děti jsou totiž velmi často zadržováni ze strany rodičů, ačkoli by mohli klidně vyrůstat v nějaké náhradní rodině. Je to škoda, protože je hodně dětí v ústavní péči ale málo pěstounů. Taky vidím velký problém v soudech, myslím si, že trvá hrozně dlouho, než se vůbec začnou věci řešit a přitom to by mělo být řešeno co nejdřív, protože jde o dítě. No a to je asi teď tak všechno, co mě napadá.</p>	<p>SLABÁ MÍSTA V PĚSTOUNSKÉ PĚČI</p> <ul style="list-style-type: none"> - Spolupráce s biologickou rodinou – vliv na dítě, je potřeba hlídat - Zastupování dítěte – často by měla být automaticky rozšířená práva - Věci nefungují, tak jak by měly - Párování dětí podle sympatií, špatné ukotvení, co je to zájem rodiče - Soud a doba řešení
<p>Dobře a co si myslíte například o informovanosti pěstounské péče?</p>	

<p>No tak to je taky jeden z velkých problémů. Ač se o pěstounské péči v posledních letech začalo poměrně mluvit i mezi veřejností, myslím si, že informovanost je absolutně nevyhovující. Lidé, kteří chtějí jít do pěstounské péče, přichází, se zkreslenými informacemi a kolikrát si ani nedovedou představit, co vše pěstounská péče zahrnuje. Hodně potenciálních pěstounů si v průběhu procesu zprostředkování rozmyslí rozhodnutí a nakonec proces ani nedokončí. Myslím si, že povědomí veřejnosti je velmi chabé.</p>	<p>INFORMOVANOST</p> <ul style="list-style-type: none"> - Nevyhovující, zkreslené informace - Slabé povědomí veřejnosti
<p>Ano a jaké máte zkušenosti s tím, jak chodí spokojeni lidé z OSPODu, když vyřizují žádost?</p>	
<p>Tady bych řekla, že je to velmi individuální. Záleží, na koho narazíte, jsou pracovníce, co Vám pomohou se vším a pak naopak takové, které jsou hodně formální a pěstouni si to poté vykládají jako neochotu pomoci. Takže asi tak</p>	<p>SOCIÁLNÍ PRACOVNICE</p> <ul style="list-style-type: none"> - Individuální
<p>Jak pohlížíte na přípravu? Myslíte si, že je užitečná pro pěstouny?</p>	
<p>No příprava je určitě pro pěstouny dobrá, může je připravit na různé problémové situace. Z praxe vím, že si pěstouni chválí, když je na přípravě přítomný i nějaký pěstoun, který se s nimi podělí o informace, to často berou jako největší klad. Myslím si ale, že v některých krajích by ta příprava mohla být kvalitnější a více dostupná. Co se často nelíbí pěstounům je psychologické vyšetření. To berou jako velmi náročné.</p>	<p>PŘÍPRAVA</p> <ul style="list-style-type: none"> - Dobrá - Může připravit - Mohla by být kvalitnější a lépe dostupná - Často problémy v psychologickém vyšetření
<p>S jakými problémy se setkávají třeba pěstouni během celého toho procesu?</p>	
<p>No již to, co jsem říkala, plus teda je to velmi dlouhý proces, který je velmi psychicky náročný a někdy pěstouni neodhadnou své síly.</p>	<p>PROBLÉMY BĚHEM PROCESU</p> <ul style="list-style-type: none"> - Zdlouhavost, zkreslenost
<p>Jak dlouho většinou trvá čekací doba?</p>	
<p>No zde se říká, že by ta doba od podání žádosti měla být vždy alespoň devět měsíců, to je doba kdy se i matka připravuje na příchod svého miminka, proto si myslím, že minimálně ten třičtvrtě roku je potřeba. Budoucí pěstoun tuto dobu může využít k dohledávání informací, případně doptávání jiných pěstounů. Ale jinak čekací doba je různá, řekla bych, že záleží, v jakém kraji jste. Proto bych řekla že by byla potřeba dát větší důraz na spolupráci krajů, aby se dítě svěřovalo i napříč kraji.</p>	<p>ČEKACÍ DOBA</p> <ul style="list-style-type: none"> - Měla by trvat alespoň 9 měsíců - Může se vzdělávat <p>Ostatní informace</p> <ul style="list-style-type: none"> - Je potřeba dát důraz na spolupráci krajů
<p>A s jakými problémy se nejčastěji setkávají pěstouni během sžívání s dítětem?</p>	

<p>No zde v první řadě dítě zkouší, co vše si může dovolit, proto je dobré hned na začátku stanovit pravidla. Hodně klientů si s dětmi uzavřou takovou smlouvu, co nemají dělat a děti se pod to sami podepíší. V rámci této smlouvy se stanoví odměny a potrestání. Takže jednoznačně chování, pěstounské děti jsou velmi impulzivní, dále třeba docházka do školy, adaptace na nové prostředí, citová deprivace z rodiny, je toho spousta.</p>	<p>PROBLÉMY SE SŽÍVÁNÍM</p> <ul style="list-style-type: none"> - Stanovení pravidel - Chování je impulzivní, zkouší hranice - Citová deprivace
<p>Jak mohou pěstouni tyto problémy řešit?</p>	
<p>No mohou se obrátit na nás jako dlouhodobou organizaci, my je můžeme vyslechnout, poradit jim, případně jim dát kontakty třeba na psychologa a podobně. Nebo třeba s ospodem nějakým psychologem nebo čistě s rodinou, kamarády. Asi tak. Ale často se setkáváme, že je pěstounům blbý si říct o pomoc a snaží se vše řešit sami a kolikrát neodhadnou svoje síly.</p>	<p>POMOC</p> <ul style="list-style-type: none"> - Obrácení na nás - Zprostředkování psychologa - Rodina, kamarádi
<p>A jak pohlížíte na velmi diskutované téma finančního ohodnocení?</p>	
<p>Myslím si, že finance vůbec neodpovídají tomu, čemu by měli. Myslím, že by bylo nejlepší, kdyby podléhala odměna pěstouna valorizaci.</p>	<p>FINANCE</p> <p>Neodpovídají Odměna by měla podléhat valorizaci</p>
<p>A co třeba pěstouni a povinné vzdělávání?</p>	
<p>No, to je otázka. Řekla bych, že máme takové dvě skupiny, ti kteří se chtějí vzdělávat, a ti kterým to přijde zbytečný. Nabídka si myslím se poměrně zlepšuje a vždy se dá domluvit na formě, která vyhovuje pěstounovi nejvíc. Myslím si, že nejvíce vyhledávané jsou víkendové kurzy nebo třeba hory a tak. Je ale pravda, že se v posledních letech opakují stále dokola stejná témata a nad rozšířením nabídky by nebylo od věci se zamyslet.</p>	<p>POVINNÉ VZDĚLÁVÁNÍ</p> <ul style="list-style-type: none"> - Někomu to přijde zbytečné, někdo se vzdělává rád - Víkendové kurzy nejčastější, hory - Opakující se témata - Chtělo by to rozšířit
<p>Dobrá, napadá Vás ještě něco, co by bylo třeba zmínit?</p>	
<p>Nene, momentálně ne. Ale líbí se mi Váš nápad s uplatněním práce, určitě se kdyžtak ozvěte, kdybyste potřebovala další informace.</p>	
<p>Moc děkuji, vážím si toho.</p>	

Příloha L - Rozhovor 12 - sociální pracovnice

<p>Jaký si myslíte, že jsou nejzávažnější problémy v celém systému pěstounské péče?</p>	
<p>Já si myslím, že v poslední době je málo pěstounů, kteří by si chtěli vzít děti vyššího věku. Všichni chtějí děti dvouletý maximálně. A čím menší tím lepší. A tihle ti desetiletý, kteří se nám dostávají z rodin, které jsou nepřizpůsobivé nebo nemají opravdu tu možnost se o děti starat. Takže ty děti nikdo nechce. A to je velký problém v dnešní době.</p>	<p>NEJZÁVAŽNĚJŠÍ PROBLÉMY - Nezáměr o starší děti</p>
<p>A čím si myslíte, že je to způsobené, že o tu pěstounskou péči není takový zájem?</p>	
<p>Já si myslím, že lidi mají strach a předsudky, toho co si domů dovedou, jak oni to říkají.</p>	<p>NEZÁJEM O PĚSTOUNSTVÍ - Strach, předsudky</p>
<p>A vidíte ještě nějaké nedostatky v pěstounské péči?</p>	
<p>Za mě možná taky je to ta otázka vzdělání, kdy je nutíme do toho vzdělání. Že ti pěstouni máme lidi, kteří jsou učitelé, různě vzdělání, vysokoškoláci a přesto musí ročně splňovat 24 hodin toho vzdělávání a do toho se jim taky nechce. Radši by ty hodiny strávili jiným způsobem než zrovna nějakým seminářem nebo vzděláváním. Myslím, že teda za mě taky velký problém.</p>	<p>NEDOSTATKY V PĚSTOUNSKÉ PÉČI - Vzdělávání</p>
<p>A když se ti budoucí pěstouni rozhodují, zda půjdou do pěstounské péče, myslíte si, že se setkávají s podporou od okolí?</p>	
<p>Já si myslím, že je to podle postavení toho člověka, řekněme křesťanský nebo založený rodiny, který mají víru v sobě, tak mají větší podporu z okolí, kdežto rodiny, které jsou na inteligentnějším postu, tak ty zas mají opačný problém, protože to jejich okolí je od toho strašně odrazuje. Hodně záleží, v který tý vrstvě se pohybují. A automaticky vidí lidé romské dítě, vidí romské dítě a dítě, které není v souladu s nějakým jako, jak bych to řekla, prostě zlobivý. A nevidí ty souvislosti, proč bylo odebráno z té rodiny.</p>	<p>PODPORA BLÍZKÝCH - Podle postavení</p> <p>PŘEDSUDEKY - Romské dítě, zlobivé – nevidí kontext</p>
<p>A myslíte si, že přichází pěstouni při podání žádosti, dostatečně informovaní?</p>	
<p>Já si myslím, že tady u nás se jim snažíme dát, co nejvíce informací to jde. A můžou se ptát a můžou různé otázky mít a myslím si, že i když přijdou úplně nevzdělaný, úplně nemají o tom ponětí, co pěstounská péče obnáší, tak se jim snažíme dát co nejvíce informací.</p>	<p>INFORMOVANOST - Od doprovodné organizace</p>
<p>A jak pohlížíte na informovanost ve společnosti ohledně pěstounské péče?</p>	

Jsou různé kampaně, ale není to dostatečný.	INFORMOVANOST - Nedostatečná - Kampaň
Co se týče samotného zprostředkování, na jaké problémy tam nejčastěji naráží žadatelé?	
Teď v poslední době se obrací kvůli vzdělávání, protože nerozumí škole, nemají čas se s dětmi učit a děti začínají zlobit. Chtějí poradit, co s nima. Pěstouny vybírá kraj a rozhoduje o tom navíc soud. My jim dáme podklady, takže moc nevím, s čím se potýkají.	PROBLÉMY BĚHEM PĚSTOUNSTVÍ - Vzdělávání - Problémy s dětmi – zlobení
A jaké měli pěstouni zkušenosti s přípravou od kraje?	
Nikdy se diví, že neprošli, i my se teda někdy divíme, že prostě ta rodina si myslíme, že je fajn, ale kraj je nevybere. Nevím, jestli je tam problém v psychologickém profilu nebo v čem, ale je to problém. Jinak říkají, že celkem, pokud projdou, tak jsou spokojení.	PŘÍPRAVA - Překvapení s neschválením – psychologické vyšetření - Spokojenost
A myslíte si, že je dostatek lektorů, co se týče přípravy?	
Myslím si, že není. Vidím to totiž i teď u nás, že za prvý nikdo nechce lektorovat, takže se vše dělá online. Kurzů je málo a lidé mají problém sehnat kurz a nebo vůbec my máme problém sehnat lektory, který by nám lektoroval přímo tady.	LEKTOŘI - Málo lektorů – online - Málo kurzů
A ještě teda poslední otázka k tomu procesu, jak dlouhá je čekací doba, než se svěří dítě žadatelům do péče?	
No vzhledem k tomu, že ti žadatelé mají požadavky na to, že chtějí to dítě menší, tak je to klidně 1-2, není to hned. Protože děti, které jdou přímo, tak to jsou děti, které jdou do rodin, že si je nechávají tety, babičky, takže tam. A ta cizí péče tam opravdu málokdo chce to dítě starší, takže tam je to delší. Hodně je tam ta příbuzenská.	ČEKACÍ DOBA - 1-2 roky OSTATNÍ INFORMACE - Hodně starších dětí - Převažuje příbuzenská péče
A když pěstouni přijmou dítě, s jakými problémy se pěstouni setkávají při sžívání s dítětem a následně?	
S psychickými problémy dětí, protože převážně to jsou děti odebrané z nějakého důvodu týrání, zanedbávání a ty děti jim to potom prostě zůstane na tý psychice.	PROBLÉMY PŘI SŽÍVÁNÍ A NÁSLEDNĚ - Psychický problémy – děti s traumatem
A co se týče zastupování doprovázející organizace, jaké služby nejčastěji pěstouni využívají?	
Nejčastěji proplácení táborů a odlehčovacích pobytů. Pak druhý je využití psychologa pro děti.	DOPROVÁZEJÍCÍ ORGANIZACE - Proplácení táborů, odlehčovací pobyt - Psycholog pro děti

<p>No když jsme teďka narazili, na toho psychologa, myslíte si, že je dostatek psychologů?</p>	
<p>Dětských psychologů je hrozný nedostatek. Tady co vím, jsou asi dva. Nebo na celý kraj jako. Takže opravdu nedostatek jo a mám zkušenosti, že sem tam vezmu 17. letý ty co jsou pro dospělé. Objednací lhůty jsou 2-3 měsíce, což je strašně dlouhá doba. Takže když se dítě třeba sebeпоškozuje, tak se tam deprese prolínají a je to dlouhá doba.</p>	<p>NEDOSTATEK PSYCHOLOGŮ</p> <ul style="list-style-type: none"> - Na celý kraj 2 - Dlouhé čekací doby
<p>Jaký máte zkušenosti s kontaktem s biologickým rodičem? Máte zkušenosti s bezproblémovými nebo se vykytují nějaké problémy?</p>	
<p>Spíše žádný, spíš se ty biologický rodiče nestarají. Takhle u tý příbuzenský, tak tam se ty děti potkávají, pokud to není sirotek nebo tak. Převážně teda s maminkou, ty tatínčí se moc nezapojují. A u té cizí péče, co já mám pěstouny, tak se nestýká nikdo.</p>	<p>KONTAKT S BIOLOGICKÝM RODIČEM</p> <ul style="list-style-type: none"> - U příbuzenské – kontakt - Dlouhodobá PP – bez kontaktu
<p>A co se týče poté samotného zastupování dítěte?</p>	
<p>Tam se to řeší soudně, pokud pěstouni nekomunikují, aby se se ty práva rozšířily.</p>	<p>KONTAKT S BIOLOGICKÝM RODIČEM</p> <ul style="list-style-type: none"> - Zastupování – rozšíření práv soudem
<p>Jak pohlíží pěstouni na samotnou povinnost vzdělávání? Vy už jste se o tom trošku zmínila na začátku.</p>	
<p>To vzdělávání jako asi jo, asi by nějaký mělo být, ale ne úplně 24 hodin ročně, protože spousta pěstounů k tomu chodí do práce, musí si brát na ně dovolený nebo obětovat víkend, myslím si, že by se mělo víc těch e-learningů počítat do těch hodin, protože teď to je 2/3, že jo a stejně si musí nějaký seminář udělat. Já si myslím osobně za sebe aspoň v tý době pandemie, že by se to dalo odpustit.</p>	<p>VZDĚLÁVÁNÍ</p> <ul style="list-style-type: none"> - Snížení hodin - Obětování volna - Více e-learningu
<p>A myslíte si, že je dostatečná nabídka vzdělávání?</p>	
<p>No donedávna byla, ale teď není. Už rok je stop stav. Ale teď ti organizace přecházejí hodně na online výuku, takže doufám, že to nějakým stylem se rozjede a oni se musí taky přizpůsobit.</p>	<p>VZDĚLÁVÁNÍ</p> <ul style="list-style-type: none"> - Dostatečná nabídka – kvůli koruně omezená
<p>Když pomíneme koronavirovou krizi, jakou formu vzdělávání nejčastěji pěstouni využívají?</p>	
<p>Nejradši mají buď to vzdělávání víkendové, nebo semináře osmihodinové.</p>	<p>VZDĚLÁVÁNÍ</p> <ul style="list-style-type: none"> - Víkendové, 8 hodinové
<p>A pak mám tedy poslední otázku a ta se týká finančního ohodnocení pěstounů, myslíte si, že jsou dostatečně ohodnoceni?</p>	

Já si myslím, že je to takový průměr, protože když vezmou odměnu pěstounů a vezmou příspěvek na dítě, tak si myslím, že je to takový průměrný plat v České republice. Nejnižší tak, základní jako jo. Bavíme se o jednom dítěti, pokud je tam víc dětí, tak si myslím, že je to dobře ohodnocené. Tam se jim to zvedá docela pěkně. A vzhledem k tomu, že třeba máme ty pěstouny, že si ta rodina za to může sama, že se rodiče nedokáží postarat a jsou na drogách a tak, a zavinili si to samy. Tak já bych třeba rozhodně to i přehodnocovala, jestli to dítě muselo jít do té pěstounské rodiny, nebo k té babičce. Nebo nemuselo. Jestli ta rodina prostě. Ne vždycky ten soud rozhodne, že budou pobírat pěstounské dávky, ale když už rozhodne, tak taky je tam rozdíl, jestli mu zemřeli rodiče a muselo jít, anebo ty rodiče jsou narkomani a z toho důvodu muselo jít do pěstounské péče, myslím si, že by se to mělo trochu rozlišovat.

FINANČNÍ OHODNOCENÍ

- Dostačující, průměr
- 1 dítě – by mohlo být lepší
- Více dětí – dostatečné
- Přehodnocování

BIBLIOGRAFICKÉ ÚDAJE

Jméno autora: Hana Abrahámová

Obor: Andragogika

Forma studia: Kombinované

Název práce: Aktuální problémy v náhradní rodinné péči

Rok: 2021

Počet stran textu bez příloh: 51

Celkový počet stran příloh: 69

Počet titulů českých použitých zdrojů: 16

Počet internetových zdrojů: 13

Vedoucí práce: doc. PhDr. Dobromila Trpišovská, CSc.